

Radovljica – Na slavnostni seji radovljiške občinske skupščine so podpisali listino o pobratenju z občino Buje v sosednji socialistični republiki Hrvaški. Občini bosta odslej sodelovali na gospodarskem, kulturnem, športnem in drugih področjih. – Foto: F. Perdan

Tržič – Slavnostne seje skupščine občine Tržič, ki je bila v soboto v počastitev občinskega praznika, so se poleg delegatov udeležili tudi predstavniki pobratenih občin Zaječar in Ste Marie aux Mines ter številni drugi gostje. – Foto: F. Perdan

Leto XXXIII. Številka 59

GLAS

Kranj, torek, 5. 8. 1980

Cena: 5 din

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

Ustanovitelji: občinska konferenca SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka
Tržič – Izdaja Časopisno podjetje Glas Kranj – Glavni urednik Igor Slavec
Odgovorni urednik Andrej Zalar

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

4. in 5. stran
6. in 7. stran

Občini Radovljica in Tržič praznujeta

V Radovljici so praznovali

Na slavnostni seji radovljiške občinske skupščine so podelili letošnja občinska priznanja – Precejšen gospodarski uspeh v minulem letu

Radovljica – Pred 39. leti, 5. avgusta, je bil na Vodiški planini ustanovljen prvi slovenski bataljon NOV, ki je dobil ime po našem velikem pisatelju Ivanu Cankarju. V spomin na ta dan praznujejo v radovljiški občini vsako leto svoj praznik. Letos so ga praznovali v petek, 1. avgusta, v osnovni šoli Antona Tomaža Linhart. V lepem kulturnem programu so se z izbornim in bogatim repertoarjem predstavili pevci iz občine Buje v SR Hrvaški. Prvič s to občino so sklenili pobratenje in na slavnostni seji tudi podpisali listino o pobratenju. Občini Radovljica tako zdaj uspešno sodeluje s pobrateno občino Svilaž in Brus, v zadnjem letu pa so se radovljičani še posebej izkazali. Občino Brus je prizadel potres, radovljiške občine pa so za

odpravo posledic potresa namenili enodnevni zaslužek vseh zaposlenih. Z njim bodo v Brusu zgradili manjšo osnovno šolo. Slavnostni govornik na petkovi seji je bil predsednik zbora združenega dela Jože Kapus, ki je orisal razvoj občine v zadnjem obdobju. V zadnjih štirih letih so v občini dosegli pomembne gospodarske uspehe, družbeni proizvod se je dvignil za 6,9 odstotka in radovljiško gospodarstvo zadnja leta tako več zaostaja za gorenjskim in slovenskim gospodarstvom. V prvem polletju letošnjega leta je izvoz porasel za 21 odstotkov, uvoz pa je bil za 8 odstotkov nižji od lanskega. Vrednost proizvodnje je bila letos za 20 odstotkov višja kot lani, v občini pa prevladuje predelovalna industrija, ki ustvarja 65 odstotkov družbenega proizvoda. Največje pro-

bleme imajo še vedno s komunalno, medtem ko so na področju stanovalniškega gospodarstva uspeli zgraditi več sto družbenih stanovanj. V prihodnjem obdobju si bodo predvsem prizadevali, je poudaril Jože Kapus, za nadaljno stabilizacijo gospodarstva in za uresničitev vseh družbenih usmeritev, dogovorov in sporazumov. Treba bo odpraviti nekatere pomanjkljivosti, omejiti administracijo ter preseči ozka podjetniška gledanja. Le tako bo gospodarstvo občine še naprej uspešno, družbeni in zasebni standard pa vedno višji, v zadovoljstvo vseh delovnih ljudi in občanov radovljiške občine.

D. S.

Miodrag Kostić, predsednik skupščine občine Zaječar, in Milan Ogris, predsednik skupščine občine Tržič, sta podpisala listino o pobratenju obeh občin. V Zaječarju bosta listino podpisala 7. septembra. – Foto: F. Perdan

Bratstvo je sklenjeno

Osrednja dogodka sobotne seje skupščine občine Tržič sta bila podpis listine o pobratenju med občinama Tržič in Zaječar ter podelitev plaketa mesta Tržiča.

Tržič – Verjetno še ob nobenem občinskem prazniku ni bila seja skupščine občine Tržič tako slovesna kot minulo soboto dopoldne. Poleg delegatov vseh treh zborov so se je namreč udeležili tudi številni gostje, med njimi predstavniki občin Zaječar, Ste Marie aux Mines in Ludbreg, Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, medobčinskih družbenopolitičnih organizacij, gorenjskih občin pa seveda delovni ljudje in občani Tržiča. Slavnostni govornik je bil Milan Ogris, predsednik skupščine občine Tržič, ki je v uvodu spomnil na

5. avgust pred devetintridesetimi leti, ko so v Verbičevi koči pod Storžičem padli prvi tržiški borci. »Prek štiristo dragocenih življenj je dala naša občina za svobodo,« je dejal. »S spoštovanjem se jih spominjamo ob 35. obletnici zmage nad fašizmom in nikdar ne smemo pozabiti, kaj jim delujemo. Kot ne bomo pozabili neprecenljivih vrednot Titove bogate dediščine: svoboda, nedovisnost, bratstvo, enakost, samoupravljanje, sožitje in neuvrčenost. Varovali jih bomo in plemenitili.«

Nadaljevanje na 20. str.

30. gorenjski sejem

kranj 15.-25.8.'80

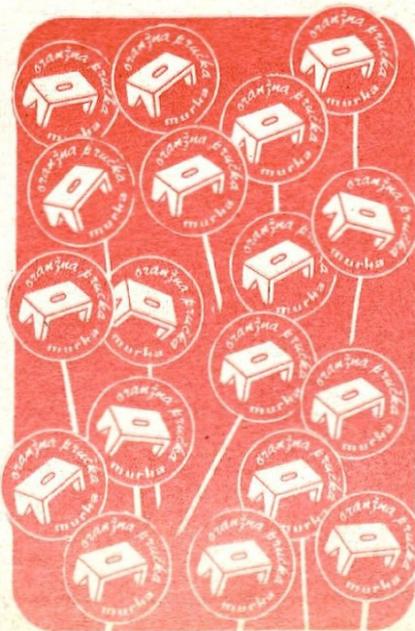
ugodni nakupi blaga
široke potrošnje
nižje cene
kmetijska mehanizacija
večerni zabavni program

Ali želite značko - ožanžna pžučka?

Dobite jo lahko od 15. do 25. avgusta v paviljonu

murha

na Gorenjskem sejmu v Kranju!

Spomenik – V Kamni gorici so ob letošnjem občinskem prazniku Radovljice in ob krajevnem prazniku Kamne gorice odkrili lep spomenik, ki so ga zgradili krajsani s prostovoljnim delom. – Foto: F. Perdan

Spomenik borcem Kamni Gorici

KAMNA GORICA – Ob občinskem prazniku Radovljice in ob krajevnem prazniku Kamne gorice so minulo nedeljo slovesno odkrili borcem Kamne gorice spomenik. Spomenik so zgradili krajsani sami, s prostovoljnimi prispevki. Najbolj se izkazala delovna skupina, ki jo sestavljali Franc Hrovat, Franc Smrekar, Franc Solar in Jože Kapus. Spomenik je bil pripravljen v Kamni gorici s slovesnostjo in pripravili lep kulturni pro-

gram, v katerem so sodelovali pevci pevskega zbora iz Kroke, godbe na pihala iz Kranja, recitatorji osnovne šole. Slavnostni govornik je bil predsednik Zveze združenj borcev NOV iz Radovljice, ki je ob tej priložnosti poudaril pomen, ki ga je imel splošni odpor in borba proti okupatorju v Kamni gorici in njeni okolici. Spomenik, ki stoji sredi vasi in ki so ga zgradili sami krajsani, je delo arhitekta Borisa Kebeta, besedilo za posvetilo na spomeniku pa je prispeval Matej Bor. Spomenik so pomagali uliti v jeseniški železarni, zanj pa bo skrbela krajevna organizacija Zveze socialistične mladine Kamna gorica.

D. S.

Prispevek za Črno goro

Organizacije združenega dela iz Slovenije bodo do 20. avgusta uplačale del sredstev solidarnosti kot posojilo Črni gori v zvezi z odpravljanjem posledic katastrofalnega potresa. Organizacije združenega dela bodo morale uplačati 75 odstotkov obračunanih prispevkov solidarnosti iz posebnega dohodka delavcev v letu 1979, kar bo zneslo okoli 196 milijonov dinarjev, občine pa 75 odstotkov uplačanih sredstev, kar je okoli 6,6 milijona dinarjev. Slovenija bo tako namenila za Črno goro okoli 211,5 milijona dinarjev.

Sodelovanje s tujimi družbami

Tuje firme se v zadnjem času vse bolj zanimajo za poslovno sodelovanje z našimi gospodarskimi organizacijami. Za 70 delovnih organizacij, ki so v prvem polletju ponudile svoje storitve, se je zanimalo kar 470 tujih družb. Za eno ponudbo je bilo torej kar 6,7 prijav, lani pa je bilo le 4,4 ponudb.

Manj potnikov z JAT-om

JAT je v zelo težkem položaju zaradi podražitve goriva in s tem tudi prevoza. Po podražitvi so sledile številne odpovedi. Ugotavljajo, da se potniki vedno raje odločajo za cenejši, čeprav ne tudi najhitrejši prevoz. JAT je v prvem polletju prepeljal kar za 20 odstotkov manj potnikov kot v enakem lanskem obdobju in za 9 odstotkov manj blaga. Prav tako je padlo število potnikov na daljših progah in čarterskih poletih. Tako se je tudi zasedenost letal zmanjšala od 60 na 50 odstotkov.

Podaljšan rok za Titove štipendije

Titov sklad za štipendiranje mladih delavcev in otrok delavcev v Sloveniji je podaljšal razpisni rok za kandidate iz vrst mladih delavcev. Število štipendistov Titovega sklada je v Sloveniji še vedno majhno – lani je štipendije dobivalo 370 študentov in dijakov, med njimi je bilo le 82 mladih delavcev. V enakem času je v Makedoniji dobivalo štipendije Titovega sklada 740 štipendistov. Rok za prijave je do septembra.

Kmečki turizem

Zadružne organizacije v Sloveniji načrtujejo, da bi od leta 1981 do leta 1985 za potrebe kmečkega turizma uredile 712 kmetij s 7600 ležišči. Sedanja usmeritev kmečkega turizma v gostinstvo in v izletniški turizem naj bi dopolnili tudi s stacionarnim turizmom. Od 176 kmetij, ki se ta čas v Sloveniji ukvarjajo s tovrstno dejavnostjo, se jih kar 111 posveča le izletniškemu turizmu.

Beneficirana doba

V sosednji republiki, na Hrvaškem, ima več kot 12 odstotkov vseh zaposlenih priznano beneficirano dobo. Zahteve o beneficirani dobi pa se vrstijo, saj je trenutno 18 zahtevkov po beneficirani delovni dobi ali kar za 160 delovnih mest. Zato opozarjajo, da je treba zahtevke pretehtati, kajti marsikateri niso upravičeni, saj se tehnologija stalno izboljšuje, prav tako pa so iz leta v leto boljši delovni pogoji. Na Hrvaškem se je od približno 430 tisoč upokojencev skoraj 24 tisoč upokojilo na osnovi beneficirane delovne dobe.

KRANJ

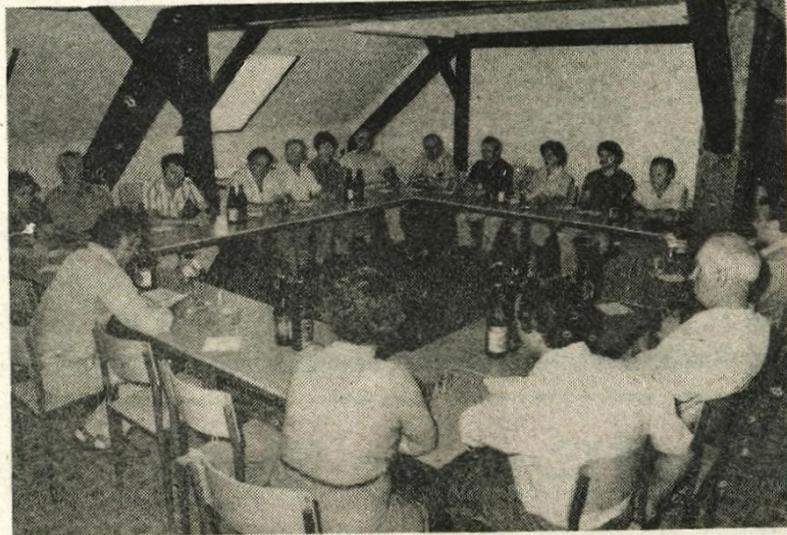
V četrtek, 31. julija, je bila v Kranju 10. seja izvršilnega odbora medobčinske Gospodarske zbornice za Gorenjsko. Člani izvršilnega odbora so obravnavali osnutek samoupravnega sporazuma o temeljnih prihodnjega srednjeročnega plana temeljne gorenjske banke, predlog investicij gorenjskega gostinstva in turizma in periodični obračun zbornice za letošnje prvo polletje.

-jk

RADOVLJICA

V torek, 5. avgusta, bo v sejni dvorani družbenopolitičnih organizacij redna seja komiteja občinske konference ZKS Radovljica, na kateri bodo razpravljali o problematiki banke, o programu družbenopolitične aktivnosti, o realizaciji finančnega načrta komiteja občinske konference ZKS za prvo polletje ter o nekaterih drugih vprašanjih.

D. S.

Slovesna seja v počastitev krajevnega praznika Kokrice v dvorani novih družbenih prostorov – Foto: F. Perdan

Krajevni praznik Kokrice

Za praznovanje družbeni prostori

Prve avgustovske dni leta 1941 je domačin Franc Mrak, komunist in organizator vstaje v kranjski občini, ustanovil tudi prvi odbor OF na Kokrici. V spomin na ta dogodek praznuje Kokrica vsako leto 1. avgusta krajevni praznik – Letos družbeni prostori največja pridobitev

KOKRICA – »Letos se končuje petletno razvojno obdobje krajevne skupnosti Kokrica. Večina ciljev bo uresničenih. Tudi v prihodnjih letih bo treba združiti znanje, sredstva in sile, saj bo nalog dovolj,« je poudaril na sobotni slovesni seji v počastitev krajevnega praznika predsednik sveta krajevne skupnosti Kokrice inž. Mladen Mihalinec. Ob tem je imel predsednik v mislih predvsem izgradnjo sodobnejše trgovine, ki jo krajani že leta čakajo, povečavo otroškega vrtca ob sedanjem, asfaltiranje krajevnih cest in urejanje drugih komunalnih naprav, kar je za Kokrico kot eno večjih skupnosti v občini pomembno, izpopolnitev telefonskega omrežja, ureditev kulturnega doma in še kopico drobnih stvari.

Tudi letošnji praznik, v počastitev katerega so pripravili v krajevni skupnosti atletsko tekmovanje, strelske troboje, nogometni turnir in večjo gasilsko vajo, ne mineva brez pridobitev. V zgornjih prostorih kulturnega doma so s pomočjo krajanov in skupščine občine uredili nad 100 kvadratnih metrov velike družbene prostore, sodobno urejene in vsestransko uporabne. Prav tako uresničujejo veliko naložbo: urejanje telefonskega omrežja na Mlaki, ki bo veljalo nad 7 milijonov dinarjev. Zaradi nasprotovanja enega od lastnikov zemljišč gradnja ne poteka tako kot bi bilo treba. Če bi šlo vse po načrtih, bi bilo omrežje nared že za letošnji praznik. Prav tako tudi že urejujejo otroško igrišče.

Ne sobotni slovesni seji v počastitev praznika so še posebej poudarili uspešno sodelovanje krajevne skupnosti z združenim delom, pred-

Borci in lovci proslavili

V nedeljo, 3. avgusta, so se borci poljskega bataljona in lovci zbrali na spominski slovesnosti in tovariškem srečanju na Blegošu. Proslavili so obletnico odkritja spomenika, ki so ga pred dvema letoma postavili v spomin na hajko l. 1941. Najprej so se zbrali ob spomeniku, kjer so imeli spominsko slovesnost, na kateri je govoril narodni heroj – Maks Krivar-Stane. Zbrane je pozdravil tudi predstavnik lovskega društva Janez Stanovnik. Po spominskem slavlju je bilo tovariško srečanje na Črnem kalu.

V. Primožič

Kaj pa skupni samoprispevek?

Radovljica – V občini so se že leta in leta delovni ljudje občani zavestno odločali za uvedbo krajevnih samoprispevkov – dan je več kot deset precej velikih krajevnih skupnosti, kjer krajani plačujejo samoprispevke za napredek svojega kraja, za ureditev komunalnih in drugih problemov v posameznih krajih, vaseh in v zasekih. Nemalo je krajevnih skupnosti, kjer so se že drugi ali celo tretji odločili za samoprispevke, da niti ne pomislimo na tisto soudeležbo krajanov, ki je znana že v letih takoj po vojni in ki je tedaj že bila imenovana samoprispevek. Številni so objekti, ceste, poti, vodovodno komunalno omrežje, ki je bilo zgrajeno z nešteti prostovoljnimi delavnimi urami, s prispevki občanov v materialu ali denarju. Soudeležba krajanov se lahko zabeleži na vsakem koraku, prav soudeležba krajanov beležijo v občini tako visok družbeni in zaskrbljen standard.

Številnim krajevnim samoprispevkom, ko delovni ljudje in občani plačujejo določene odstotke od osebnih dohodkov, se bo v prihodnjem letu rok plačevanja in zato marsikatera krajevna skupnost že mislila o novih potrebah in problemih, ki bi se jih v naslednjem letu nujno odločila rešiti z uvedbo ponovnega samoprispevka. To je lepo, prav in vsega upoštevanja vredno, ko ne bi v isti sapi in istem hipu začeli razmišljati tudi drugače: v občini je namreč predvsem na področju komunalne – še toliko velikih in resnih perečih problemov, da jim posamezne interesne skupnosti ne morejo toliko dobre volje in združenjem sredstev nikakor niso kos in očitno tudi v prihodnjih letih ne bodo. Resnično veliki problemi, katerimi se krajani stalno pritožujejo in negodujejo, tako ostajajo na strani, nenehni napredek in razvoj pa nujno terjajo svoje.

Morda bi veljalo razmisliti, morda bi se veljalo povsem tebi pogovoriti, da bi v prihodnje vsi skupaj namenili denar – ali če bo samoprispevek – za rešitev najbolj akutnih problemov: kanalizacijskega vodovoda, cest, denar za varstvo okolja po vsej občini in tako skupaj dosegli velike in pomembne rezultate. Nihče ne pravi, da se s posameznimi krajevnimi samoprispevki ne dosežejo za določene veliki in pomembni rezultati, nasprotno. Vendar pa se ob enem poraja vprašanje, če je ob toliko zares neurejenih problemih umestno, da se s samoprispevkom gradi in polaga asfalt do vsake garaže, dovaja vrt, da se načrtujejo veliki družbeni centri in objekti, medtem ko vsa občina duši v odpadkih.

Veljalo bi torej razmisliti, kaj je zdaj, v času stabilizacije vsesplošnega družbenega varčevanja resnično najbolj potrebna, resnično najvažnejše, kje so tiste prednostne naloge, ki zagotavljajo vsesplošni napredek vsem in vsakomur posebej.

D. Sedej

Janko Prezelj je novo zastavo Kokrškega odreda predal v varstvo enot teritorialne obrambe Kokrški odred.

Spomin na žrtve naj vodi v mir

Borci Kokrškega odreda so na nedeljski slovesnosti pod Storžičem dobili novo zastavo, ki so jo predali v varstvo enotam teritorialne obrambe Kokrški odred – Komemoracija pri spomeniku padlim Tržičanom

Tržič – Številni občani in njihovi gostje se vsako leto ob prazniku občine Tržič zberejo pod Storžičem, kjer so 5. avgusta 1941. leta v boju z okupatorjem v Verbičevi koči padli prvi tržički borci. Minulo nedeljo dopoldne se jih je pri spomeniku zbralo še več kot po navadi. Kajti vsakoletno slovesnost so združili s svojim srečanjem tudi borci Kokrškega odreda.

Nekdanji komandant odreda Janko Prezelj je obudil spomin na boje

in v tem delu Gorenjske, na boje borcev Kokrškega odreda, kmalu opisana v knjigi Kokrškega odreda, da se bodo nimni dogodki v hudih dneh osvobodilnega boja lahko spominjali tudi mladi.

Ena najpomembnejših naložb enote Kokrškega odreda je bil spomenik padlim borcem v Tržiču, ki je prav prenašanje revolucionarne tradicije na mlade. Številne zasluge, v katere so vključeni mladi, že nosi ime Kokrškega odreda, mladi in borci pa pogosto uspešno sodelujejo tudi na akcijah.

Novo zastavo, kajti stara obrabljena, je Kokrškemu predal predsednik skupščine Tržič Milan Ogris, odred pa zaupal v varstvo pripadnikov teritorialne obrambe Kokrški odred.

Zatem so se udeleženci zbrali pri spomeniku padlim borcem v Tržiču, ki so ga Tržičani 1. avgusta 1941. leta postavili v spomin na nečloveških naporih borcev o osvobodilne vojske za svobodo o nalogah naše družbe. Spregovoril član komiteja občinske konference ZKS Tržič Marjan Ljavec, ki je med drugim povedal, da nam mora biti spomin na mir v svetu, za katerega neuvrščena Jugoslavija vedno bo deva.

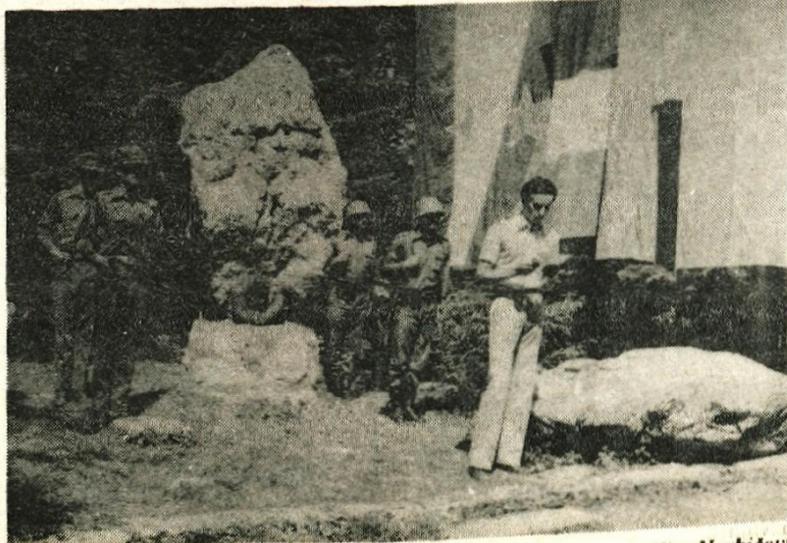
K spomeniku so položili delegacije borcev, občine francoske Ste Marie aus ter družbenopolitičnih organizacij skupščine občine Tržič.

H. Jelačič

Poziv borcem

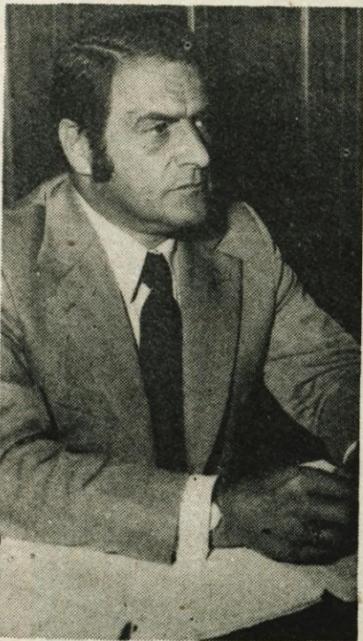
Pozivamo borce gorenjskega vojnega področja, komand mest Skofja Loka, Kranj, Tržič, Radovljica, Bled in Jesenice ter pripadnike partizanskih straž Zirov in Kranjske gore, ki še niste posredovali svojih naslovov, da to storite čim prej in sporočite naslove Zvezi združenih borcev NOV Skofja Loka, Kidričeva 1. Podatki so nujni zaradi zbiranja in urejanja evidence o pripadnikih teh enot.

Odbor gorenjskega vojnega področja

Svečanost pri spomeniku borcem, ki so 5. avgusta 1941. leta padli v Verbičevi koči pod Storžičem.

Občanom radovljiške občine

Samo še leto dni nas loči od 40-letnice ustanovitve prvega bataljona narodnoosvobodilne vojske Slovenije – Cankarjevega bataljona.

Teško si je danes, po tolikih letih predstavljati, kako težke so bile takrat razmere pri nas, a tudi po vsej Evropi. Fašistični Nemčiji se je postavil ob rob majhen narod brez orožja, toda z veliko prednostjo – pripravljen boriti se do zadnje kaplje krvi, na svoji zemlji, za socialno in nacionalno osvoboditev v družbi drugih narodov in narodnosti Jugoslavije.

5. avgusta, na obletnico tega zgodovinskega dogodka praznujemo praznik naše občine, ki pa ga bomo letos prvič po vojni praznovali brez Tita. Težka je ta izguba za nas, saj smo izgubili vodjo, državnika, predvsem pa človeka popolnega razumevanja pri reševanju številnih problemov, še posebno zato, ker je bil večkrat gost v naši občini. Tudi svoj zadnji javni nastop v Sloveniji je imel pri nas v Bohinjski Bistrici lanskega prvega maja. Ostal nam bo v najlepšem spominu.

Običajno ob prazniku napravimo pregled doseženih uspehov v preteklem obdobju, ozremo pa se tudi na bodočnost.

V prihodnosti se moramo pospešeno pripravljati na naš nadaljnji razvoj, pripravljati srednjeročne načrte za obdobje 1981 do 1985. Ti načrti naj ne bodo več samo plan želja in hotenj, temveč morajo biti vsestransko pretehtani in usklajeni.

Dovolj je preozkega podjetniškega gledanja. Širše in bolj intenzivno se bomo morali povezovati tudi navzven, tako v gorenjski regiji kot tudi širše. Nujno moramo posvetiti več pozornosti dohodkovnemu povezovanju. Čeprav smo občina, ki ima pozitivno izvozno-uvosno bilanco, se s tem ne smemo uspravati, temveč povečati napore za boljše rezultate. Kadrovske smo šibke, pa čeprav vsako leto konča šolanje na srednjih, višjih in na visokih šolah veliko naših mladih ljudi. V našem gospodarstvu je še vedno prisotna drobna miselnost, ki pa v nobenem primeru ne vodi k napredku. Manjka nam dobrih in tudi smelih programov – vsega tega pa brez dobrih kadrov ne moramo ustvariti. Če bomo v vsem tem uspeli, nam tudi cilji stabilizacije ne bodo nedosegljivi.

Kot vsako leto so se 1. 7. še svečane občinske skupščine udeležili tudi naši gostje iz pobratene občine Brusa in Svilanica iz Srbije. Letos smo podpisali tudi listino o sodelovanju med občino Bujje iz Istre in našo. Vse te listine naj ne bodo samo kos papirja, postanejo naj trdnješa vez med našimi narodi, postanejo naj tisto, na kar nas je tovariš Tito često opozarjal, ko je govoril o bratstvu in enotnosti naših narodov in narodnosti.

Mnenja sem, da smo delček tega že storili, saj smo se vključili v akcijo za pomoč pri potresu prizadete naše pobratene občine Brus. Tam bomo z denarjem naših delovnih ljudi zgradili manjšo šolo.

Čeprav smo v času, ko nas čaka veliko težkega dela, sem prepričan, da bomo tako, kot vedno do zdaj, enotni, lahko tudi današnje težave v gospodarstvu premostili in to naj bi bil tudi najboljši in najboljši prispevek ob prazniku naše občine – za boljši jutri.

Vsem občanom čestitam, tako v imenu skupščine občine kot tudi v svojem imenu k prazniku občine Radovljica z željo, da bi še naprej plodno sodelovali.

**Predsednik skupščine občine Radovljica
Leopold Pernuš, dipl. inž.**

Delovnim ljudem
in občanom
ob občinskem prazniku
Radovljice čestitam

Skupščina občine Radovljica
in družbenopolitične organizacije
Radovljica

Napredek občine na vseh področjih

V radovljiški občini so v zadnjih letih zabeležili izreden napredek na vseh področjih – Dobri gospodarski rezultati – Turizem se povezuje – Družbena stanovanjska gradnja – Izraz solidarnosti

Radovljica – Ko se letos, ob občinskem prazniku, delovni ljudje in občani Radovljice zberejo v svoj vsakdanji delovni dan in ga primerjajo s preteklostjo, so lahko nadvse zadovoljni. Danes bolj kot kdajkoli prej živijo ob visokem osebnem in družbenem standardu in delajo v modernih in tehnološko izpopoljenih delovnih organizacijah. Danes bolj kot kdajkoli prej so na vsakem koraku vidni številni dosežki, napredek občine kot vsake krajevne skupnosti posebej.

Občani Radovljice danes delajo in ustvarjajo na vseh področjih, uresničujejo svoje interese v dvajsetih krajevnih skupnostih. Prav v krajevnih skupnostih, kjer ljudje živijo, je opazen velik napredek, saj domala ni krajevne skupnosti, kjer ne bi ljudje prostovoljno gradili ali se v obliki samopriskpevka odrekli delu osebnega dohodka za razvoj svojega kraja. Tako gradijo ceste, napeljujejo telefonsko omrežje, gradijo prostore za družbenopolitično dejavnost, šole, vrtce. A kljub nenehnemu napredku niso nikdar zadovoljni: radi bi še več, še lepše okolje, še višji družbeni standard, zato se zavestno opredeljujejo za nove in nove samopriskpevke.

GOSPODARSKI RAZVOJ

Temeljna osnova za razvoj družbenopolitične skupnosti je gospodarstvo in dobro gospodarjenje delovnih organizacij. Največja delovna organizacija v občini, Veriga, se v tem obdobju lahko pohvali z uspešno naložbo, saj so zgradili novo halo, ki je namenjena predvsem orodjarni in industrijski opremljeni, veljala pa je za 130 milijonov dinarjev. Prav novi, sodobni prostori so omogočili Verigi in njeni temeljni organizaciji TIO še večji in kvalitetnejši prodor na domače in tuje tržišče. In Veriga bo tudi v srednjeročnem planu občine za obdobje 1981 do 1985 prednostna panoga, skupaj s tovarno športnega orodja Elan ter z lesno industrijo.

V gospodarstvu občine zavzema pomembno mesto lesna industrija, z Gozdnim gospodarstvom Bled in z Lesno industrijskim podjetjem Bled. Tako Gozdno gospodarstvo Bled kot LIP, ki sodita v okviru sestavljene organizacije združenega dela GLG, sta sklenila lansko poslovno leto z odličnimi rezultati. LIP Bled je s poslovanjem v prvih mesecih letošnjega leta celo najboljša delovna organizacija občine, saj zelo veliko izvažajo – izvoz so povečali kar za 31 odstotkov v primerjavi z enakim lanskim obdobjem. V LIPU so torej znali prislunhiti tržišču in podredili svoj proizvodni program predvsem kvaliteti in zahtevam inozemskega in domačega tržišča.

Pomembna pridobitev radovljiškega gospodarstva je tudi nova proizvodna hala Kemične tovarne Podnart, ki je veljala 6,5 milijonov dinarjev, od tega je polovico sredstev prispevala sama delovna organizacija. Z novo proizvodno halo se bo v Podnartu proizvodnja povečala za več kot dvakrat, delavci pa delajo ob modernjših strojih in z večjo produktivnostjo. Prav tako je dobilo nove prostore radovljiško Tapetništvo ter tako zagotovilo delavcem boljše delovne pogoje, delovni organizaciji pa večji poslovni uspeh.

Značilnost radovljiškega gospodarstva je tekstilna industrija z Almiro, Suknom, blejskimi Vezeničami. Tekstilna industrija, ki se je vedno borila s številnimi težavami, se je med seboj poslovno povezala, obenem pa kljub problemom deloma modernizirala. Največja, Almira, je uspela s svojim smelim prodorom na domače in tuje tržišče, z delno preusmeritvijo svojega proizvodnega programa pa si obetajo še večjo prodajo.

Ne le največje delovne organizacije, tudi manjše delovne organizacije se lahko pohvalijo z dobrimi rezultati, tako da je vse radovljiško gospodarstvo v prvih petih mesecih letošnjega leta veliko izvozilo in beležilo spodbuden vzpon. Večina delovnih organizacij je upoštevala stabilizacijska določila in odločila resolucije, tako da niso bilo žrtev

blemov in se je spoštovanje samoupravnih sporazumov odražalo tudi v praksi. Če bodo še naprej dosledno spoštovali občinsko resolucijo, če se bodo še naprej tako stabilizacijsko obnašali, potem se jim zaključka leta ni treba bati, kajti dosedanja uspehi so dovolj trdna osnova za naprej.

TURIZEM SE POVEZUJE

Pomembna veja radovljiškega gospodarstva je turizem, s turističnimi središčema Bledom in Bohinjem. Čeprav so prav v turističnem gospodarstvu bili večkrat precejšnji problemi zaradi nepovezanosti, neenotne ponudbe in včasih slabe kvalitete, so se na Bledu že sporazumeli in ustanovili turistično poslovno skupnost, v okviru katere bodo poskrbeli za skladnejši razvoj blejskega turizma. Na Bled prihaja vedno več tujih gostov, ki jih turizem mora obdržati – še posebno zdaj, ko so našemu gospodarstvu še kako potrebne devize. Prav nekatere turistične organizacije so lahko vzor za smotno povezanost turističnih delovnih organizacij in drugih delovnih organizacij. Hotelsko podjetje Podvin se je dohodkovno povežalo s Kemično tovarno Podnart tako, da so Kemičniki namenili prepotrebne devize za uvoz reprodukcijskega materiala, sami pa so za dinarsko vrednost lahko zgradili dve najbolj sodobni teniški igrišči ob hotelu. O takšnem dohodkovnem povezovanju se dogovarja tudi Hotelsko turistično podjetje Bled, ki bi na ta način pomagalo tovarni čokolade Gorenjka iz Lesc, ki ima zaradi uvoza reprodukcijskega materiala zelo hude težave.

Turistično gospodarstvo samo pa se bo v prihodnje tesneje povežalo v okviru turistične skupnosti in načrtovalo svoj prihodnji vsestranski kvalitetni razvoj. Na Bledu naj bi zgradili še več novih hotelov ter temeljito obnovili nekatere depandanse, tako, da bi lahko sprejeli še več gostov, prav tako pa srednjeročni program občine načrtuje večji razmah bohinjskega turizma.

DRUŽBENI NAPREDEK NA VSAKEM KORAKU

V občini so v zadnjih letih poskrbeli, da je danes opazen družbeni napredek skupnosti na vsakem koraku. Otroci obiskujejo velike in sodobne šole v središčih, v odmaknjenih krajevnih skupnostih pa so podružnične šole obnovili ter poskrbeli za otroško varstvo. Prav letos so obnovili podružnično osnovno šolo v Mošnjah zgradili veliko in prostorno Posebno šolo v Radovljici.

V okviru interesne skupnosti za izobraževanje si občani in delovni ljudje prizadevajo, da bi imeli otroci povsod enake možnosti in njihovi napori se že obrestujejo. V občini tako nimajo večjega problema

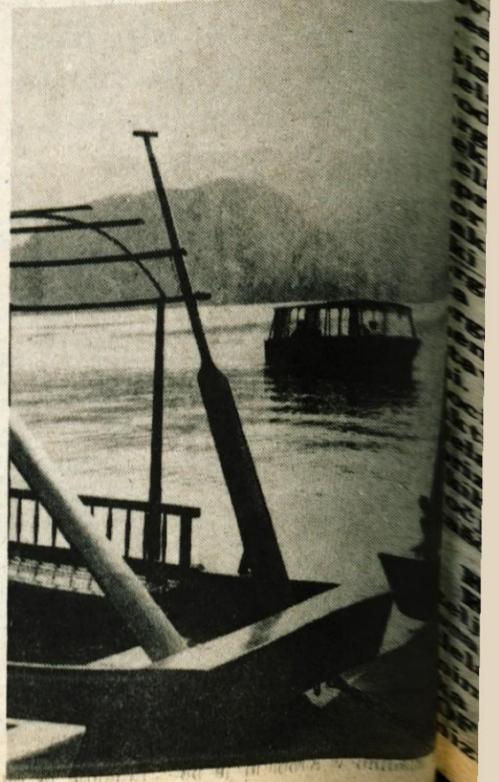
zaradi slabih šolskih prostorov otroško varstvo je iz leta v leto boljše.

Komunalna urejenost občine nekod še šepa; največji problem je lokacija centralne sanitarne niže ter seveda z onesnaženim blejskega jezera. Radovljičani prizadevajo, da bi tudi s sanjski uredili komunalne prostore skupaj s širšo družbeno primerno sanirali blejsko jezero. Prav zdaj urejujejo kanalizacijsko jezero, v prihodnje uresničijo še druge ukrepe, terja sanacija.

Letos so rešili problem prometnega grla skozi staro jedro Radovljice. Dolgo načrtovana obvoznica je naposled zgrajena, morajo urediti še železniško obvoznico je veljala okoli 300 m de starih dinarjev, dolga je 10 metre, omogoča pa nemoten prevoz v Lipniško dolino. V prihodnje bodo povezali še z magistralsko tako odpravili ozka prometna Lescah.

V občini je dolgo prevladovala zasebna gradnja, zadnja leta se odločili, da smelo začnejo tudi družbena stanovanja. V obsevnem naseljem Cankarjevo, v katerem bodo stanovanja zgradili v radovljiških delovnih organizacijah, bodo gradili po 10 in tako v naslednjih letih po več sto stanovanj. Prav tako bosta zrasla še dva nova stanovanjska bloka na Jaršah pri Bledu zaposlene delavce v turističnih delovnih organizacijah. Prav stanovanji na Bledu želijo zagotoviti primanjkljaj turizma, delavcev in zaposlene v turizmu obdržati. Z ustreznimi ukrepi politiko pa naj bi obdržali sposobne mlade kadre, kajti njimi si lahko v prihodnje ob večji družbeni napredek.

Občina Radovljica so danes najbolj razvite občine, po zaslugi marljivih ljudi Radovljici in v okolici občine prebivajo. Korak za korakom rešujejo probleme in smeljejujejo svoj nadaljnji obremen pa niso zaprti samo in v svoj napredek. Povezani v okviru Gorenjske in navezane prijateljske stike z jugoslovanskimi mesti. V pobrateni z občinama Brus, ob letošnjem občinskem prazniku bodo podpisali o pobratanju še z istrsko občino Bujje. Ti stiki pa niso le formalni, temveč se že kažejo pri vsaki resnično tesne povezave tako na gospodarskem kot na ostalih področjih. Seveda so se Radovljičani izkazali, ko je prijateljsko občino v Srbiji prizadel katastrofični potres. Občani in delovni ljudje takoj priskočili na pomoč, odločili, da v najbolj prizadeti vasi občine Brus postavijo osnovno šolo. Za prijateljsko Srbijo so namenili enodnevne služke vsi zaposleni in vsi sivi občani. V občini so tudi spei odraz solidarnosti in se zavesti vseh delovnih občanov radovljiške občine.

Blejsko jezero naj bi bilo v prihodnje bolj čisto. Uredili bodo kanalizacijo ter poskrbeli za druge ukrepe, da bi odpravili bolnika

Radovljčani o Radovljici

Občina beleži napredek na vseh področjih, kljub temu pa še vedno ostajajo problemi. Povprašali smo Radovljčane, kako ocenjujejo svoje krajevne skupnosti in občine nasploh in kateri so tisti problemi, ki jih radi čimprej rešili.

Slavi Šolar iz Kamne gorice:
»Mislim, da je naša krajevna skupnost v minulem obdobju dosegla znaten napredek, kljub temu pa bi lahko družabno življenje pestrejšje. Pogrešam predvsem več kulturnih prireditev, več športne aktivnosti za mlade.«

Marija Rončel iz Radovljice:
»Pravzaprav smo lahko vsi skupaj zadovoljni. Sama nimam ob razvoju občine nobenih pripomb, saj je iz leta v leto opazen napredek prav na vseh področjih. Preskrba v Radovljici je zadovoljiva, če seveda odštejemo pomanjkanje praška in kave. Želim si le, da bi vsi skupaj tako nadaljevali in dosegli v prihodnjem letu še večje uspehe.«

Gorazd Strobel iz Radovljice:
»V naši krajevni skupnosti moram pohvaliti predvsem aktivnost hišnih svetov, vsaj na Gradnikovi cesti, kjer živim, aktivnost ne bi mogla biti boljša. Skrbimo tudi za čistočo okoli naselja, v občini pa me najbolj moti to, da družbena stanovanjska grad-

Janko Kralj iz Lesce: »Krajevna skupnost Lesce je dosegla izredne uspehe in precejšen razvoj v vseh letih po vojni. Vsako leto je krajevna skupnost bogatejša za nove in pomembne pridobitve, trenutno pa je največji problem zaradi kanalizacije. Novi del Trate in centra še ni priključen na glavno kanalizacijo in prav to je zdaj ena največjih nalog krajevne skupnosti Lesce.«

Beno Markelj

Radovljica praznuje

Delovni ljudje in občani radovljiške občine slavijo 5. avgusta svoj občinski praznik v spomin na ta dan leta 1941, ko je bil po sklepu vojno revolucionarnega komiteja KP za Gorenjsko ustanovljen na Jelovici legendarni Cankarjev bataljon. V letu 1941 je bila to prva večja partizanska enota na Slovenskem in udarna pest upora proti nemškemu okupatorju. V njem so se borili predvsem domačini z območja vse Gorenjske. V neprestanih bojih so Cankarjevci zadali sovražniku velike izgube in preprečili množično izseljevanje, ki so ga nacisti načrtovali. Posebno so se proslavili v zgodovinski Dražgoški bitki januarja 1942. leta. Kasneje so se iz bataljona razvile nove in še številnejše partizanske enote, ki so v štiriletni osvobodilni borbi odločilno prispevale k uničenju in popolnemu izgonu sovražnika do končne osvoboditve domovine.

Radovljiška priznanja

Na slavnostni seji ob občinskem prazniku skupščine občine Radovljica so podelili pet priznanj posameznikom in tri javna priznanja delovnim in drugim organizacijam.

OBČINSKA PRIZNANJA SO PREJELI:

Franc Bajt iz Bohinjske Bistrice

stala septembra istega leta sekretarka grupe SKOJ in okrajnega odbora ZMS. V ZKJ je bila sprejeta januarja 1944, septembra 1944 pa je odšla iz terena v partizane. V svojem poklicu je bila vzorni pedagog in mentor svojim mlajšim sodelavcem. Svojo idejno naravnost je prenašala na mladino v vsem času, poleg svoje stroke pa veliko pripomogla pri vzgoji mladega človeka v duhu socialističnega samoupravljanja. Bila je zelo aktivna družbenopolitična delavka v organih občinske skupščine Radovljica, v samoupravnih interesnih skupnostih in v družbenopolitičnih organizacijah. Bila je odbornik občinske skupščine Radovljica, članica komisije OK ZKS in članica komisije za idejno politična vprašanja, članica medobčinskega sveta ZK, članica sveta Delavske univerze, članica sveta za kulturo in prosveto skupščine občine, predsednica zbora izvajalcev izobraževalne skupnosti in članica izvršnega odbora izobraževalne skupnosti. Zadnja leta je kot tajnica izobraževalne skupnosti veliko pripomogla k uveljavljanju samoupravnih odnosov, svobodne menjave dela in uveljavljanja delegatskih odnosov na področju vzgoje in izobraževanja.

Vinko Golc z Bleda

Vinko Golc izhaja iz sedemčlanske družine, v kateri so bili štirje bratje aktivni udeleženci NOV, od katerih sta dva padla kot borca. Tudi on je kot najmlajši že med NOB dokazal svojo politično pripadnost in je kot mladinec in član SKOJ od leta 1944 aktivno sodeloval v NOB. V ZKJ je bil sprejet leta 1949.

Ves čas je družbenopolitično aktiven. Kot mladinec je dvakrat sodeloval v mladinski delovni brigadi. V času študija je opravljal razne funkcije in bil tudi predsednik študentskega naselja in član univerzitetnega komiteja. V času zaposlitve v jeseniški železarni je opravljal pomembne naloge v samoupravnih organih kot član centralnega delavskega sveta, predsednik upravnega odbora in predsednik gospodarske komisije. Bil je tudi član komiteja ZK, član revizijske komisije pri CK ZKS in dvakrat delegat na kongresu ZKS. Kot direktor tovarne Verig Lesce je svojo aktivnost in znanje usmeril v dvig produktivnosti dela in vse svoje sile vložil v modernizacijo proizvodnje. Zavzemal se je za kvaliteto spremembo proizvodnega programa kot tudi za vedno nove naložbe za razširitev in izgradnjo poslovnih prostorov in nabavo sodobnih strojev. Pomembne uspehe je dosegel na področju organiziranosti dela. V času opravljanja najbolj odgovornih nalog v delovni organizaciji pa se njegova strokovnost, uspešnost in razreševanje problematike v kovinsko-predelovalni industriji odraža tudi preko odgovornih funkcij, ki so mu bile zaupane pri bankah, Gospodarski zbornici, Združenju slovenskih železarn in Poslovnem združenju. Poleg teh aktivnosti je ves čas družbenopolitično aktiven v krajevni skupnosti in občini.

Stanko Kajdiž iz Radovljice

Stanko Kajdiž se je v NOB povezal že leta 1942 in je aktivno deloval vse do vstopa v NOV leta 1943. V KPJ je bil sprejet maja 1944. Po vojni je opravljal odgovorna dela v ministrstvu za rudarstvo Srbije ter kasneje v podjetju Rudar import-export. Po prihodu v Radovljico se je takoj vključil v družbenopolitično življenje kraja ter opravljal pomembne funkcije pri okrajnem odboru ZB, okrajnem komiteju ZKS in občinskem odboru SZDL. Bil je tajnik občine in predsednik občinskega odbora SZDL.

Kot družbenopolitični delavec je znal usklajevati interese krajanov in poiskati najbolj primerne rešitve. Leta 1967 je bil izvoljen za odbornika občinske skupščine in obenem za predsednika občinske skupščine Radovljica. To delo je opravljal zelo preudarno, pravilno je znal oceniti položaj družbenih služb, predvsem šolstva. Tako je skupščina občine tudi po njegovi zaslugi sprejela širok program izgradnje šol. Zaradi aktivnosti je bil leta 1969 ponovno izvoljen za predsednika skupščine in je to svojo dolžnost opravljal do leta 1973, ko se je zaposlil v HTP Bled. Med opravljanjem funkcije direktorja je delovna organizacija dosegla več pomembnih uspehov kot dograditev hotela Lovce, adaptacijo depandanse Jadran in nadzidava hotela Jelovica. Zavzemal se je za samoupravno organizirano delovno organizacijo in ustanovitev turistične poslovne skupnosti. Aktiven je bil tudi v republiških organih.

Miloš Kelih iz Lesce
Miloš Kelih je po plebiscitu leta 1920 pribežal v Jugoslavijo. Zaposlil se je kot gozdar in je to delo opravljal v raznih krajih. Takoj po okupaciji se je vključil v NOB in bil član prvega odbora NOB že od leta 1941.

Po osvoboditvi se je zaposlil pri ministrstvu za notranje zadeve Srbije, januarja leta 1946 pa je prišel v Slovenijo, kjer je bil v Kamniku upravitelj Gozdne uprave Kamnik, direktor Gozdnega gospodarstva Novo mesto in nato Kranj, od leta 1952 do upokojitve pa je bil upravitelj Gozdne uprave Pokljuka.

Ves čas je zelo aktivno deloval na področju lovstva in kinologije, bil član in predsednik odbora Lovske zveze Slovenije, predsednik Lovske družine Bled, opravljal pa je tudi druge funkcije. Zlasti si je prizadeval za vzgojo lovskega kadra, za lovsko gospodarnost ter upoštevanje strokovnosti, lovske etike in pravičnosti pri lovu. Od leta 1973 dalje opravlja tudi funkcijo predsednika Društva borcev za severno mejo občine Radovljica. Vzdržuje tudi stalne stike z zamejskimi Slovenci in jih tako bodri k narodni zavesti ter ohranjanju slovenskih običajev in slovenskega jezika na Koroškem.

JAVNA PRIZNANJA OBČINE RADOVLJICA PA SO PODELILI

Godbi na pihala Lesce, ki praznuje letos 25-letnico svojega delovanja. V tem obdobju so si člani nenehno prizadevali za kvaliteto, imeli pa so številne koncerte tako doma kot v drugih krajih Slovenije in Jugoslavije. Člani godbe so vedno sodelovali z vsemi kulturnimi organizacijami v občini, še posebno pa z delovno organizacijo Veriga Lesce. Mnogi člani so bili za amatersko delo večkrat pohvaljeni, mnogi pa so prejeli Gallusova priznanja.

Gradbenemu podjetju Bohinj, ki je lani praznovalo 25-letnico svojega obstoja. Z leti uspešne rasti si je podjetje pridobilo ugled in prevzemalo vedno bolj zahtevna dela. Tako so v kraju sprejemali vsa zahtevnejša gradbena dela, v posebnosti težkih pogojev pa so zgradili hotel Ski na Voglu in brunarice, žičnico, žičniški sistem Koble, vodovod Voje-Ribčev laz. V Bohinjski Bistrici so zgradili vsa družbena stanovanja. Gradbeno podjetje Bohinj dosega iz leta v leto vedno večje poslovne rezultate.

Organizacijskemu komiteju svetovnega prvenstva v veslanju 1979, ki je uspel v celoti in v vsepobno zadovoljstvo uresničiti program zahtevne organizacije. Komite je vložil vse napore, da se je ime Bleda preneslo daleč v svet, tekmovanje pa je uspelo. Vsi člani so delali povsem amatersko.

TVD Partizanu Ljubno, ki je doseglo po vojni izredne uspehe. Članom je uspelo obnoviti dom predvsem s prostovoljnimi delom, saj so opravili tisoč udarniških ur, v obnovi doma pa vložili 500.000 dinarjev. Ob domu gradijo še manjša igrišča, vse sekcije društva pa so izredno uspešne, dom pa središče vsega organiziranega delovanja krajanov Ljubnega.

Občanom tržiške občine

5. avgusta praznujemo delovni ljudje in občani tržiške občine svoj praznik – v počastitev in spomin prvih partizanov, borcev in komunistov tržiško-kranjskega bataljona, ki so 5. avgusta 1941 padli v junjskem boju z nemškimi okupatorji v Verbičevi koči pod Storžičem.

Težko je v tistih dneh odjeknila vest o izgubi osmih prekaljenih bork in borcev in prav je, da se ob tem zgodovinskem datumu v mislih vračamo v težke, toda slavne dni začetka oborožene ustaje, ki so jo začeli delavci, kmetje in napredni izobraženci Tržiča pod vodstvom predvojnih komunistov in revolucionarjev. Poleg teh prvih herojev je v času narodnoosvobodilnega boja in ljudske revolucije še preko 400 občanov dalo svoja življenja za svobodo in s svojo kravo neizbrisno zapisalo v knjigo zgodovine naših narodov gesla revolucije: bratstvo, enakost, svoboda. Z našim delom, z največjo mero odgovornosti se bomo tudi v bodoče poskušali vsaj skromno oddolžiti žrtvam naše revolucije.

Občinski praznik praznujemo letos prvič brez našega voditelja, največjega sina naših narodov, našega najdražjega predsednika, heroja in državnika, tovariša Tita. Težka in nespremenljiva je resnica, da smo se pred nekaj meseci z nezmerito bolečino in žalostjo v srcu, toda s ponosno dvignjeno glavo, poslovili od njega. Toda med nami in v vseh naslednjih generacijah tržiških delovnih ljudi in občanov bo tovariš Tito vedno prisoten, vedno bo prisotna bogata dediščina, ki nam jo je zapustil. Neprecenljive vrednote te dediščine: svoboda, neodvisnost, bratstvo, enakost, samoupravljanje, sožitje in neuvrščenost bomo čuvali in še naprej plemenitili. To bo naša skromna oddolžitve.

Za nami so tri in pol desetletja izredno uspešnega, hitrega in na vseh področjih razgibanega razvoja. Naši delovni ljudje in občani usak na svojem mestu, po svojih najboljših močeh prinašajo svoj delež k skupnim naporom za uspešen danes in še boljši jutri. V tem trenutku sta pred nami dve prvenstveni nalogi: usmerjati vse sile, hotenja, sposobnosti in možnosti in uresničevanje prizadevanj za stabilizacijo gospodarstva. Iz mnogoterih borb in kritičnih položajev so naši tržiški delavci in občani pod vodstvom komunistične partije znali poiskati pravo pot, pa jo bomo – v to sem neomajno prepričan – znali najti in se boriti zanjo tudi ob premagovanju težav, ki nas pestijo.

Druga, nič manj pomembna naloga je priprava in sprejem srednjeročnega plana razvoja občine za obdobje 1981–1985. Že same priprave za ta dokument, ki bo za naslednjih pet let uravnaval naš razvoj, pomenijo preizkusni kamen za vse sredine in nosilce družbenega planiranja, koliko znamo in smo sposobni uskladiti naše zahteve z možnostmi, koliko smo sposobni uskladiti vse oblike porabe z rastjo in možnostmi naše gospodarske rasti, koliko smo sposobni brzdati prevelike zahteve na nekaterih področjih potrošnje in se opredeliti za tisto, kar je najbolj nujno. Prepričan sem, da bomo ob sodelovanju vseh delovnih ljudi in občanov uspešni tudi pri uresnitvi te odgovorne in zahtevne naloge.

Naš letošnji občinski praznik ima še posebno obeležje. Po skoraj petletnem sodelovanju, seznanjanju in spoznavanju na mnogih področjih družbenega življenja bomo po odločitvi vseh delegatskih zborov skupščine občine Tržič slovesno podpisali listino o pobratenju z občino Zaječar iz SR Srbije. Vezi iz pretekle vojne in tudi povojne graditve ter hotenja in možnosti za tesno sodelovanje danes in v prihodnosti na najširših področjih družbenega življenja z občino Zaječar so vodila skupščino občine pri sprejemanju odloka o pobratenju. Ta slovesen dogodek pa bo hkrati dodatni kamen v mozaiku velikih in revolucionarnih pridobitev naših narodov in narodnosti, ponovni dokaz naše trdne opredeljenosti Titovi misli o krepitvi bratstva in enotnosti med narodi in narodnostmi naše Jugoslavije.

Ob občinskem prazniku čestitam vsem delovnim ljudem in občanom občine Tržič k njihovim uspehom ter se jim zahvaljujem za njihovo delo, pripravljenost in sodelovanje, obenem pa želim, da bi njihovo prizadevanje in aktivnost bila tudi v bodoče tako plodna in uspešna kot doslej.

Predsednik SO Tržič
Milan Ogris

Ob prazniku občine Tržič,
5. avgusta,
čestitamo
vsem delovnim ljudem
in občanom

Skupščina občine Tržič
ter družbenopolitične organizacije

Kažipot za naslednjih pet let

Ni malo uspehov, ki so jih Tržičani dosegli v tem srednjeročnem obdobju. Industrija, glavna nosilka razvoja, je posegla po novih donosnejših proizvodnih programih, gradila sodobne poslovne prostore in v izvozu – s tem se lahko pohvali le malokatera občina – krepko prekašala uvoz. Veliko so občani storili tudi za boljše življenje; stekli so novi kilometri sodobnih cest, zgradili so dom za ostarele, vrtce, v katerih je 36 odstotkov vseh predšolskih otrok, izpopolnili mrežo osnovnih šol in tako dalje.

Seveda pa je bilo v tem petletnem obdobju prisotnih tudi precej težav, ki so marsikaj spodkopavale načrte. Tako je na primer posebno za prva leta značilno padanje akumulativne in reprodukcijske sposobnosti tržiškega gospodarstva, premalo živahna investicijska dejavnost, previsoka stopnja zaposlovanja in slabšanje kadrovske strukture zaposlenih pa nedoseganje plana stanovanjske graditve.

Zamujeno bodo Tržičani nadoknadili v naslednjem srednjeročnem obdobju. Ob številnih novih nalogah, seveda, ki so jih zapisali v osnutku dogovora o temeljih družbenega plana občine. Kažipot, za katerega uresničitev se bo ob zaostrenih pogojih gospodarjenja treba močno potruditi, je okvirno znan, razprava med osnovnimi nosilci planiranja pa bo najbrž pokazala, na katerih področjih je morda premalo ali preveč pogumno načrtano.

SKUPNI CILJI RAZVOJA

V tržiški občini so sklenili, da bodo v novem petletnem obdobju hitreje uveljavljali in poglabljali samoupravne družbenoekonomske odnose na vseh ravneh družbenega razvoja, tako da bodo utrdili samoupravni položaj delovnih ljudi, ki bodo usmerjali razvoj po gospodarski, socialni in prostorski plati. Vendar pa menijo, da bodo to lahko dosegli le z boljšim delom delegacij in delegatov, z boljše obveščenostjo, s podružbljanjem dela državne uprave in z oblikovanjem družbenih svetov.

Gospodarski razvoj bo temeljil na kvalitetnih dejavnostih razvoja in na sodobni tehnologiji. Zato bodo opuščali oziroma preseljevali proizvodne programe, ki slonijo na ekstenzivnem zaposlovanju in ne prinašajo zadovoljivega dohodka. Še več pozornosti kot doslej bodo namenili tudi izvozu ter odpravljali neskladja v sestavi tržiškega gospodarstva, tako da bodo krepili vlogo gostinstva, turizma, malega gospodarstva in trgovine. Ob tem pa bodo seveda vse vrste porabe skušali obdržati čim bolj na vajetih ali z

drugimi besedami: v pravilnem razmerju z materialnimi možnostmi.

UMIRJENA GOSPODARSKA RAST

Tudi v novem srednjeročnem obdobju Tržičani načrtujejo dokaj umirjeno gospodarsko rast. Predvidevajo, da se bo realni družbeni proizvod vsako leto povečal za štiri odstotke, da bo industrijska proizvodnja naraščala s petodstotno stopnjo ter izvoz z nekaj več kot šestodstotno, tako da bi 1985. leta dosegli dobrih 713,3 milijona dinarjev. Najpomembnejši izvozniki bodo še naprej tovarna obutve Peko, Bombažna predilnica in tkalnica ter Zdržena lesna industrija Tržič.

Ob načrtnejši kadrovski politiki nameravajo v tržiški občini letno stopnjo zaposlovanja omejiti na največ 1,5 odstotka, kar pomeni, da delavcev iz drugih republik in pokrajin, zlasti nekvalificiranih, ne bodo več sprejemali. Za negospodarstvo bo veljalo še ostrejšo merilo; tu bodo lahko dodatno zaposlovali le na osnovi novih naložb.

Veliko pozornost v novem družbenem planu namenijo tudi razvoju kmetijstva, doslej dokaj zapostavljeni panogi gospodarstva. Prednost dajejo živinoreji in pridobivanju zelenjave. Za hitrejši razvoj kmetijstva bodo združevali denar vsi delovni ljudje v občini.

Seveda pa bo še naprej glavna nosilka gospodarske rasti industrija. Pretežno na osnovi večje produktivnosti in sodobnejše tehnologije bo leta povečevala proizvodnjo ter uvajala zahtevnejše in obenem donosnejše programe.

Z nekaterimi naložbami v trgovino bodo skrbeli za boljše preskrbo

prebivalstva, hitrejši razvoj pa videvajo tudi na področju gostinstva in turizma, ki imata v tržiški občini vse možnosti za uspeh.

DRUŽBENE DEJAVNOSTI

V planu tržiške občine so določili morda celo preveč, smelo začetni program razvoja in dela družbenih dejavnosti. 30 odstotkov otrok in mladih vključenih v celodnevno šolanje in vrtce in 46 odstotkov mladih vključenih v jasli. Glede na veliko zaposlenost (53 odstotkov) bi bilo to še posebno nujno, vprašanje pa je, če bo dovolj, namenjenega za skupno potrditev.

Kultura je zapisana kot prednostna dejavnost, kar je povsem prav, saj se je delež zanjo v zadnjih letih vztrajno krčil, veliko tudi račun vedno večjih zahtev republiške skupnosti. V telesni kulturi in prvem mestu množičnosti in vrhunski šport, ki izhaja iz možnosti. V razvoju telesnokulturne dejavnosti je predvidena izgradnja športne dvorane, obnova planinskih domov in dopolnitev sistema na Zelenici ter napeljava ogrevalnega sistema v letnem kopalisku.

Na področju socialnega dela bodo v tržiški občini posvečali posebno pozornost usposabljanju invalidov, krepili pa bodo tudi delo na zdravstvenem varstvu, zdravstvenem varstvu udeležencev narodnoosvobodilnega boja, hitreje razvijali bozdravstvo, ob večji prevladujoči dejavnosti pa bodo skušali tudi stalez, nego na domu ter fizično zdravljenje.

Denar za raziskovalno delo v novem srednjeročnem obdobju bodo v okviru občine in ne v obliki. Tržičani načrtujejo tudi več pomembnih raziskovalnih projektov, spodbujali pa bodo tudi vatorstvo, zlasti v zvezi z raziskovanjem potrebami družbenega dela.

Med gospodarskimi dejavnostmi so Tržičani postavili na prvo mesto stanovanjsko gradnjo. Načrtujejo da bodo ustvarili prostorske in zemljiške pogoje za izgradnjo družbenih in 270 zasebnih stanovanj. Na področju komunalnega gospodarstva bodo zagotovili vzdrževanje komunalnih objektov in naprav, predvidevajo pa še izgradnjo novih cestnih odsekov in kanalizacije v Sebenjah.

H. Jelenc

Letos sedem nagrajencev

Na sobotni slavnostni seji skupščine občine Tržič je sedem organizacij oziroma posameznikov prejelo plakete mesta Tržiča

Tržič – Skupščina občine Tržič vsako leto ob 5. avgustu, občinskem prazniku, podeljuje zlate, sreberne in bronaste plakete organizacijam in posameznikom za vidne dosežke na področju družbenega dela in življenja. Letos je sedem nagrajencev, plakete pa je na sobotni slavnostni seji zborov skupščine občine podelil predsednik Milan Ogris.

Zlato plaketo je prejelo krajevno združenje ZBZ NOV TRŽIČ in industrijsko gasilsko društvo BPT TRŽIČ, srebrno plaketo dr. Tone Martinčič, krajevna organizacija Rdečega križa Ravne ter šolsko športno društvo Storžič, bronasto plaketo pa Marina Bohinc in Ivan Štefe.

KRAJEVNO ZDRUŽENJE ZBZ NOV TRŽIČ

obstaja že od 1948. leta. Odbor in člani združenja so vsa leta aktivni in družbenopolitičnem življenju mesta. V minulih 32 letih so opravili pomembno delo predvsem na področju družbene skrbi za borbe, razvijanja tradicij narodnoosvobodilnega boja, organiziranja proslav in skrbi za spominska obeležja, utrjevanje splošnega ljudskega odpora in obrambnih sposobnosti, ki so najbolj učinkovita oblika samoupravne osnove naše družbe. Zelo se je okrepila vloga krajevne organizacije v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja.

INDUSTRIJSKO GASILSKO DRUŠTVO BPT TRŽIČ

je najstarejše te vrste v Tržiču, saj je lani praznovalo 85. obletnico.

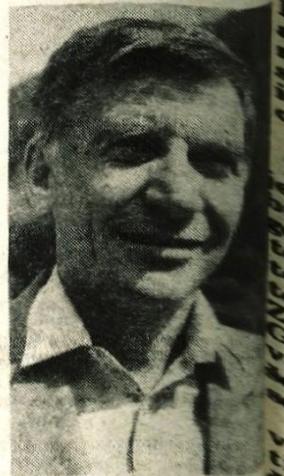
Društvo se je začelo hitreje razvijati in uveljavljati šele po oboroženi ustaji naših narodov in je doseglo vidne uspehe v prid celotne družbe in delavskega razreda. Precej članov društva je sodelovalo v narodnoosvobodilnem boju, mlajši pa so se vključili v izgradnjo porušene domovine ter sodelovali na občinskih, republiških in zveznih delovnih akcijah.

Društvo je nosilec preventivne protipožarne vzgoje vseh delavcev v Bombažni predilnici in tkalnici in pomemben člen pri krepitvi vloge družbene samozaščite. Aktivno se je vključilo v prostovoljno delo pri izgradnji nove koče na Dobriču, pripravilo je več očiščevalnih akcij v delovni organizaciji in občini. Sodeluje na vseh občinskih in republiških tekmovanjih, se povezuje z zamejskimi Slovenci in društvi v nekaterih drugih delovnih organizacijah. Za svoje požrtvovalno delo ter uspehe na tekmovanjih je bilo že večkrat pohvaljeno in odlikovano.

DR. TONE MARTINČIČ

se je zaposlil v tržiškem zdravstvenem domu kot zdravnik splošne prakse 1953. leta. Sedemnajst let je bil direktor doma, razen tega pa tudi občinski odbornik in poslanec republiške skupščine. Aktivno je sodeloval v samoupravnih organih v nekdanjem Združenem zdravstvenem domu Kranj in bil tudi član Zdravstvenega centra Gorenjske.

S svojimi strokovnimi predavanji in naveteli je dr. Tone Martinčič vložil veliko trud in nesebičnega

dela v razvoj občinske organizacije Rdečega križa. Poleg dolgega zdravniškega dela v občini Tržič bil tudi začetnik preventivne dejavnosti v obratni ambulanti. Dolgo vodil športno ambulanto, sodeloval kot zdravnik v smučarski šoli.

KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA RAVNE

je posebno v zadnjih letih aktivna na humanitarnem, socialno zdravstvenem in socialno zdravstvenem področju, pomembno pa je tudi sodelovanje z vsemi družbenimi organizacijami v krajni skupnosti in s svetom krajevnih skupnosti.

Krajevna organizacija Rdečega križa Ravne sodeluje v vseh akcijah Rdečega križa, zlasti pri zbiranju rabljenih oblačil, posteljnina, obutve, starega papirja, pri bivanju kvodajalcev ter drugih stovoljnih akcijah. Na področju zdravstvene vzgoje je za

Občani imajo besedo

Na vprašanje, kako gledajo na go-
spodarski in družbeni razvoj svoje
krajevne skupnosti oziroma občine,
kateremu področju bo po njihovem
mnenju v naslednjem srednjeroč-
nem obdobju morali prepustiti pred-
nost, je pet trziških občanov dokaj
različno odgovorilo. Nekateri se
»boje« prihodnosti, drugi poudarjajo
pomanjkljivosti, tretji so z vsem za-
dovoljni.

KAREL LEITINGER iz Pod-
ljubelja je pomočnik komandirja
na postaji mejne milice na Lju-
belju pa tudi predsednik kra-
jevne skupnosti Podljubelj:

V trziški občini živim že dvajset
let. Spremljam njen razvoj. Mislim,
z njim ne moremo biti povsem
ovoljni. Vse preveč je še prisotna,
tudi v gospodarstvu, stara cehov-
miselnost. Tako malenkostni
včasih in premalo pogumni. Če
se znali pravočasno usmeriti v

donosnejše proizvodne programe,
gotovo ne bi več capljali za gorenj-

skim in slovenskim poprečjem. Za
primer vzemimo samo industrijsko
cono, ki smo jo začeli izgrajevati
vsaj deset let prej.

Tudi v naši krajevni skupnosti še
nismo zadovoljni s tistim, kar imo-
mo. Načrti za novo srednjeročno ob-
dobje so zahtevni. Zavedamo se, da
jih bomo zlasti zaradi zaostrene sta-
bilizacijske politike težko uresničili.
Da pa ne bom preveč črnogled; v
minulih letih smo v občini in kra-
jevni skupnosti dosegli vrsto lepih
uspehov tako na gospodarskem kot
na družbenem področju. Tudi za
naprej sem optimist. Naši koraki
bodo nekoliko počasnejši, zato pa
bolj trdni.

MARJETA RAKOVEC iz Trži-
ča je zaposlena v Triglav kon-
fekciji v Kranju kot referentka
za delovna razmerja:

»Trziška občina ima za svoj go-
spodarski razvoj veliko možnosti, če
jih bo le znala izkoristiti. S tem
mislim tudi na njene naravne lepote,
na osnovi katerih bi se lahko razve-
tela turizem in gostinstvo. Žal ni-
mamo niti hotela niti dovolj dobrih
gostinskih lokalov, naravne lepote
pa, kot vemo, niso dovolj. In turi-
stično društvo še vedno spi... Tudi
potrošniški centri so še dokaj slabo
razviti. Izbira blaga ni posebno pe-
stra; večkrat se celo zgodi, da, že
zgodaj popoldne zmanjka osnovnih
prehrambenih izdelkov, kruha na
primer. Zato veliko občanov kupuje
v Kranju ali v drugih sosednjih sre-
diščih.

Zakaj toliko strokovnjakov dela
zunaj Trziča? Težko je reči. Vendar
pa želim, menim, da bi bilo celo
nujno, da bi jih čim več pritegnili
nazaj, saj je razvoj občine še kako
odvisen od izobrazbene strukture
zaposlenih.

MILENA ALJANČIČ stanuje v
Bistrici, dela pa kot računovod-
kinja v domu starostnikov Petra
Uzarja:

»Še pred kratkim sem bila zapo-
slena v Kranju. Rada sem se vrnila v
Trzič, saj sem se vsakodnevnih
voženj že zdavnaj naveličala. Z
novim delom sem zadovoljna. S pro-
blemi trziške občine pa žal nisem
najbolje seznanjena, največ prav
zato, ker sem tu samo živela in se
zanje tudi nisem posebno zanimala.

Najlaže spregovorim o tistem, kar
sem občutila kot občanka oziroma
zaposlena žena. Imam dva majhna
otroka. Deklica je v vrtcu, medtem
ko sem z varstvom za sina imela
precej težav. Mislim, da bi morali
gledati na izjemno visok odstotek
zaposlenih mater zgraditi še več vr-
tcev in zlasti jasli, v katerih je zdaj le
par mest. Iz istega razloga bi morali
čim hitreje razvijati tudi celodnevno
šolo.

ALBINA ŽALAC iz Ročevnice
je prešivalka v tovarni obutve
Peko:

»Tu živim že dobrih dvajset let. Z
možem sva se odločila za gradnjo
hiše. Vselili smo se pred sedmimi
leti, vendar še vedno ni povsem
gotova. Dograjujemo, kolikor pač
morava. Denarja ni veliko, cene pa
hitro rastejo. Stabilizacija nas je vse
prizadela. Moti me tudi, ker v
trgovinah vsega ne moremo dobiti.
Najbolj pogrešam pralni prašek.
Sicer pa sem kar zadovoljna. Po-
sebnih družbenih problemov ne
občutim niti se zanje ne zanimam.

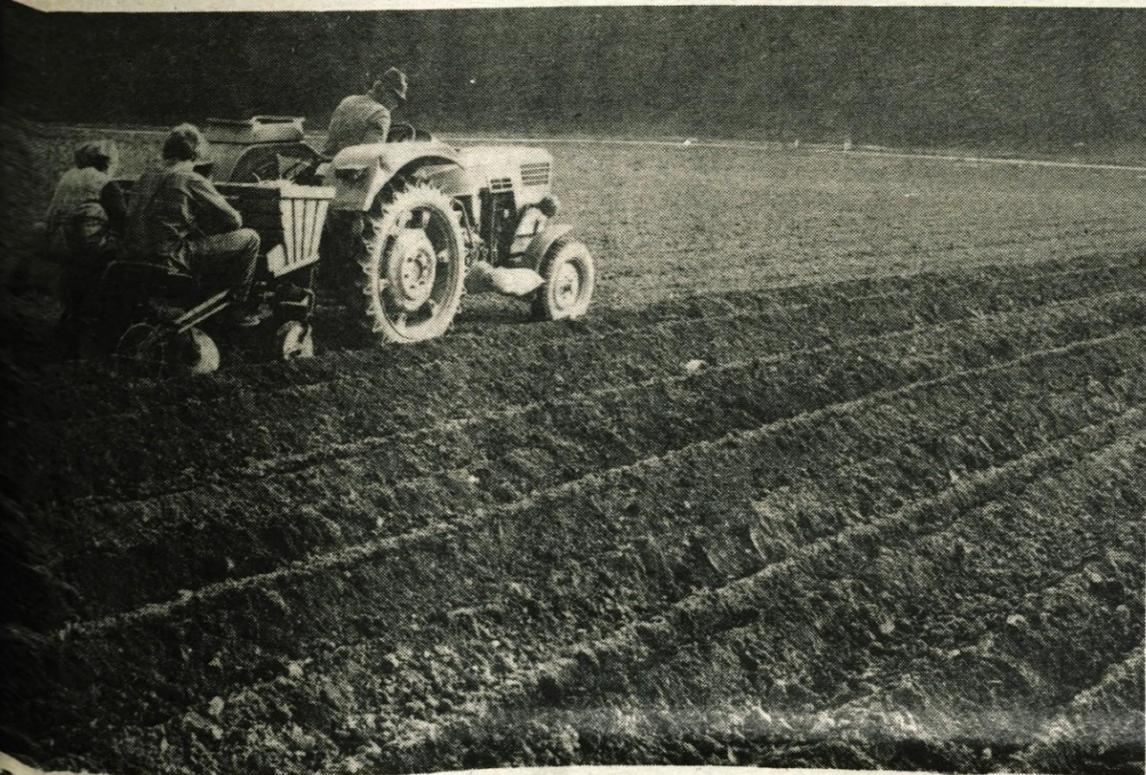

BORIS KUBURIČ iz Trziča je
učitelj v osnovni šoli Josip Broz-
Tito v Predosljah pri Kranju:

»Na kulturnem področju — naj
se najbolje spoznam — smo Trzičani
precej za drugimi občinami. Nima-
mo niti zadovoljivo urejenega fi-
nanciranja niti prostorov za delo
društev in prireditve, pogrešamo pa
tudi strokovnjaka, ki bi se poklicno
ukvarjal z ljubiteljsko kulturno de-
javnostjo in ji pomagal do večje
kvalitete. Najbolj žalostno je, da za
težave nikogar ne moremo zainte-
resirati. Čeprav imamo v občini kar
petnajst amaterskih društev, vsa
bolj ali manj životarijo. Razgibane-
ga kulturnega življenja, kot bi lahko
bilo, ni. Tudi od profesionalnih
stijacij imamo samo tiste najnujnej-
še. Potrebujemo skratka močan
veter, ki bi stanje spremenil.

Razočaran sem prav tako nad
srednješolsko in študentovsko mla-
dino, našim bodočim izobražen-
stvom, ki je nobeno delo ne zanima.
Skoraj nemogoče je dobiti sposobne-
ga mladince, ki bi bil pripravljen
prevzeti funkcijo v občinski konfe-
renci ZSMS. Ta je sploh dosti zapo-
stavljena. Največkrat jo obravna-
vajo kot društvo, ne pa kot druž-
benopolitično organizacijo.

H. Jelovčan

V gospodarstvu trziške občine zavzema kmetijstvo dokaj skromno mesto. Malo je »čistih kmetov,
posebno na visokogorskih kmetijah, od koder so mladi v zadnjih desetletjih odhajali in iskali
boljše zasluzka v tovarnah. V novem družbenem planu razvoja občine Trzič pa je vloga kmetij-
spet močnejše poudarjena. Ne le, da bodo skušali obdržati čim več plodne zemlje in pridobivati
z združevanjem denarja vseh delovnih ljudi bodo razvijali predvsem živinorejo in zelenja-
stvo, z več oblikami družbene pomoči pa bodo spodbujali tudi oživljanje visokogorskih kmetij.

višjih razredov osnovne šole heroja
Grajzerja pripravila več predavanj
škodljivosti kajenja, o zdravi
prehrani, o skrbi za osebno higieno
o lepševanju naselja. Aktivisti
čega križa na Ravnah so zelo
aktivno sodelovali tudi v akciji Nič
ne sme presenetiti. Posebno skrb
namenili varstvu ostarelih, bolnih
in materam z majhnimi
otroci.

ŠOLSKO ŠPORTNO DRUŠTVO

prvem obdobju, ustanovljeno je
1961. leta, delalo v zelo neu-
godnih pogojih, saj je bilo brez
televizije in drugih objektov za
kulturno dejavnost. Kljub
je zaživelo in dosegalo uspehe.
Dograditvijo nove šole heroja
Grajzerja je društvo dobilo telo-
vajo. Delo se je razmahnilo v
najstih panogah in štirindvaj-
sekcijah.

Društvo daje velik poudarek raz-
voju množične športno rekrea-
cijske dejavnosti. Vsi učenci šole so
društva, kar 80 odstotkov pa je
aktivnih. Učenci sami upravljajo
športno in se tako učijo prvih
korakov samoupravljanja. Društvo
bilo v tekmovanju za najbolj-
šično in samoupravno organi-
zacijsko šolsko športno društvo v
občini vedno med najboljšimi.
1976. leta je doseglo deveto mesto.
1977. leta šesto, 1978. leta četrto in
1979. leta v svoji kategoriji celo
prvo. Za uspešno delo je društvo
prejelo visoko republiško pri-
kazno plaketo.

MARINA BOHINC

že v osnovni šoli na Bledu in v
trziški gimnaziji ukvarjala s kul-
turno dejavnostjo. Po preselitvi v Trzič je takoj
stik s takratno dramsko skupi-
no pri DPD Svoboda, s kasnejšim
trziškim gledališčem Trzič, kjer
sodeluje že od 1962. leta. V
časih je odigrala vrsto vlog v
trziških igrah, do 1968. leta pa je
sodelovala tudi na trziškem radiu v
radijskih igrah in kulturnih
programih. Kot recitatorica kulturne
gledališne Pobratenje sodeluje na vseh

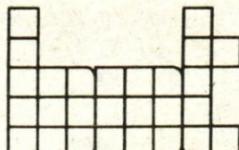
JANKO ŠTEFE

je kot učitelj prvič zašel v Trzič
1927. leta. Tu je poučeval dve leti,
bilo pa je še tajnik in knjižničar
bralnega društva, član pevskega
zboru in je sodeloval tudi v gleda-
liški skupini. Med narodnoosvob-
ditelno vojno je bil izseljen v Srbijo.

1973. leta se je preselil v Bistrico
pri Trziču in se takoj vključil v
družbenopolitično življenje krajevne
skupnosti in občine. Opravljal je
več pomembnih družbenopolitičnih
funkcij. Izjemno delaven je v občin-
ski gasilski zvezi in v upravnem
odboru gasilskega društva v Bistrici.
Plaketo mesta Trziča je prejel za
aktivno delo v gasilski organizaciji.

proslavah in prireditvah ter literar-
nih večerih. Od 1978. leta je članica
komornega pevskega zboru Peko.

Marina Bohinc je razen tega tudi
aktivna družbena delavka. Je vodja
zdržene delegacije za kulturo in
telesnokulturno skupnost pri upravnih
organih skupščine občine, pod-
predsednica skupščine občinske
kulturne skupnosti ter članice njenega
izvršnega odbora.

bombažna predilnica in tkalnica trzič n. sol. o.

čestita vsem občanom in poslovnim prija-
teljem za praznik občine Trzič

in vas vabi v svojo trgovino v trgovskem centru DETELJICA v
Bistrici pri Trziču, kjer vam nudimo posteljino in druge naše iz-
delke po zelo ugodnih cenah

Likovna in folklorna predstavitev

V petek so v paviljonu NOB v Trziču odprli razstavo del likovnih amaterjev iz Zaječarja, za tem pa se je z narodno pesmijo in plesom predstavila še kulturnoumetniška skupina Kristal

Trzič — Znano je, da se ljudje različnih narodov ali narodnosti najhitreje in najlaže spoznajo prek svoje kulture. Radovednost jih mami in hkrati zbližuje, kajti vsako ljudstvo ima v svojem izročilu veliko skupnega z drugim, čeprav površen

pogled pogosto tega ne zazna. Seveda pa jih ne zanimajo samo stari običaji; morda še bolj, kaj in kako snujejo sodobniki, kako uspešni in izvrjni so v svojem kulturnem izražanju.

Tržičani in Zaječarci, ki so v so-

boto uradno sklenili pobratimstvo, so na kulturnem področju sodelovali vseh pet let, odkar so se dogovorili za tesnejše zblizanje. Razen tega, da so izmenjali razstave dokumentov o narodnoosvobodilnem boju na območju tržiške oziroma zaječarske občine, so se nekoliko spoznali tudi že po likovni plati.

Vendar pa se tako bogato kot zdaj, zaječarski likovni amaterji v Trziču še niso predstavili. Razstava, ki so jo v petek popoldne odprli v paviljonu NOB, ponuja svojevrstno doživetje. Pred gledalcem ožive čudovite podobe Timoške krajine, njeni detajli, ljudje, življenje, delo. Olje, tempera, gvaš, akvarel, tuš pa risba in les so najpogostejša izrazna sredstva nepoklicnih umetnikov iz Zaječarja. Na razstavi, ki bo odprta do konca avgusta, jih sodeluje šestnajst.

Pravijo pa, da jih je v njihovi občini zelo veliko. Delavci v prostem času radi posegajo po čopiču ali dletu. Razstave v delovnem okolju so pri njih običaj. Tu izberejo najbolj uspešna dela za predstavitev v občinskem in širšem merilu. Torej lahko verjamemo, da so v Trziču res najboljše med najboljšimi.

Med peštrimi kulturnimi snovanjem Zaječarcev zavzema posebno mesto tudi negovanje starih ljudskih pesmi in plesov. Dekleta in fantje iz kulturnoumetniške skupine Kristal, ki deluje v tovarni stekla Zaječar, so jih Tržičanom na celovečernem koncertu v Cankarjevem domu predstavili le nekaj. Žal. Kajti srbska folklorja je tako pisana, otožno počasna ali mladostno vihrava, poskočna, da bi jo lahko gledali kar najprej in vedno bi v njej našli kaj novega.

Kako res je, da sta narodna pesem in ples trden most do prijateljstva, je ravno v petek zvečer znova dokazala skupina Kristal. Besede in oblačila so postala nepomembna. Srbe in Slovence so zbližali zvoki instrumentov in glasov, gibi plesalcev, iz katerih je lahko vsakdo v dvorani razbral, da gre za vesele, poštene in dobre ljudi. Za brate.

H. Jelovčan

Komisija za kadrovska vprašanja delavcev v združenem delu

OSNOVNE ŠOLE STANE ŽAGAR KRANJ

razpisuje dela in naloge knjižničarja

s polnim delovnim časom za določen čas (od 1. 9. 1980 do 10.12. 1980)

Pogoj: knjižničarstvo PA oz. da izpolnjuje pogoje za učitelja osnovne šole

Prijave z dokazilom o strokovnosti pošljite naslovu v 15 dneh po razpisu na naslov: Osnovna šola Stane Žagar Kranj, Cesta 1. maja 10a — za razpisno komisijo

Na razstavi, ki bo odprta do konca avgusta, se je predstavilo šestnajst likovnih amaterjev iz Zaječarja.

Veseli značaji Srbov se zrcalijo tudi v njihovi folklori.

Praznični dnevi slovenske folklore

Kulturnoumetniško društvo Karol Pahor iz Pirana in Zveza kulturnih organizacij Slovenije sta od 25. do 27. julija pripravila druge Praznične dneve slovenske folklorne, katerih namen je celovito predstaviti slovensko umetnostno izročilo. Zadani cilj tudi letos ni bil popolnoma dosežen, toda storjen je bil krepak korak k njegovi uresničitvi. Dneve je spremljala etnološka akcija dijakov piranske gimnazije in tnologov v vasi Raven, s katero so povežali poklicno in ljubiteljsko lelo, močno je naraslo tudi zanimanje mladih za kulturno dediščino. Na otvoritveni slovesnosti v vasi Raven so v petek, 25. julija, nastopile izbrane slovenske folklorne skupine, v piranski galeriji pa so v soboto, 26. julija, odprli razstavo ljudskih glasbil, med katere so uvrstili tudi zvočna glasbila, ki so jih otroci vzgojnovarstvenih ustanov in osnovnih šol s piranskega področja izdelali za razstavo. Sobotni večer v bernardinu so izpolnile ljudske esmi Koroške, Rezije in Štajerske. Piranu pa so pripravili serenadni večer slovenskih ljudskih pesmi, na katerem so bile predstavljene iz hrivskega gradiva izbrane manj

znane pesmi. V nedeljo, 27. julija, je v portoroškem Avditoriju potekal večer slovenskih ljudskih plesov. Vse dni pa je bila na piranskem Tartinijevem trgu odprta prodajna razstava izdelkov ljudske in umetne obrti članov združenja obrtnikov pri Gospodarski zbornici Slovenije. Prireditve, ki so se odvijale sredi turistične sezone, so popestrile počitniški utrip in turistom prikazale bogastvo našega ljudskega izročila.

Drago Papler

V Mali galeriji Mestne hiše v Kranju gostujejo štirje poljski grafiki: Barbara Nerebska-Debska, Marek de Gache, Adam Jacek Kozak in Wojciech Nowicki. Razstavo je pripravil Likovni center iz Kranja s sodelovanjem kulturne skupnosti. — Foto: F. Perdan

Občinski odbor ZZB NOV Škofja Loka se iskreno zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izgradnji spomenika na Prtovcu in pri izvedbi proslave ob odkritju spomenika, ki je bila 4. julija 1980.

Dragocena spodbuda

Drobno knjižico je napisal Jože Humer in jo naslovil »Če jaz sestavljal načrt kulturnega življenja v organizaciji združenega dela.« Izšla je pri Delavski enotnosti v zbirki Društvenopolično izobraževanje in upajmo, da jo bodo vzeli v roke vsi, ki se ni vseeno, kakšna je kulturna podoba njihove organizacije združenega dela.

Smelo v uvodu avtor razgrne problem: »Že zdavnaj sem zalotil pri sumu, da morda tudi sam ne bi znal sestaviti načrta kulturnih dejavnosti in kulturnega življenja v delovni organizaciji. Brez takega načrta in brez dejavnosti, ki iz njega izhajajo, pa je vse, kar govorimo o kulturi v naši družbi na trbi in postaranih ter tankih in majavih nogah.«

Je že tako, da brez programa ne gre več. Ni dovolj, da poudarjamo: upoštevajte kulturne potrebe delavcev. Treba vedeti kaj in kako. Le tako kultura ne bo več nepotreben strošek, temveč bo družno z delom bogatila naše življenje. Namenjen ji bo del dohodka, ne da bi smatrali, da je to prvržen denar.

Avtor začenja pri trdnem sklepu, da organizacija ne bo brez poglavja o kulturnih dejavnostih in kulturnem življenju razvojnih načrtih. Na to poda široko izhodišče pojmovanja kulture v organizaciji združenega dela. Kultura v delovnem okolju niso le proslave, vstopnice za predstave in morda pevski zbor — podoba, ki se je že kar vsidrala v našo zavest. To so tudi naši odnosi, delovni prostori, izdelki... Ali torej ne bomo kazalo narediti načrt o kulturnem urejanju in bogaten delovnega okolja?

Vrsto misli in predlogov niza avtor: kako bi lahko knjižico več pomenila delavcu: kako bi potekalo obiskovanje predstav s sodelovanjem z gledališčem; kako bi lahko ustregli vsem delavcem, ki jih zanima glasba, pa naj radi pojejo ali ne; kako bi oživili že pozabljeni družabni ples, na katerem bi zaplesali tudi belokranjsko kolo, saj imajo mnogi radi ljudske plesce; da bi mladi imeli svoj kulturni klub; da bi začeli pisati tudi s filmom; kamero in imeli filmsko družino; da bi dela likovnikov bogatili delovne prostore; ali morda pozvali vse delavce k zbiranju razstavi »Na dopustu sem posnel«; oklicali tekmovanje značkarjev, saj že vsak tretji pri nas zbira značke...

Iz množice smo vzeli le peščico predlogov. Veliko jih je nanizal avtor. Predlogov, ki bi se jih morda sami ne spomnili, so vendar tako privlačni in zlahka uresničljivi. Le kanček potrebujemo. Z njo bomo ustvarili »klimo za kulturo«, da bi naši planerji znali vkomponirati kulturo v planske dokumente ravno tako kot znajo stroje in kadre, zidove in energije, enolončnico, reprezentanco, delovne obleke in še kaj, da bi naši direktorji za primerno oblikovan program kulturnega življenja organizacije ravno tako skrbeli, kot za katerikoli del načrtovanja.

M. Volčjak

V galeriji Mestne hiše v Kranju so predstavljali štirinajst beograjskih grafikov: Miodrag Anđelković, Miodrag Mića Bajić, Vukica Obradović-Dragović, Ljubomir Ivanković, Aleksander Jeremić-Cibe, Veljko Matejić, Ljubodrag Marinković-Penkin, Slobodan Mihailović, Zoran Nastić, Slobodan Pejović, Radomir Petrović, Miloš Čirić, Nasa Hrvanović in Djordžije Crnčević. Gorenjski muzej je razstavo pripravil v okviru kulturne izmenjave z Zemunom. — Foto: F. Perdan

Praznik jeseniške občine so obogatili kar tri razstave likovnih del delavskemu domu na Jesenicah je na ogled skupinska razstava delavskih likovne sekcije Dolik (na sliki). V prostorih osnovne šole Mojstrani je odprta razstava del udeležencev slikarske kolonije Vratih, v hotelu Prisank v Kranjski gori pa razstava del udeležencev slikarske kolonije na Vršču. — Foto: F. Perdan

130 let kapelske godbe

V Kapelah pri Brežicah so od 18. do 20. julija proslavili 130-letnico domačega pihalnega orkestra. Slovesnosti se je udeležilo devet pihalnih orkestror iz Slovenije in Hrvaške, med njimi je bila tudi godba iz Proseka pri Trstu. Domači pihalni orkester, ki šteje 38 godbenikov, je ob visokem jubileju dobil nove prostore in obleke. Izdali so

priložnostno brošuro »Kapelska godba« in pripravili dokumentarno razstavo. Slovesnost so organizirale brežiške organizacije združenega dela in občinska skupnost Slovenije. Kulturna skupnost Slovenije letnica kapelske godbe je bila prva brana za največjo letošnjo kulturno prireditve v brežiški občini.

TOMO KRIŽNAR:

18

»BOŠ PO ČRNI CELINI«

Na žerjavici okajeno rjavo rezilo nastavim malo od popka. Pritisnem navzdol. Meso se vdaja. Še bolj moram, do krvi. Najprej skozi salo... Čez obraz ji bolničar tišči oljasto kunjjo od motorja. Štirje bolji jo drže za ude. Črna mama trzne, z roko odrine kunjjo in zagrga. Roke vztrepetajo, da mi nož zleti iz rok. Tema mi pride pred oči in s hrptom začutim ljudi, ki me ujemaajo...

Zjutraj je ženska mrtva. Tudi otrok. Tudi moj opičjak. Ponoči sem ga poležal v krčeviti groznici. Z 39 stopinj vročine se odpeljem proti Centralnoafriškemu kraljestvu. Težki padci se vrste vsakih nekaj ur.

X X X

Črni narod na bregu viharno maha v pozdrav. Tudi polze se opazijo v mladih obeh. Splavi, naloženi z belimi balami bombaža iz Čada, se odmaknejo od brega in spustijo po rjavi, temno kavni, reki. Vlačilec se sredi široke vode obrne in potisne navzdol. Skozi orjaške listnate velikane na desnem bregu zahaja rdeča kroglja. Pot bo dolga 1700 km. Glavno mesto Centralnoafriškega kraljestva Bangui je ostalo za namni. Plovba do izliva Ubanguia v največjo afriško reko Kongo ter naprej do Brazzavilla, kjer se začno brzice v Kristalnih gorah, traja teden dni. Če imaš srečo, da se ne pokvarijo motorji, ne napijejo mornarji ali se na krmi ne najde strojniki, zaboden v hrbet.

Poleg šest članov posadke je na splavih še nekaj zamorskih družin. Debele ženske prelagajo svoje roke z manioko in posušenimi ribami. Banane in papaje prekrivajo vse prehode. Drva naložijo v vrtni sod in zakurijo. Nad vso ladjo se dvigne mrad po okajenem opičjem mesu. Po večerji možje srkajo afriški gin. To je močna pijača, ki ti s svojim etilnim alkoholom hitro zmeša glavo. Pričakujem bobnanje in petje, a sem razočaran. Sram jih je. Mene, edinega belega na barki, gledajo kot boga. Bojijo se me vsak dan me spoštljivo povabijo k obedu.

Obala je porasla z gosto džunglo. Spravim se na komandnega stolpa in trmasto pričakujem divje živali. Vse rastlinje je prilagojeno zeleni barvi. Celo orhideje vidim le v zelenih ostenkih. Nebo je pokrito s sivimi oblaki, ki vsako popoldne prinesejo dež, ker smo sredi deževne dobe. Vedno globlje v kongoški kotel rinemo. V porečju Konga, ki je druga največja reka na svetu - takoj za Amazonko - smo, zato vlada trnoba in vlaga. Tudi opoldne je temno. Pot v turkih lije po rdeči koži. Vsakih nekaj ur opazimo vasi. Prebivalci v pirogah privešajo na barko ponujajo posušeno meso antilop, slonov, opic, rečnih želv, tudi zvezanega dva metra dolga živega krokodila privlečejo. Navadno so oblečeni zpadle evropske cape. Govore enega izmed jezikov tujca. Videza so klavrnega in polni kožnih bolezn.

Zobje so navadno zelo zdravi. Njihov smeh te spravlja živce. Tolčejo se po kolenih, piskajo skozi nos in slina se jim nabira v koticčkih značilno debelih ustnic.

Včasih se v gostem grmovju splašata velika ptica, ki jih živali ni videti. Precej živahen rečni promet, edini možen transport v tej močvirni kotlini, jih je stal globlje v džunglo. Z njimi so odšli tudi mejeji. Vse beži pred civilizacijo. Obupen beg in trajna odkar so prvi belci prišli v te kraje bogu za to po reki navzgor. Francozi in Belgijci so s svojim transkims prisilnim delom iztrebili več domovincev kot vse bolezni in ljudožerske vojne. Reka je danes meja med bivšo francosko kolonijo Kongo, ki se po osamosvojitvi imenuje Demokratična republika Kongo in bivšo belgijsko posestjo istega imena - Zaire. Carinski uslužbenec mi na meji stisne roko. Slišal je že za Tita in navdušen je nad politiko

Slovo od Pimejcev, nedolžnih otrok je bilo zame težko

neuvrčenosti. Globlje v notranjosti me žandar v samih hlačah ne spusti v kantino, ker sem brez srajce. Ko jo oblečem, me prisili, da zapnem tudi gumb. Ko se pri vrhnjem gumbu uprem, me vleče na žandarmerijo in noč prespim na smrdečem otepu slame. Uživa v svoji tiraniji in me spusti šele, ko popusti moja trma. Sovraštvo do belih je globoko v njem. Andre Gide pravi: »Bolj ko je belec neumen, večji idiot se mu zdi zamorec. Samozavesti ima kaj malo. Desetletja so generaciji njegovega očeta vbijali v glavo, da je ničvreden, neumen, zmoežen le preprostih hlapčevskih del... Royalisti so bili običajno avaturisti in dobička željni beli izmečki, misionarji verski dogmatiki. Največ tistega, zaradi katerega današnji beli svet zaničuje Afričane, so se črnici naučili pri svojih gospodarjih. Kadar jim zmanjka naravne avtoritete, poskušajo pač vladati s terorjem.

Monotonijo zaspane vroče vožnje neko popoldne zmoti kričanje. Nekaj let star otrok je padel v režo med zvezanimi splavi. Moji sopotniki letajo ob ograji in se drže za glavo. V vodi se znajdem prvi. Potopim se in na slepo tipljem po blatni vodi brez vsake vidljivosti. Šele ko se tretjič dvignem na površje, skočita na pomoč tudi dva domača korenjaka; ostali baje ne znajo plavati. Potapljam se, da mi pljuča skoraj razžene, vendar se na ladjo, ki jo kapitan niti ne zasidra vrnemo z zadnjimi močmi - praznih rok. Otrokova mati nas pričaka resnega obraza, odseka pol šopa banan in mi jih da v tresoč se roke, potem se suhih oči spravi nazaj k piskru. Ostalih 18 črnih otrok se gnete okoli nje.

Ko pristanemo v skromni vasi sredi džungle, sem neprespan in zbit od dolgočasje zadnjih dni. Vsako noč se oteparam komarjev in zaspim šele, ko prve dnevne ptice naznanijo novo turobno jutro. Ko zagledam belega moža z veliko brado, ki hiti po brvi, skoraj ne morem verjeti. Skočiva si v objem. Kako sta bila šele navdušena Stanley in Livingstone... Za povrh je še Čeh iz enega redkih misijonov v tej puščobi. Napijeva se močnega palmovega vina in ob ocvrtih bananah tarnava sentimentalne zadeve. Vse gorje njegovega službovanja se zlije name. Res mu je bil potreben poslušalec. Delo z domorodci, ki grade novo poslopje misijona, ne gre nikamor. »Dokler so bili pod kolonialno upravo, so morali delati, tedaj niso bili svobodni. Sedaj so se osamosvojili, svobodo imajo, zato mislijo, da jim ni treba delati. mi razlaga preprosto mišljenje črnih delavcev. Koljsplavi zavozijo v hitri tok sredi reke, si še vedno mahava v slovo. Kdaj bo videl naslednjega belca?

VAŠA PISMA

JEZIK NAŠ VSAKDANJI

Pozdravljeni, kmetijski proizvajalci! Nesrečen sem, ko sam vidim pa še prebiram zraven, kako vaša kmetijska proizvodnja strmoglavno pada. Na stegnjenih doških njuvah proizvajate le še krompir pa nekaj pese. Pred leti ste proizvajali še bob, rž, ječmen in pšenico. In kolikšna je bila proizvodnja repe! Rumene koruze ste toliko proizvedli, da so mnogi med nami mogli preživljati svoje proste dneve, tedne, mesece in leta na koruzi. Zaradi množične proizvodnje česna in čebule nam je vsem vsak dan iz ust smrdelo. In ker smo nóri na govejo juho, ste proizvajali na tone zelene in peteršilja. Zraven ste se trudili za bogato proizvodnjo aster, turških nageljev, marjetic, tulipanov ter vseh mogočih barv ribeza. Vrgli ste se na proizvodnjo debelih, sočnih vrtnih jagod, s kosilnicami italijanske proizvodnje proizvajate seno, otavo in muravo, s proizvodnjo živine ste pa toliko kot na psu.

Tale uvod sem si privoščil ne toliko zaradi radijskih in televizijskih oddaj za kmetijske proizvajalce, temveč zaradi članka, ki sem ga prebral v zadnji številki Glasa z dne 1. julija 1980 na 4. strani zgoraj. Prepisal bom prvi odstavek:

»Za kmetijstvo v jeseniški občini so značilne svojevrstne razmere pri proizvodnji. Kmetijska proizvodnja namreč nekod poteka v skrajno težkih razmerah: gre za veliko nadmorsko višino, precejšnjo nagnjenost in razgibanost tal pa majhne površine strnjene obdelovalne zemlje. Ob tem je zastopanost družbenega kmetijstva povsem neznatna.«

Moj stari oče so bili napol kmet. Pomladi so zasejali njive, posadili so krompir, posekli travnike in route, v zgodnjih jutrih sva s teto zagrebala koruzo. Navsezgodaj smo krmili prašičke, nosili seno v jasli Šimeljno in Cikam, Róžam in kravam z drugačnimi imeni.

Ena ptička priletela, gor na okno se je vsela, pa zapela je tako, da ljubeča več ne bo...

Ko smo pokošeno travo trikrat z grabljami obrnili, smo jo zvozili k stogu. S podajalnikom sem jo grabil in podajal stricu, ki se je obešal na late.

Jeseni smo zorali in pobirali krompir, zvečer pa doma šteli vreče, da bi videli, kolikšen je bil pridelek. Koruze smo pridelali do druge létine, živine zredili dovolj za zakol in za prodajo.

Ampak ne mojemu staremu očetu, ne stricu in ne teti ni nikoli prišlo na misel, da bi zinil:

»Glejte, koliko smo proizvedli!«
Kar se je jeseni znašlo v kleti, smo vse pridelali, prašiče v svinjaki in živino v hlevu smo pa zredili.

Zahvaljen bodi bog!
Kar jih je še pravih kmetov na Slovenskem, tudi danes poljščine pridelujejo, živali in živino pa zredijo.

Kar jih je še pravih kmetov na Slovenskem, nisem še nikogar od njih slišal, da bi se pregrešil zoper pridelek ali vzejo.

Odkod potem kmetijska proizvodnja in kmetijski proizvajalci?

Prešeren se je z Novo pisarjoo res obrnil proti tistim, ki so v literaturo hoteli uvesti slovenski kmečki jezik.

Zato pa človeka neznansko gane ob ugotovitvi, da se še v letu 1979 najbolj brani slovenski pesnik Janez Menart zateka h kmetu in zapiše:

KMET

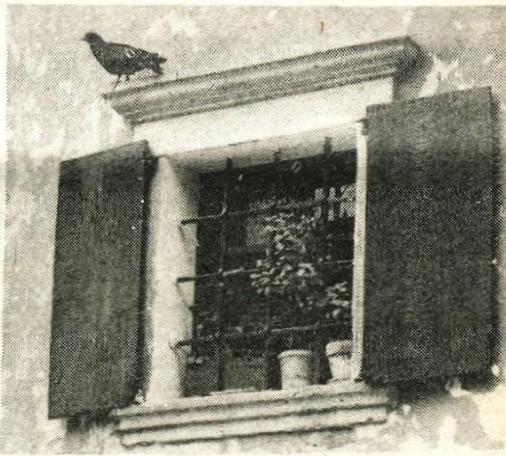
V temačni čumnati leži.
Sosesta mu prinaša jed.
Starost mu vzela je moči,
vse bližnje vojska, smrt in svet.

Leži, leži in čaka smrt.
Vsak dan bolj bled in bolj droban
bolšči, vročično v strop zazrt,
in orje, orje noč in dan.

To sem hotel povedati, spoštovani časnikarji:

Ta kmet orje. Ničesar ne proizvaja.

Janez Svobljak

(slovenska narodna)

Foto: F. Perdan

Škribočnost nekakega brezna

MATJAŽ CHVATAL

4

Stopil sem v malo pastirjevo sobico, ki mu služijo za spalnico, kuhinjo in shrambo obenem. Vratih stoji zidan štedilnik. Ob njem je miza, za katero je postavljen pograd. Na steni je nekaj desk, ki služijo za police. Na od njih je tranzistorjski radio, s stropa pa visi petrolejka.

Kako revno in skromno življenje živijo terti! Nimajo nikakršnih izkrivljenih želja civilizaciji, luksuzu, po trisobnem stanovanju z elektriko, plinom in kopalnico. In vendar so zadovoljni, zadovoljni s skromnimi imi, zadovoljni s skromnim življenjem na sredi nepreglednih gozdov. Z najmanjšim najnujnejšim so srečnejši kot mi z najnujnejšimi in najdražjimi stvarmi. Ne poznajo ga, onesnaženih rek in pokrajine, klorirane vode iz vodovoda, ne poznajo škandalov, pisarn, pisarn in morečega življenjskega urni. To so pošteni in delovni ljudje, ki jih naš civilizirani svet še ni pokvaril, otegnil za seboj v svoje samoučujoče

Jamar pri plezanju iz brezna. Lepo se vidijo vrvene prižeme. (foto: M. Chvatal)

znam, se bom pa na blazini vozil. Ko pa smo končno prišli na morje, je vseh deset dni deževalo. Povem vama, da mi tam ni prav nič všeč. Raje sem tukaj na Jelovici. Kaj pa vidva, gotovo hodita vsako leto na dopust na morje?» Nisva mu odgovorila, sramovala sva se svojega puhlega življenja v mestnem hrupu.

»Ali imate kaj šnopsa?« je vprašal Griža. »Nekaj ga imam, pol litra vama ga lahko dam.« je rekoč vstal in odprl malo omarico, iz katere je vzel stekleničko, ki jo je postavil na mizo pred Grižo.

»Bo pet jurjev dovolj?« mu je Griža ponudil bankovec.

»Ne, ne, rekel sem, da vama ga podarim, kaj bi meni tukaj denar.«

»Veva, da ga potrebujete. Vzemite!«

»Ne, šnops vama podarim.«

Griža je položil bankovec na mizo, pozdravil in odšel skozi vrata ven, na pašnik. Vstal sem, skomignil z rameni in odšel za njim. Za hrptom sem zaslišal tih vzdih in komaj slišno besedico hvala.

Nekaterih ljudi enostavno ne razumem. Že tako so revni, nimajo skoraj ničesar, pa vendar razdajajo še tisto malo, kar imajo in kar so si pridobili s trdim, garaškim delom.

Kljub vsemu sem prišel do spoznanja, da živeti tako, kot živi ta planšar, ne bi mogel. Vedno sem živel v izobilju, nikoli mi ni ničesar primanjkovalo, pravzaprav sem imel vedno vsega preveč, veliko preveč. Ta pastir pa ni imel nikoli nič, mnogokrat tudi najpotrebnejšega ne. On se nikoli ne bi mogel navaditi na mesto, na izobilje in luksuz, na tesne betonske celice in urnik, ki nam greni življenje, jaz pa nikoli na revščino in pomanjkanje. Ne, midva ne moreva menjati, pripadava preveč različnim družbenim plastem, za katere pri nas pravijo, da jih ni. Seveda jih ni, toda samo za človeka, ki ne vidi izza sten svoje pisarne.

Griža vriska sredi pašnika. Pred nekaj trenutki je močno otegnil iz steklenice.

»Prima šnops,« mi zavpije, »hej, pogled, obisk imam. Nekdo ima pred taborom parkiran avto.«

gledujem si fotografijo, iztrgano iz kolektiva, ki visi nad pogradom. Ponzarja morje, polno kopalcev. Stari planšar je opazil, je usmerjen moj pogled:
Da, da, tudi jaz sem bil na morju. Poln usupokojencev. Sel sem v Kranj in tam blazino. No, sem mislil, če že plavati ne

Mogočni stari kozorog

Foto J. Maček

Lov na Begunjščici

Tone Svetina

Visoko pod vrhom gore se je v strmih, s travo poraslih pobočjih, obdanih z nedostopnimi prepadi, pasel trop kozorogov. Bilo je nekaj koz s kozlički in mlajših kozlov. Brezskrbno so mulili rosno travo in se počasi pomikali proti skalovju nad gozdno mejo.

Dober streljaj pod njimi se je, zažrta v strmino, vijugala lovska steza kot omrtvičena kača. Po njej sta se tiho premikala lovca, se ustavljala in z daljnogledi opazovala živali. Prvi je hodil revirni lovec Dane Kokalj, krepak mož v najboljših letih, in za njim visokorasli Milan Kemperl, upravnik gojitvenega lovišča »Kozorog«.

Iskala sta starega samotarja — iskala sta meč kozli! Izredno žival, najmočnejšo v vsej koloniji v pobočjih Begunjščice. Ta kozel je bil že skoraj desetletje voditelj tropa, kapitelec, ki se je od vseh drugih ločil po izredno razkremenih rogovih, ki so mu segali do sredine hrbtna. V obojni strani gore so sence naglo bledele, vrhovi nad njimi pa so že zažareli v nadihu jutranje zarje. Lovca sta zapustila že tretji tropič in šla skozi planjave, kjer so samotarili kozli.

Milana je že grizla skrb, da je starega samotarja pobrala zima, Dane pa je imel še nekaj upanja. Stare živali so si včasih poiskale tako nedostopne predele, da jih ni videl tudi po več mesecev, in jih je zagledal šele na zimo, v prsku, ko so se v svatbenih bojih kozli srečali pri nevestah.

Starega kozoroga so lovci namenili predsedniku Titu, prvemu lovcu. Menili so, da tako veličastno žival ahko upleni samo časten in velik lovec. Zdaj pa sta se oba bala, kaj, če kozoroga ni več. Kakšna škoda, da bi tako lepo žival že doletela smrt! Kaj, če ga ni morda ubil kamen ali pobral plaz? Je morda shiral od pljučnice? Ko pride v gorovje čas smrti, pobere Morana vse, kar zateče strašna sila plazov...

Ves dan sta lovca hodila. Vzpela sta se prav pod vrh gore. Videla sta veliko kozorogov, toda starega

samotarja nista našla ne na njegovem običajnem prostoru in ne kje v bližini in tudi ne pod grebenom, kamor se je včasih šel past na sladko travo.

Z vrha gore sta se ozirala v globine pod seboj in v hribovje v daljavi ter se pomenkovala o tropih, ki jih je revirni lovec Dane tako vestno čuval že veliko let.

Milan je razočaran, ker nista nikjer ugledala starega samotarja, odšel v dolino, prepričan, da ga ni več. Dane pa se še ni pomiril. Vdal se je varljivemu upanju, da kozorog še živi.

Minilo je nekaj mesecev, pa o velikem kozlu ni bilo niti sledu. Sneg je pobelil gorovje, svatovanje kozorogov je bilo na višku, kozli so se na robeh prepadoval trkali za samice, ko je na lovsko upravo ves razburjen prišel lovec Dane z novico:

»Veliki kozorog z nezamenljivimi razkremenimi rogovi je spet pri tropu!«

Na svoje oči ga je videl, kako je v dvoboju porinil mlajšega, sicer močnega samca s police in ga pognal v beg.

Milan mu je verjel, vendar se je hotel sam prepričati, če ta stari kozel zares še živi... Kdove kod je hodil ves ta čas, da ga niso nikjer ugledali?

Njegov kozuh je bil kocast, osivel je, hrbtnica se mu je pobesila, trudno je nosil glavo, kakor bi ga težili ogromni rogovi.

»Ta bo zimo težko preživel,« je menil Milan. Prepričan je bil, da mora jo napraviti vse, da ga ne bo več »zeblo«...

Tako so prepričani, da se po prsku žival ne bo več umaknila v višino, temveč verjetno še niže, naglo povabili-predsednika, naj pride na lov. Leto se je stekalo h koncu. Sneg je bil v višinah, med in pod stenami pa le njegove bele zaplate. Obetal se je ugoden lov. Dane je že vsa luno dan za dnem spremljal kozorogovo gibanje in sporočal Milanu. Sončnega dne z modrino nad goraми in brez vetra se je predsednik

Tito z ženo Jovanko pripeljal na lov. Spremljala sta ga tovariša Dolanc in Popit. Rokoval se je in se pozdravil z lovci »Kozoroga«, ki so ga že večkrat spremljali po teh gorah.

Ko je predsednik povprašal po kozorogu, mu je Milan odgovoril, da močno upa, da ga bodo našli, seveda, če bo Diana naklonjena. Vse je bilo kot naročeno za lov, le veter se je pred dobro uro obrnil in se vlekel navzgor po pobočjih.

»Dobro,« je menil Tito, »lov je lov! Če ga ne bo danes, bo pa drugič!« Vzel je svojo preizkušeno puško za streljanje na velike razdalje.

Spremnstvo je ostalo v dolini, Tito pa se je z lovčema napotil po stezi med skalovjem.

Dolga klinasta senca je padla v osonno pobočje in veter se jim je zapletal v ogrinjala. Velikega kozoroga so našli na robu prepadne grape,

prav tam, koder ga je napovedal Dane. Tito je začudeno obstal, ko ga je ulovil v daljnogled.

»Prav si imel, Kemperl! Takšnega rogača pa zares še nisem videl!« Morali so še nekaj korakov naprej, kjer je bilo možno v skalovju streljati čez grapo. Kozorog se je mirno pasel. Na snegu so se mu od strani risali rogovi tako mogočno, da bi njihova velikost zmedla lahko vsakega lovca, četudi bi imel še tako mirno kri...

Ne da bi jih žival začutila, so prišli do skal in Dane je položil nahrbtnik kot podlago za puško. Vse je bilo videti najbolje. Kozorog je bil oddaljen dobrih sto metrov... Maršal je že pokleknil. Tedaj pa jih je obilni val naglega vzhodnega vetra. Žival je dvignila glavo, se zasukala in se v drncu spustila navdol v grapo, kjer so jo izgubili izpred oči.

»Dobil nas je v nos! Bežal bo!« je Milan rekel Titu, ki je že pripravil puško.

Vsi trije so užaloščeno in razočarano zrli za pobeglim kozlom, ki se je vzpenjal v kritju. Slišali so samo kamenje, ki ga je v teku prožil in je treskalo v žlebove in tokave. Dane, dober poznavalec kozorožjih navad, pa je dejal:

»Ustavil se bo! Mora se ustaviti!« Tito je stisnil puško k licu in čakal. Kozorog se je pokazal, izginil, se spet pokazal, toda ni se ustavil tam, kjer bi bil strel mogoč.

Zrak se je zgostil, nabit z negotovostjo, ozračje je bilo dramatično. Ko so ga že imeli, jim je ušel! Koli-kokrat se to zgodi na lovu, ko misliš, da divjad že imaš... Tito je to dobro poznal. Bil je miren in ni izgubil upanja.

Kmalu se je kozorog pokazal, visoko, že onkraj grape nad skalami, lagodno preskakujoč skale nad prepadi.

»Na robu se bo za hip ustavil, tam so skale gladke,« je rekel Dane.

Tito je živali s puško sledil, vedel je, da bodo odločale sekunde. Za kozoroga rešilni rob, za katerim bo izginil v veliko grapo, je bil že čisto blizu.

»Kako daleč je sedaj?« je vprašal Tito.

»Tristo metrov!« je ocenil Milan.

To je daljava, na kateri tudi najmočnejše krogle opešajo, daljava, ko tudi najboljši strelci lahko ob naglem strelu zgrešijo.

Sproženo kamenje je zabobnelo, ko se je kozorog pognal v zadnji preskok. Zanihal je in rahlo izgubil ravnotežje, a ga je v naslednjem trenutku spet ujel. Vendar ga je skok res ustavil, toda le za nekaj sekund. Dvignil je glavo, da bi videl, kam bo bežal...

Usoda se je strnila v delcu otrple sekunde. Jeknil je strel, se razlegel po pobočju in zatrepetal v sunku vzhodnega vetra.

»Zadet v srce!« je rekel Milan daljnogledom na očeh.

Kozorog je na robu sunil z nazaj, da so se mu srpasti dotaknili hrbtna, in se vzpel na njih nogah, kot bi hotel pobegniti... Moč globine pa ga je s govem silnem zaletu ustavila. Hip je obvisel, potlej pa strmo v prepad. Valil se je kakšnih deset metrov, se odbijal od skale, padel v melišče. Toda tudi tu se ni ustavil. Nekaj časa je s manjšo močjo, potem pa neobležal.

Vsem trem je odleglo. Huda tost pa je povsem popustila, ko so prišli do plena. Lovca segla Titu v dlan.

»Zadeli ste ga naravnost v srce,« je ponovil Milan.

Dane je orosil borovo vejico kozorogovo srčno krvjo in jo v buku ponudil visokemu gostu, se je zahvalil in si z njo obklobuk.

»Krasen je!« je rekel, pokleknil mrtvemu kozorogu in mu ves vzlet otipal robove in dlako.

»Več ko deset let mu je!« je tovil lovec Dane.

»Ta bo prvak! Takšen še ni bil v tem lovišču in tudi v triglavem pogorju ne!« je pribil Milan perli.

Rogovi so bili razkremenjeni za četrter in dolgi le malo manj... Dane je žival iztrebil, Tito je vzel iz žepa stekleničko.

»Zasluzili smo, da ga srknemo na čast temu lovu!«

Izpili so na dušek.

Tito pa je stal in kozoroga gledal. Kdo ne bi bil vznemirljiv in kdo ne srečen, ko bi imel seboj življenjsko trofejo?! Vse je gori, vzel plazovom, vzel Morani, ki pokopuje bitja teh pobočij. Izročil ga bo ljudem spomin na krasoto narave, ki rodila in dala.

Spodaj je spremstvo privrednem naproti, ko so se vračali. Dolanc, sam navdušen lovec, je opazil zeleno vejico na predkovem klobuku. Vsi so bili čestitki ni bilo konca.

Sonce je zdrknilo za gore, v dolin se je naglo natekal mrak, je umiral...

Že naslednji dan je Milan prinesel maršalu trofejo v obliki ko na Brdu. Na trofejnih pisalo:

»Ocena trofeje 200,10 točketa medalja — prvak Jugoslavije«

(Rogovi tega kozoroga, ki ga je uplenil leta 1975, so do sedaj preseženi slovenski in hkrati slovanski prvak. — Op. ur.)

Reportaža je bila objavljena v Lovcu — glasilu Lovske Slovenije v 6. številki

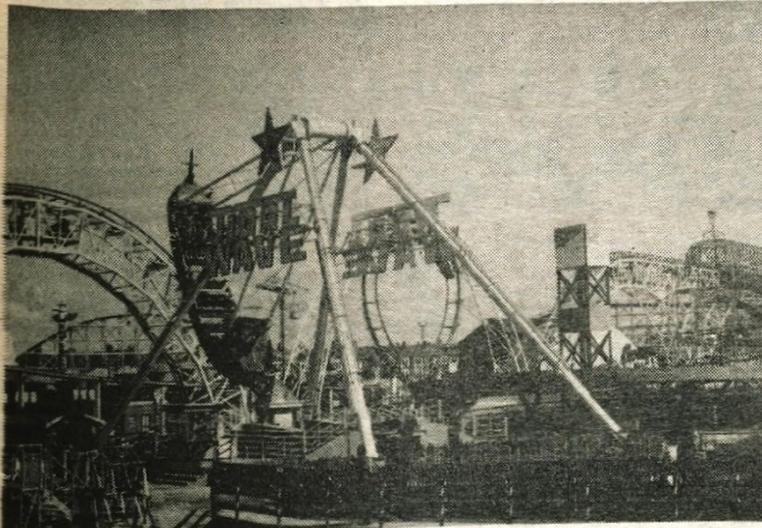
Tovariš Tito po svojem prvem lovu v Kamniški Bistrici, oktobra 1948, med gonjači in lovci. Na sliki desno Miha Marinko in Ivan Maček

Darinka Sedej:

Štirinajst dni prijateljskega Oldhama (3)

Mesto zabave in denarja

Blackpool je znano angleškoletovišče: na vsakem koraku ti spretna turistična ponudba izvablja denar – Tussaujevi poskrbijo za grozo in strah

Eden največjih zabavišnih parkov na svetu

Videti ali užiti Blackpool, slovito letovišče in zabavišče, pomeni neprestano odpirati denarnico: ožamejo te na vsakem koraku, če se le prepustiš zabavi ali jo poskušaš vsaj malo okušati. V Blackpool, ki ga resni Angleži sploh ne jemljejo resno, ni, da bi se podal z otroki. Turistična ponudba je tako premeteno vsestranska, tako prilagojena povprečnemu okusu, da je bolje, da le opazuješ in ocenjuješ, sicer ti osušijo denarnico – da si potem na koncu nekam skesano priznaš, da je bilo vse skupaj nekam kičasto, podpovprečno in pocukrano.

Angleži se že tako in tako vedno pritožujejo nad vremenom in visokimi cenami, priložnosti za takšne pritožbe smo imeli v Blackpoolu na pretek. Deževalo je kot za stavo, tako, da smo jo s slovitega blackpoolskega stolpa pobrisali brž ko je bilo le mogoče; izložbe pa smo nekaj časa prav radovedno opazovali in na koncu ugotovili, da turistični Blackpool ni za nas – še čisto navadni kičasti spominki so bili presenetljivi cen. Ni nas mikalo, da bi ostali do večera in se predajali baje enkratnemu ožitku: čudoviti osvetljeni promenadi ob obali, ki je največji tovrstni show na zemlji – in to zastoj!

Ves dan smo se motivirali med tisoči turistov, večinoma starejšimi ljudmi, ki ob deževnem letoviškem dnevu niso vedeli, kako najbolje preživeti dan. Obala je bila mračna in pusta, čeprav mora biti ob lepem sončnem dnevu res lepa, z vabljivo živno. Pogled z vrha blackpoolskega

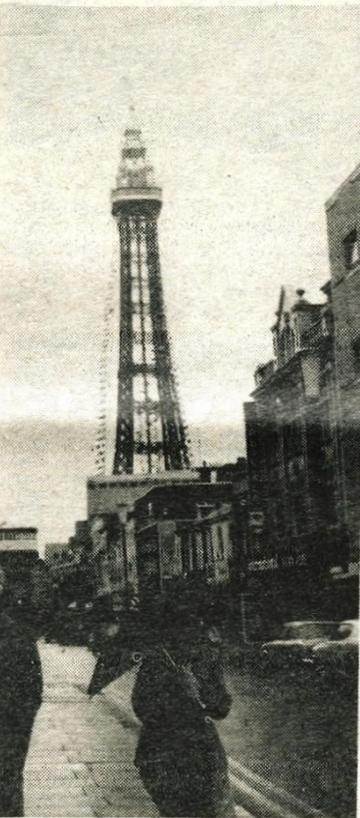
stolpa je bil hiter, kajti veter je silovito gnal deževne kaplje v obraz, ozračje se je močno ohladilo. V samem stolpu, kjer je seveda za vsak okus kaj prijetnega, od velike in prekrasne plesne dvorane do akvarija in eksotičnega vrta, se nismo dolgo zadrževali, kajti Blackpool vabi tudi z velikim zabavišnim parkom in ne nazadnje z razstavo voščenih lutk pri Tussaudijevih.

Zabavišni park je po pravici med največjimi na svetu in prav res vreden ogleda, četudi nisi več rosnih let in te ne mika vožnja v drvečem avtomobilčku ali na ogromnem vrtljaku. Ob sobotah in nedeljah se tod komaj premikaš, toliko je obiska, starih in mladih. Najnovejša pridobitev je vožnja z vlakcem, ki se po tirih spusti in nato v hitrem in sunkovitem loku obrne. Prav srhljive so tudi druge vrste zabave, med drugim vožnja na okrogli plošči, ki se vedno bolj in bolj dviguje, vrti, tako da so ljudje, ki so privezani, komaj komaj obvladujejo. Na koncu se ti tako vrti, da pač brez tuje pomoči ne moreš z vrtljaka.

Tussaud je ime in sinonim za voščene lutke slavnih in manj slavnih ljudi. Že Veliki Aleksander je odkril metodo, kako napraviti in pobarvati vosek in njegovo metodo je začela uporabljati gospa Tussaud ter s svojimi voščenimi lutkami zaslovela. Še posebno pozornost je posvetila barvam las, oči, višini, svojo zbirko slavnih imen pa neprestano bogatila in tudi lutke prilagajala trenutnim modnim zahtevam. Posamezne lutke je izdelala

tedaj, ko so ljudje, ki jih je hotela upodobiti, bili najbolj pomembni in najbolj svetovno slavni: športnike, politike, filmske in druge zvezde. Blackpoolski oddelek londonskega Tussaud predstavlja angleške politike, člane kraljevske družine, tuje državnike, ameriške predsednike, zvezde televizijskega ekrana. Odlična predstava, čeprav ima seveda lahko vsak svoje mnenje: včasih se ti zazdi, da nekatere slavne osebnosti vendarle niso tako zelo avtentične kot druge.

V oddelke, kjer prav srhljivo predstavljajo anatomijo in kamor otroci nimajo vstopa, me ni mikalo; zato pa se mi je zdel privlačen oddelek ali soba strahov, kamor smejo otroci v spremstvu staršev in kamor ne priporočajo obiska tistim, ki so bolj »sensitive nature«. Morda so mi razne vrste strahovi in grozljivosti že vsakdanji – kaj prida me res ni pretreslo. Tako v najbolj morečem vzdušju, v mračnih hodnikih, z zvočnimi efekti predstavljajo, kako dekle v džungli nikakor ne more uiti grozečemu gobcu krokodila. Lutka-krokodil se zvija, slišijo se kriki iz džungle, dekle-lutka obrača glavo in zavija oči, dokler je krokodil ne zgrabi in odrta del noge. Nato pljusne kri – in prizor se spet ponavlja. Tu so strah vzbujajoči vampirji, velikanski kiklop, morilci vseh vrst – po dogodkih iz zgodovine angleškega kriminala. Samo nečesa mi ni bilo moč dolgo ogledovati: hude prometne nesreče, z mrtvimi in poškodovanimi. Prizor je bil tako realističen in tako verjeten, da je prav gotovo eden najboljših v tem oddelku strahov in grozljivosti. (Se nadaljuje)

170 metrov visok stolp v Blackpoolu

NE PONORELEM VLAKU

Blackpool – Znano angleško pomorsko letovišče ob Irskem morju s številnimi trgovinami in gostinskimi lokali s svojo pretirano načičkanostjo ne more prevzeti slučajnega obiskovalca. Šestim članom skupine je ostal v spominu le sprehod po zabavišču, na moč podobnem danjskemu Pratru. Potreboval bi dan in še več, da bi se poskusil na vseh avtomatih in popeljal z vsemi vrtljaki, avtomobilčki, žičnicami, vlaki in čolni.

Skupinica se je enoglasno odločila za vožnjo po železnici s hitrimi vzponi in spusti ter ostrimi zavoji. 60 penijev na osebo (blizu 40 dinarjev) in po dva in dva so se razbohotali po vagončkih. Odpravnik »ponorelega vlaka« je s spustom železnega droga vse priklenil k sedežem, nakar je kompozicija krenila na vratolomno vožnjo po vijugastih tirih, se dvigovala in spuščala, da je jemalo sapo.

Želodec je premetavalo po trebušni votlini, ječanje in pridušen zvok predstavnic nežnega spola, hitrost preko 80 kilometrov na uro (po osebni oceni) in strašanski ropot, kot bi s peklenim strojem prebijali zvočni zid. Za razgled po Blackpoolu med vožnjo ni bilo časa. Le če bi popustili železni drogov, bi poleteli nad mestom kot muhe. Sicer pa je bila vožnja srčnim bolnikom (in sveže zaljubljenim) prepovedana. C. Zaplotnik

Črtomir Zorec

NEKAJ BESED O KAMNIKU OB NJEGOVI 750-LETNICI

(51. zapisa)

Vem, da bom moral o nekdanji Glavarjevi bolnišnici in o njegovi bogati knjižnici, še kaj več povedati, saj blag mož, mecen ubogih in človekoljub pa tudi očiten slovenski prosvetljenec, kot mu priznava naša kulturna zgodovina, je zaslužil, da ga spoznajo vsi Gorenjci – domačinom že dolga desetletja ni več tuj. Kajti ime Komende je trdno povezano z imenom Petra Pavla Glavarja.

DOLENJSKA GRAŠČINA

Spravico nevezanega pripovedovalca, bom mogel tok kramljanja vsaj za nekaj časa preusmeriti. Tembolj, ker je tudi drugi del Glavarjevega življenja – to je čas njegove gospodarske dejavnosti na Dolenjskem – tako zanimiv in nenavadno bogat.

Štedljivi in gospodarni Peter Pavel Glavar si je namreč za preživljanje svojih starih let kupil graščinsko posest Lansprež pri Mirni na Dolenjskem. Kupil jo je 23. aprila 1766 od grofa Alojza Adalberta Auersperga za 25000 goldinarjev. Tu se je posvetil docela le umnemu kmetovanju (imel je kar 500. panjev čebel, nabavil si je prvo mlatinico na Kranjskem, imel je svojo lastno opekarno in mlin, obnavljal je vinograde, zasajal gozdove – skratka, bil je napreden gospodar. Hkrati pa blag oče svojim podložnikom, okoliških kmetov (ki so po tedanjem pripadali graščini). V času svojega bivanja je k svoji graščini celo kupil bližnjo vas Rihpovec!

V graščini, na Lansprežu, je Glavar končal pot svojega življenja – umrl je 24. januarja 1784. – Po njegovi smrti je bilo lanspreško gospostvo cenjeno na 34.992 goldinarjev – tako dobro je gospodaril naš Glavar še v svoji življenjski jeseni!

Še bo zato stekla beseda o Lansprežu – toda graščina je zdaj že razvalina, grob Glavarjev pa je oskrnjen – skušal bom iti tja doli, opisati in pokazati Glavarjev grob tudi v podobi, če bom uspel, seveda.

No, naj drži ta obljuba!

PROCESIJA NA KONJIH

Prebral sem napačno trditev, da prvi zapisi o komendski konjereji izvirajo iz druge polovice 18. stoletja, t. j. iz Glavarjevih časov. Res pa je, da je že Valvazor pisal o komendskih konjenikih in sicer že leta 1689. V svoji »Slavi vojvodine Kranjske« po domače pokramlja:

»Pri župni cerkvi sv. Petra v Komendi gre procesija ne kakor v drugih krajih peš, temveč na konjih, in sicer takole: spredaj jahata dva kmeta z zastavo (poprej je vedno med kmeti velik ravs in kavs, komu bo pripadla čast, da bo nosil zastavo); nato jaha duhovnik z monštranco v rokah in ogrnjen v mašno oblečilo. Za njim jezdi več sto kmetov, – vsi na čvrstih domačih konjih! Tako jaha procesija daleč okrog polj, ki jih duhovnik sprti blagoslavlja. – Ko se vrnejo k cerkvi bere duhovnik štiri evangelije proti štirim stranem neba. K obredu hite in drejivo kmetje na konjih, tako neučakano, da je veselje gledati kako drug drugega suva in ga skuša, prekucniti v prah in blato. To se dogaja zato, ker kmetje niso izvežbani jezdec, konji pa so neokretni in nevajeni jahalnih vzd. – No potemtakem se tem jezdecem, ki padejo, ne da očitati, da se pred Najsvetejšim niso poklonili do tal!«

Poleg tega besedila pokaže Valvazor tudi bakrorežno podobo komenske procesije na konjih. – Te procesije so najbrž uvedli že malteški vitezi in so se ponavljale

Komendska lipa, ena najstarejših na Slovenskem

vsako leto v Veliki noči in za Rešnje telo.

Po procesijah so se fantje večkrat sprli in stekli, kar je dalo cesarici Mariji Tereziji povod, da je leta 1777 procesije na konjih prepovedala. Sicer so skušali Komendčani procesije na konjih obnoviti, celo Peter Pavel Glavar je zahteval od Dunaja, da prepoved umakne; a ni šlo.

No, konjereja pa je le ostala v Komendi doma prav do današnjih dni. Seveda zdaj ne govorimo le o reji konj, pač pa tudi že o komendskem konjeništvu kot športni panogi. Če ne štejejo znamenite Lipice, lahko s Komendo primerjamo le še štajerski Ljutomer in dolenski Šentjernej kot naši središči konjereje in konjeništa.

Sicer pa vse kaže tako, da bo konj spet prišel do svoje veljave. Saj niso tako daleč časi, ko je vsak kmet, ki je kaj dal na svoj ugled, imel v hlevu tudi konje, če ne par pa vsaj enega. Tudi še tako preprost človek vidi v konju lepo bistro, harmonično razvito žival, ki ni kmetiji le v korist, pač pa tudi v okras. Plemenit konj z elegantno držo, neobzidan, svoboden na pašniku – skorajda ni lepše podobe v naravi!

Sliši pa se tudi že kar zahteva po obnovi konjereje zaradi učinkovitosti pri splošni ljudski obrambi. Najbrž utegne biti konj v hudih časih večji človekov prijatelj, kot motorno vozilo brez goriva... Pa še kje v hribih!

KOMENSKO LONČARSTVO

Kot konjereja tako tudi komendsko lončarstvo nakazuje svoje korenine v čas pred Glavarjevo ero. Zato hitim s temi vložki, da stvari časovno prav postavim v okvir kramljanj o Komendi.

Lončarstvo je ena od najstarejših obrti. Vselej pa se je razvijala ta obrt le tam, kjer so bila nahajališča ustrezne sive gline in pa spretne roke preprostih oblikovalcev, ki jim zemlja ni mogla dati dovolj kruha. – Na Gorenjskem poznamo dvoje starih lončarskih središč: v Ljubnem in v Komendi. Ljubenskih lončarjev že zdavnaj ni več; komendski pa še žive in delajo, tako v Lončarski produktivni zadrugi, kot doma (dva v Podborštu, tretji na Mlaki).

Lončevine je dvoje vrst: porozna (to so lončki in podstavki za cvetje) in neporozna, glazirana (to so vrči, sklede, vaze ipd.). Oboje ponuja Komenda ob tržnih dneh tudi v Kranju. Sicer pa velja opozoriti, da bo še cel mesec v radovljiški Sivčevi hiši odprta razstava Lončarstvo na Gorenjskem.

Glavarjeva bolnišnica v Komendi (pozneje Ljudska šola, zdaj Dom upokojencev)

Zakonca iz dveh pobratenih mest – Mesto Oldham v Angliji in Kranj sta prijateljski mesti že dvajset let, ljudje obeh mest se med seboj vedno bolj spoznavajo in navezujejo prijateljske stike. Minulo soboto pa je bil v Kranju še posebej slovesen in prijeten dogodek, saj je predsednik skupštine občine Kranj Stane Božič poročil mlad par iz dveh pobratenih mest. Zakonsko zvezo sta sklenila Dragica Grah z Orehka pri Kranju in Ian Whatmough iz Oldhama v Angliji. Stane Božič je mladima zaželel vso srečo, obenem pa izrazil željo, da bi Oldham in Kranj še naprej uspešno sodelovala. Dragica bo odslej živela v pobratenem Oldhamu, v kraju Shaw. – Foto: F. Perdan

Vtisi iz olimpijske Moskve

Bojan Ropret:
Dva obraza
Moskve

maserja in zdravnika. Toda uspeli smo, smo po začetnih težavah v moštvenem nastopu ujeli ritem in dosegli uspeh. Da so nas premagali Bolgari, ki smo jih v Kranju ugnali, je posledica psihične obremenitve na prvih šestih kilometrih. Na teh kilometrih smo izgubili nekaj dragocenih minut.

»Za posamezno vožnjo se ne splošča izgubljati besed. To je najtežja proga na svetu. Že najmanjša napaka, ki jo narediš na tej, le štiri metre široki progi, je usodna. Sam sem vozil vse do padca dobro. Po zamenjavi poškodovanega kolesa se ni dalo več prebiti v ospredje in imel sem še eno okvaro. Zato sem odnehal. Ta proga zahteva res kompletnega kolesarja.«

Bili ste v Montrealu in sedaj v Moskvi. Kakšna je razlika?
»Precejšnija. V Montrealu sem se bolje počutil kot tu v preveč zastraženi moskovski olimpijski vasi. Ne moremo reči, da je bila to slaba vas, toda Montreal je name naredil močnejši vtis. Pa ne zaradi tega, ker sem bil tam prvič na olimpijskih igrah. V Montrealu je bilo več družabnosti, bili smo kot velika družina. V Moskvi smo bili preveč grupirani. Če si šel na zabavo v disco klub, ni bilo pravega vzdušja. Nismo in nismo se mogli združiti. Stali smo po skupinah. To ni bilo več pravo in pristno prijateljstvo med narodi.«

Imeli smo srečo, da so bili naši objekti le nekaj kilometrov oddaljeni od olimpijske vasi. Ogledali smo si tudi samo Moskvo. Mahnili smo jo kar s kolesom. Toda razočarala me je. Res je blišče po glavnih ulicah, saj imajo narodi SZ izredno razgibano kulturno zgodovino. Toda, ko zaides iz tega blišča, si razočaran. Stranske ulice niso več take kot glavne. Vse je pušto, sivo. Tudi ljudje so me razočarali. Mrki so, zanimajo se le sami zase. Tujca gledajo skoraj kot navlako, ki je zmotila njihov vsakdanji delovni utrip.«

D. Humer

Bojan Udovič:
Ljudmila Serjanova
najvišja ženska

KRANJ — Med petimi kranjskimi olimpijci, ki so nastopili v Moskvi v kolesarstvu in plavanju, je bil prvič na olimpijadi tudi kolesar kranjske Save, triindvajsetletni Bojan Udovič. Tako kot njegovi sovržci v moštveni vožnji je tudi Bojan Udovič dal vse od sebe, da je moštvo doseglo uspeh, na katerega smo lahko ponosni. Kot ostala trojica je tudi Bojan med tistimi, ki bo še dirkal, saj je pred njim še vsa kolesarska bodočnost.

Plavalasi Bojan je simpatičen in prijeten sogovornik. Pozna dobro šalo in nikoli ne odreče prijazne besede. Naj mu gre dobro ali slabo, vedno je pripravljen odkriti govoriti.

»Vaša ocena moštvene vožnje in nato nastop na dirki posameznikov?«

»Kot že veste, je bila moštvena vožnja za nas uspešna. Bili bi lahko še višje uvrščeni, če ne bi bilo začetne nervoznosti. Prepričan sem, da je tudi osmo mesto velik uspeh. Vozili smo tako, kot nam je bilo naročeno. Uspeli smo. No, lahko bi bili še boljše. A dvakrat v eni sezoni se ne da ujeti špice v formi. Prvo smo imeli na balkanskem prvenstvu v Kranju, kjer smo premagali Bolgare in z dobrim časom dosegli tudi olimpijsko normo. Za drugo pa ni bilo več časa. Dirka Po Jugoslaviji nas je preveč izmučila, da bi lahko nadoknadili trening za moštveno vožnjo. Menim, da sta ta moskovski uspeh in uspeh, ki smo ga dosegli v Kranju, največja v našem kolesarskem športu.«

Sprašujete za posamezni nastop. Nismo se proslavili, saj je le Bulić prišel do cilja. Proga je bila izredno naporna. Iz sebe moras iztisniti vse in še nobene napake ne smeš napraviti na valoviti cesti. Sam sem vse do sedmega kroga vozil še kar uspešno. Ko so mi začele pohajati moči in sem bil

prepričan, da ne bom zmozel do cilja, sem odstopil. Tak je bil tudi dogovor. Kaj se hoče. Še imam čas, da na prihodnji olimpijadi uspešno pripeljem do cilja.«

»Kakšni so vaši vtisi iz olimpijskih prizorišč?«

»Spoznal sem veliko športnikov svetovnega slovesa. Srečal sem Indijce, Pakistance, športnike Sejšelskih otokov, Vietnamce in druge, ki bi jih drugače nikoli ne videl. Najbolj mi je ostala v spominu najvišja košarkarica na svetu. Repräsentantka SZ Ljudmila Semjonova je pravi orjak. Bolj je podobna moškemu kot ženski. Če se postaviš njej ob bok, ji sežeš komaj do pasu. Sicer me olimpijska vas ni navdušila. Preveč je bilo zastraženo. Tudi gledalci v SZ niso vzgojeno športno občinstvo. Domače še nagradijo z aplavzom, ostale športnike pa izvižgavajo.«

Ogledali smo si Kremelj, ki je čudovit. Ko zaides na stranske ulice, ves blišče odpadde. V teh ulicah je pušto. Veliko evropskih mest sem že videl, a Moskva evropskih mest sem že videl, name ni napravila nobenega vtisa. Še nekaj me je presenetilo. Še na nobenih cestah nisem videl toliko vijakov in matic, ki leže na vsakih nekaj metrov. Kmalu sem razumel, zakaj toliko te navlake. Avtomobili so stari in razmajani. Nič bolje niso ohranjeni avtomobili. Volge, ki vozijo po Moskvi, so že odslužile svojemu namenu.

Hrana v olimpijski vasi ni bila tako dobra, kot pravijo nekateri. Še najbolj je bilo poskrbljeno za zabavo nas mladih. Disco klub je bil velik in dobra glasba je bila v njem. Lahko si se naplesal. Jugoslovani smo bili glavni plesalci.«

D. Humer

Ocena kapetana
Hvastija

KRANJ — Tako kot naši kolesarji Ropret, Udovič, Polončić in Bulić sta bila na brniškem letališču zadovoljnih obrazov tudi zvezni kapetan naših kolesarjev, trener KK Save, Franci Hvastija in njegov pomočnik trener ljubljanske Roga Zvone Zanoškar, saj so naši fantje v olimpijski kolesarski moštveni vožnji dosegli enega največjih uspehov jugoslovanskega kolesarskega športa. Šele sedaj je nekaterim našim kolesarskim delavcem jasno, da ima Franci Hvastija pri svojih načrtovanih treningih prav! Njegovi načrti treninga so tako sodobni, da uspehi res ne morejo izostati. To se je tokrat pokazalo.

»Kako vi, kot zvezni kapetan, ocenjujete olimpijski moštveni nastop?«

»Naša četverica je v tej 100-kilometrski preizkušnji moštvene vožnje na olimpijskih igrah v Moskvi dosegla in naredila toliko, da smo vsi lahko presrečni. To je hkrati največji uspeh našega kolesarstva. Osmo mesto je uvrstitev, ki nas uveča med tista moštva, ki v svetovnem kolesarskem športu nekaj pomenijo. Prišli smo iz anonimnosti.«

Prepričan sem, da bi bili še boljše, če bi lahko še enkrat vozili to olimpijsko moštveno dirko. Bili bi peti ali šesti. Psihična obremenitev je bila prehuda. To se je poznalo po prvih šestih kilometrih. Fabtje zaradi prenapetih živcev niso ujeli pravega ritma. Izgubili so lepo hitrost. Vesel sem, da so se nato ujeli in dosegli to, kar so.

Posamezne vožnje nismo posebej trenirali. Zato tudi nisem razočaran, da je le Bulić prevozil na cilj. Od stotidesetih kolesarjev, ki so startali, jih je le tridesetdeset prišlo do cilja. Za to specifično krožno stevo v Moskvi moraš imeti res pripravljene kolesarje. Ta proga je novost v našem športu. Tehnično je taka, da zahteva res vse znanje. Bulić je bil dva kroga še med trideseterico, toda najmanjša napaka ga je nato uvrstila na petdeseto mesto.

Pokazali smo, da je moštvo dobro in da je zastavljeni cilj pravičen. S temi fanti in drugimi, ki še prihajajo, bo treba delati naprej.

Menim, da je led prebit in da bodo tako dobri uspehi tudi na svetovnem prvenstvu, ki bo leta 1981. To je mlado moštvo in prepričan sem, da se bomo na prihodnji olimpijadi v Los Angelesu borili za moštveno medaljo.«

Mladinsko balkansko prvenstvo v plavanju Kranj '80

Vesna Praprotnik najuspešnejša med vsemi

KRANJ — V tretje gre rado. Tako je tudi bilo na tretjem balkanskem prvenstvu za mladince v plavanju. Po uspešno organiziranem predianskem članskem balkanskem prvenstvu in uspešnem balkanskem prvenstvu v kolesarstvu pred dobrima dvema mesecema je bila tudi mladinska plavalna balkaniada odlično izpeljana v vseh štirih dneh tekmovalnosti.

Od teh treh balkaniad, kolikor smo jih imeli v teh dveh letih v Kranju, je prav mladinska v plavanju dokazala, da za priprave ni treba veliko časa. Kranjski plavalni delavci so jo organizirali v kratkem času vrnoro in ponovno dokazali, da so sposobni organizatorji.

V moštveni konkurenci so največ dosegli Bolgari. Bolgari se domov vračajo z moštveno zmago, najboljši so bili tudi pri mladincih in pri ženskah tretji. V svojih vrstah imajo tudi najuspešnejša tekmovalca. Bolgar Nenov je bil dvakrat prvi in dvakrat drugi. Naši mladinci in mladinke so bili v vsemoštveni uvrstitvi tretji. V moški in ženski konkurenci pa obakrat drugi. Če vemo, da je med vsemi stopetdesetimi tekmovalci iz Bolgarije, Grčije, Romunije, Turčije in Jugoslavije v naši vrsti nastopilo le pet tekmovalcev letnika 1965, ostali so bili mlajši, je za to generacijo uspeh. Plavalci so po svojih najboljših močeh, čeprav peščica njih ni opravila zaupanja. Ta peščica je bila premo borbeno ali pa sploh ni sodila v reprezentanco, da bi se lahko kosala za kaj več kot tretje mesto.

Tudi Kranjčan Marko Celar se je na mladinski balkaniadi v plavanju odlično izkazal. Celar, ki bo konec tedna nastopil na evropskem prvenstvu za mladince na Švedskem, je z dobrim časom zmagal na 1500 m kralv. — Foto: F. Perdan

Ostali Jugoslovani so svoje nastope opravili z odliko. To še posebno velja za sedmerico plavak in plavalcev kranjskega Triglava. Pokazali so največ. Vsa ta pedmerica je bila med najboljšimi reprezentancami vseh petih držav. Od te sedmerice ni nobeden ostal brez odličja. Nasploh je bila Kranjčanka Vesna Praprotnik najuspešnejša tekmovalka vseh štirih dni borb za mladinske balkanske naslove. Praprotnikova je namreč osvojila tri prva in eno drugo mesto. Za nameček je Praprotnikova postavila tudi nove državne rekorde, balkanski mladinski rekord in absolutno slovenske. Največ vreden je rezultat Vesne na 200 m delfin. V tej disciplini je Praprotnikova plavala absolutni državni rekord in mladinski balkanski rekord. Tako je Vesna na 200 m delfin popravila devet let star jugoslovanski rekord, ki ga je imela Eva Majnarič. Biserka Cvek je bila na 200 m prno druga. To je hkrati tudi zelena luč, da v Kranju spet raste nov rod prsčev. Ni več daleč dan, ko bomo imeli spet peterico plavalk kot so bile Boni Pajntar, Lidija Švarc, Judita Mandeljc, Rebeka Porenta in druge. Kranjčani imajo tudi najboljše dolgoprogasne ne samo v Jugoslaviji, temveč tudi na Balkanu. Marko Celar in Igor Veličkovič sta dosegla dvojno jugoslovansko zmago na 1500 m kralv, Špela Rebolj je bila najhitrejša na 400 m kralv, medtem ko je na 800 m kralv dosegla drugo mesto. V tej disciplini je tudi izboljšala svoj jugoslovanski rekord za starejše pionirke in absolutnega slovenskega. Od modre vrste so se izkazali še Pantičeva, Drnač, Košutova in Kadoič, uspešni pa sta bili tudi Porentova in Cvesnikova.

Moštveni vrstni red — skupno — 1. Bolgarija 322, 2. Romunija 293, 3. Jugoslavija 284, 4. Grčija 178, 5. Turčija 112, ženske 1. Romunija 179, 2. Jugoslavija 151, 3. Bolgarija 126, 4. Grčija 68, 5. Turčija 44, moški — 1. Bolgarija 196, 2. Jugoslavija 133, 3. Romunija 114, 4. Grčija 110, 5. Turčija 68.

Rezultati — ženske — 100 m kralv: 1. Pentić (Jugoslavija) 1:02,44, 2. Fonta (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02,85, 7. O. Avbelj (Jugoslavija) 1:04,08, 200 m prno: 1. Tchevtanova (Bolgarija) 2:44,06, 2. Cvek (Jugoslavija) 2:54,48, 3. Josifova (Bolgarija) 2:51,50, 8. Porenta (Jugoslavija) 3:00,10, 100 m delfin: 1. Mladin (Romunija) 1:07,24, 2. Praprotnik (Jugoslavija) 1:07,70 (rekord SFRJ za mladince in absolutni rekord SFRJ), 3. Košuta (Jugoslavija) 1:09,54, 4 x 100 m kralv: 1. Romunija 4:11,68, 2. Jugoslavija 4:14,14, 3. Bolgarija 4:17,15, 100 m hrbtno rekord do štirinajst let), 2. do 3. Gospodičeva in Gedreva (obe Bolgarija) 1:10,41, 4. Cvenik 1:10,52, 7. Lorenci (obe Jugoslavija) 1:13,36, 200 m kralv: 1. Haupttrich (Grčija) 1:02,59, 3. Virtosu (Romunija) 1:02

Medalje EP

KRANJ - V štiridnevnih borbah na balkanskem mladinskem prvenstvu v plavanju so največ odličij pobrali Bolgari. Plavalke in plavalci Bolgarije so osvojili deset zlatih, devet srebrnih in deset bronastih kolajz. Drugi so Romani z 9 7 8, 3. Jugoslavija 6 9 6, 4. Grčija 3 2 3, 5. Turčija 1 3 1.

lan Bajželj je priredil tudi sprejem za vodje in trenerje gostujočih moštev. V prostorih SO Kranj jim je orisal gospodarski, politični in kulturni položaj Kranja in okolice. Gostje so si ogledali tudi novo osnovno šolo na Planini in novo športno dvorano. Bili so presenečeni nad obema objektoma.

Na svečani otvoritvi mladinskega balkanskega prvenstva v plavanju je predsednik IS SO Kranj Milan Bajželj, ki je bil tudi predsednik častnega odbora, dejal, da je delovno ljudstvo Kranja ponosno, da lahko gosti najboljša mlada plavalca Balkana. Poudaril je, da je v srednjeročnem načrtu občine Kranj tudi izgradnja pokritega olimpijskega bazena.

To balkansko prvenstvo v plavanju so spremljali le domači častnikarji. Pogoji za delo so bili izredni, saj so rezultati prihajali že po nekaj minutah, manj zadovoljni so bili s pozornostjo. Nihče od organizacijskega odbora se ni zanimal, kako se počutijo. In tudi s kavo so bile težave. Eden od članov organizacijskega odbora je sploh prepeval streci kavo tam, kjer so sedeli tisti, ki so poročali o balkanskem prvenstvu. Sam jo je v pol ure popil skoraj pol litra.

Predsednik IS SO Kranj in častni predsednik balkanskega prvenstva Mi-

-dh

Medrepubliška vaterpolska liga - zahod Spet dvojni uspeh Triglava

KOPER - ROVINJ - V nadaljevanju medrepubliške vaterpolske lige - zahod so Kranjčani in Kamničani tokrat gostovali v Kopru in Rovinju. V teh štirih srečanjih so največ uspeha imeli Kranjčani, ki so premagali oba nasprotnika in tako ponovno vknjižili štiri točke. Manj uspeha so imeli Kamničani, ki so premagali Koper, bili pa so poraženi v Rovinju.

KOPER : TRIGLAV 6:10 - Dobra igra obeh moštev. Triglav je bil boljši nasprotnik, saj je domačine nadigral z izkušnostjo. Najboljši igralec je bil vratar Triglava Plave.

DELFIN : TRIGLAV 7:9 - Domačini so povedli že v prvi četrtini z 3:1. Čeprav je bilo to dokaj visoko vodstvo, so Kranjčani naredili preokret v drugi četrtini, saj so to četrtino dobili kar 4:0. To vodstvo so nato obdržali do konca srečanja. Spet je bil najboljši vratar Plave.

NOGOMET

Clansko moštvo kranjskega Triglava nadaljuje šestdesetletno tradicijo nogometa v Kranju

Kranjski nogometni jubilej

KRANJ-Zametki nogometa segajo v leta po končani prvi svetovni vojni. Takrat so se v Ljubljani začeli zbirati okoli travnatih igrišč prvi igralci, ki so začeli igrati nogomet. Po prihodu Doreta Kerna iz Ljubljane v Kranj leta 1909, je le-ta začel voditi moštvo na gimnaziji. Opremo in čevlje so si nabavili iz prihranjenih sredstev. Kranjski gimnazijci so imeli tudi svojega čevljarja, ki jim je delal nogometne čevlje. Gimnazijci so trenirali in igrali med seboj.

Na pobudo takratnih privržencev nogometa v Kranju je bil 20. julija leta 1920 ustanovljen občini zbor nogometnega društva Korotan. Zborovali so v gostilni Knedel. V takratni odbor, ki je začel orati ledino za poznejše uspehe nogometa v Kranju, so bili izvoljeni Dore Kern, Jože Horvat, Ciril Jezeršek, Stane Uranič, Marjan Engelman, Otmar Colnar, Ruda Hlebič in Jože Lehar. Za prvega predsednika so izvolili Jožeta Horvata. Horvat je predsedniško mesto obdržal vse do leta 1937. Med svojim delovanjem se je nogometno društvo večkrat preimenovalo. Bili so Korotan, Sokol, Storič, Udarnik in spet Korotan. Leta 1964 so se nogometaši vključili v društvo Triglav in to ime nosijo še danes.

Prvo srečanje je nogometno moštvo Korotan igralo z enajsterico Ločan iz Škofje Loke. Bilo je zanimivo srečanje, saj je vodja Ločana Dolenc šele pred tekmo opazil, da je v Kranj pripeljal le deset igralcev. Tako je v gostujočem moštvu nastopil igralec Korotana. Srečanje so igralci Korotana zaključili z zmago, edino gol za goste je dal izposojeni igralec Korotana. To prvo nogometno srečanje je bilo odigrano na igrišču, kjer stoji danes

Ljubljanski drugoligaš najboljši

KRANJ - V okviru praznovanja občinskega praznika je nogometni klub Triglav pripravil dva zanimiva turnirja. V soboto so se na stadionu Stanka Mikarja pomerili mladinci, v nedeljo pa člani. Na kvalitetnem članskem turnirju so nastopila moštva Galenika iz Zemun, ki je nastopila prvotnega, slovenski drugoligaš Svoboda iz Ljubljane, Proleter iz Zagorja in domača enajsterica Triglava.

V predtekmovalju je prišlo do prvega presenečenja. Moštvo gostitelja Triglav je namreč po boljši igri premagal novega prvotnega iz Zemun. To je bilo srečanje, v katerem so Kranjčani pokazali več kot moštvo Galenike, ki je na pripravah v Kranju. Zasluzeno so to srečanje dobili. V drugem tekmi ljubljanska Svoboda ni imela teta, da ne bi dobila srečanja z Zagorjani.

V borbi za tretje mesto je Galenika le pokazala, da so priprave v Kranju uspešne. Proleter iz Zagorja je doživel visok poraz. Tudi Ljubljanci so bili nato boljši v igri

za prvo mesto. Prepričljivo so premagali domačine.

Izidi - predtekmovalje - Triglav : Galenika 3:2, Svoboda : Proleter 2:0 finale - Proleter : Galenika 0:6, Svoboda : Triglav 4:0.

Vrstni red - 1. Svoboda (Ljubljana), 2. Triglav (Kranj), 3. Galenika (Zemun), 4. Proleter (Zagorje).

TUDI PRI MLADINCIH LJUBLJANCI

KRANJ - Na mladinskem turnirju so nastopila moštva Ljubljana, Slovana iz Ljubljane in domači Triglav. Ljubljanci so bili najboljši, saj so premagali oba nasprotnika. Lep uspeh so dosegli domačini, saj so bili zasluzeno drugi.

Izidi - Ljubljana : Triglav 4:0, Triglav : Slovan 2:1, Ljubljana : Slovan 4:1.

Vrstni red: 1. Ljubljana, 2. Triglav (Kranj), 3. Slovan (Ljubljana).

-dh

SMUČARSKI SKOKI

Španec najboljši v tekmovalstvu za pokal Kranja

KRANJ - Za zaključek V. mednarodnega tedna smučarskih skokov na plastičnih skakalnicah v Kranju, ki ga je organiziral smučarski klub Triglav v počastitev občinskega praznika Kranja, je bilo v nedeljo popoldne na 50-m skakalnici na Gorenji Savi IX. mednarodno tekmovalstvo za Pokal Kranja. Kljub temu, da je nastopila popolna jugoslovanska reprezentanca in nekaj Avstrijcev, je prepričljivo zmagal z več kot 10 točkami prednosti Španec Cano. Naši skakalci so razočarani. Tekmovalstvo je ovirala huda vročina, saj so bile zaradi tega zabeležene manjše daljave. Najdaljši skok dneva je dosegel zmagovalec Cano, ki je v poizkusni seriji skočil 50,5 metra, kar je le pol metra manj od rekorda skakalnice, ki ga ima še vedno Italijan Rigoni z 51 m.

Rezultati člani: 1. Cano (Španija) 222,1 (50, 48,5), 2. Tepeš (Ilirija) 211,4 (47,5, 47), 3. Bajc (Ilirija) 206,7 (45,5, 47,5), 4. Kaizer (Ilirija) 203,8 (45,5, 45,5), 5. Benedik (Triglav) 200,2 (46,5, 44), 6. Finžgar (Triglav) 199,1 (44, 44,5), 7. Globočnik (Triglav) 198,0 (42, 44,5), 8. Baloh (Jesenice) 194,8 (45, 45,5), 9. Ulaga (Ilirija) 194,0 (45,5, 41), 10. Pibernik (Ilirija) 192,5 (44, 42,5), 11.

Bizjak (Triglav) 187,5 (45,5, 45), 14. Bo. Finžgar 165,1 (39,5, 39), 15. Sink (oba Triglav) 169,6 (38, 40,5); mladinci: 1. Zagar 197,3 (46, 44), 2. V. Tepeš 190,8 (41,5, 43,5), 3. Suzič (vsi Ilirija) 179,9 (40,5, 41,5), 4. Sinkovec 168,0 (40, 41,5) 5. Ferlan (oba Ziri) 168,0 (39, 40), 6. Pirc (Ilirija) 165,2 (39, 39), 7. Kastrun

(Triglav) 162,0 (38, 38,5), 8. Gašpirc (Triglav) 159,8 (37, 38), 9. Peljhan (Ilirija) 159,2 (37, 38,5), 10. Kavčič (Ziri) 158,7 (39,5, 38,5), 12. Beton (Triglav) 147,5 (35,5, 36), 13. Jošt (Triglav) 144,0 (35, 36,5), 14. Justin (Jesenice) 142,7 (36, 37), 15. Eržen (Ziri) 134,7 (34, 36,5).

J. Javornik

Na mednarodni skakalni tekmi na 50-meterski plastični skakalnici na Gorenji Savi je španski skakalec Cano premagal vse jugoslovanske skakalce. Cano je bil pred Tepešem in Bajcem, ki sta oba skakalca ljubljanske Ilirije. (-dh) - Foto: F. Perdan

TENIS

Znidar prvak Kranja

KRANJ - Na že tradicionalnem članskem odprtem teniskem turnirju za pokal Kranja, ki ga vsako leto ob občinskem prazniku priredi domači teniški klub Triglav, je nastopil nad trideset igralcev iz Makedonije, Srbije, Slovenije in Avstrije. Kvaliteta je bila letos slabša kot pred leti. Toda z igro vseh smo lahko zadovoljni, saj so vsi pokazali, da jim tudi vročina ne gre do živca.

Po nekaj letih je naslov spet osvojil Kranjčan Davor Znidar, ki je vse do finalnega obračuna pokazal odlično igro. Tudi v borbi za prvo mesto je imel več moči. Z dobro igro v treh setih je opravil z Beograđjanom Savičem.

Izidi - četfinale - Znidar (Triglav) : Batev (Skopje) 6:1, 6:1, Starman (Triglav) : Nikolić (Partizan) 7:6, 2:6, 6:1, Gajić (Vevče) : Breznik (Branik) w. o. Savić (Partizan) : Zibrat (Branik) 6:3, 6:1

polfinale: Znidar : Starman 6:4, 2:6, 6:4, Savić : Gajić 6:1, 6:4; finale: Znidar : Savić 4:6, 6:4, 6:3.

Finala: Znidar : Savić 4:6, 6:4, 6:3. V parih je bila najboljša svojica Zibrat-Nikolić, ki je v finalnem obračunu premagala dvojico Ramšak-Prešeren.

Izidi - polfinale: Zibrat-Nikolić : Uranič-Starman 2:0, Ramšak-Prešeren : Urbanc-Vengust 2:0; finale: Zibrat-Nikolić : Ramšak-Prešeren 2:1.

-dh

Železnik prvak Gorenjske

Na članskem prvenstvu Gorenjske v šahu, ki je potekalo od 16. do 28. julija 1980 v Lescah in Kranju je brez poraza zmagal 22-letni mojstrski kandidat z Jesenic Alojz Železnik, študent strojne fakultete.

Prvenstvo je igralo kot gorenjski šahovski turnir v počastitev občinskih praznikov Jesenic, Radovljice in Kranja in so na turnirju igrali tudi igralci iz pobratenih mest.

Vrstni red: 1. Železnik (Jesenice) 8,5 točk, 2.-3. Osterman in Mencinger (oba MURKA Lesce) 7,5, 4. Zivković (gost - Zemun) 7, 5. Praznik (Murka) 6, 6. Mazi (Kranj) 5,5, 7.-8. Deželak (TOMO ZUPAN Kranj) in Šašvari (Gost - Osijek) 5, 9. do 10. Joković (Kranj) in Roblek (MURKA) 4,5, 11. Soklič (Jesenice) 3, 12. Vojčić (Kranj) 2.

Železnik in Mencinger sta pridobila pravico igranja na kvalifikacijah za kvalitetno slovensko člansko prvenstvo, ki bo od 27. do 31. avgusta v Ljubljani.

V. P.

Alpski lokostrelski pokal Vintgar '80

Tekmovalci iz petih držav

KRANJ - Lokostrelski klub Exoterm iz Kranja in Lokostrelska zveza Slovenije bosta sredi avgusta v Vintgarju organizatorja zanimivega mednarodnega lokostrelskega tekmovalstva v disciplinah hunter in field. Na tem tekmovalstvu bodo lokostrelci iz petih držav tekmovali za alpski pokal Vintgar '80. Nastopili bodo lokostrelci iz ZRN, Italije, Avstrije, SFRJ in CSSR.

Italijani, lokostrelci ZRN, Avstrijci in Jugoslovani ter reprezentanci CSSR bodo na to tekmovalstvo prišli s svojimi najboljšimi lokostrelci. V italijanski reprezentanci je najbolj znan Spigarelli, ki je svetovni prvak v FITI in Ferrari, ki je bil svetovni rekorder v isti disciplini. V reprezentanci ZRN je evropski prvak v FITI Hary Witting. Od naših lokostrelcev imajo največ možnosti za odlično vrstitev v prostem slogu Marjan Podržaj, Franci Oblak in Miha Fock. Vsi trije so tudi kandidati za evropsko prvenstvo v disciplinah hunter in field, ki bo letos od 6. do 7. septembra v Franciji. Organizatorja vintgarskega mednarodnega tekmovalstva, ki bo 16. in 17. septembra, oba dni se bo tekmovalstvo pričelo ob 8. uri, sta zaključek bo v nedeljo ob 17. uri, sta dobila za to dvodnevno revijo v prostem slogu res izvrstne lokostrelce, zanimivi boji najboljših lokostrelcev. Med njimi bodo naši poizkušanci, da tudi oni sodijo v svetovni lokostrelski vrh v FITI in disciplinah hunter in field.

-dh

Največ za Jesenice in Triglav

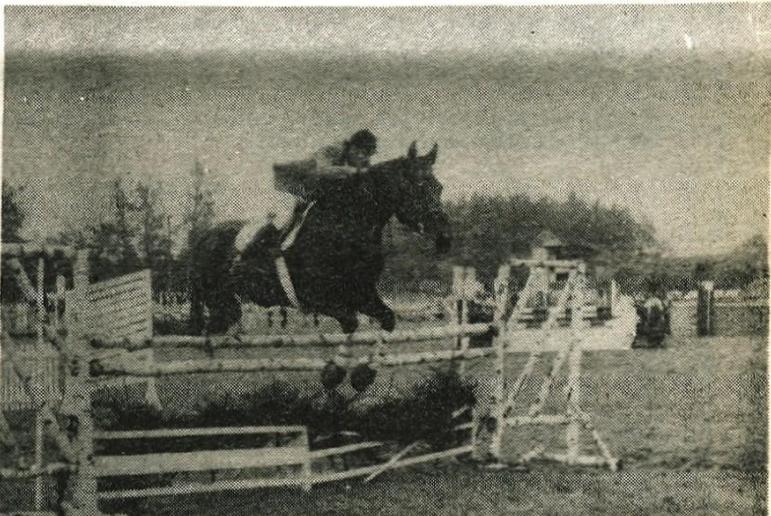
V okviru V. mednarodnega tedna smučarskih skokov na plastičnih skakalnicah je na manjših dveh skakalnicah v petek in soboto nastopilo okoli 110 mladih skakalcev iz Avstrije, Španije in Jugoslavije. Najbolj so se izkazali Jeseničani, ki so osvojili prva mesta v treh kategorijah in Kranjčani, ki so bili dvakrat prvi.

Rezultati 15-m skakalnice v Stražišču: mlajši cicibani: 1. Knafejl (Jesenice) 172,6 (12, 12), 2. Jagodic (Triglav) 161,8 (11, 11,5), 3. Lajovec (Ilirija) 133,3 (9, 9,5), 4. Zupan (Triglav) 129,7 (9, 8,5), 5. Stele (Triglav) 116,4 (10, 9,5), 6. Blaško (Predmeja) 105,7 (9, 8,5); starejši cicibani: 1. Gašperlin (Jesenice) 166,1 (12, 12), 2. Mubi (Triglav) 159,0 (11,5, 11,5), 3. Giacomelli (Ilirija) 153,9 (11,5, 10,5), 4. Kešnar (Triglav) 151,7 (11,5, 11), 5. Likar (Predmeja) 147,3 (10,5, 10,5), 7. Globočnik (Triglav) 144,5 (10,5, 10); mlajši pionirji: 1. Zupan

(Triglav) 204,0 (14, 14), 2. Smid (Jesenice) 203,0 (14, 14), 3. Kešnar (Triglav) 201,0 (14, 14), 4. Debelak (Ilirija) 184,2 (12,5, 12,5), 5. Brunc (Ilirija) 179,7 (12,5, 12,5), 6. Vavti (Obir) 179,6 (12, 12);

35-m skakalnica na Gorenji Savi - starejši pionirji: 1. Peljhan (Jesenice) 216,8 (31, 32), 2. Škrjanc (Triglav) 214,4 (29,5, 30), 3. Stirn (Triglav) 210,6 (29,5, 30,5), 4. Dolar (Jesenice) 206,6 (29,5, 30,5), 5. Šiler (Triglav) 194,4 (28,5, 28,5), 6. Jekovec (Triglav) 193,4 (28,5, 28,5), 8. Melin (Triglav) 181,5 (27,5, 28,5), 10. Slatner (Triglav) 187,4 (27, 27,5); mlajši mladinci: 1. Poljanec (Triglav) 226,5 (32, 31,5), 2. Eržen (Ziri) 22,4 (31,5, 33), 3. Kavčič (Ziri) 221,9 (32,5, 32), 4. Kaiser (Zahomec) 215,9 (31,5, 30,5), 5. Eržen (Ilirija) 214,7 (30,5, 31), 6. Novak (Ilirija) 213,0 (30,5, 30,5), 7. Česen (Triglav) 211,4 (31, 31).

J. Javornik

Komenda - Konjeniški klub iz Komende, znan kot organizator številnih konjeniških prireditev, je na svojem hipodromu vzgojil že vrsto odličnih tekmovalcev in konj. Sedanji rod je zelo obetaven, kar je pokazalo tudi nedavno slovensko prvenstvo v preskakovanju zaprek in kasaške dirke za pokala občine Kamnik in Beograjske banke. Imena kot so Peter Zmrzlikar, Mito Cotman, Ivo Kordaš, Jože Hartman (med kasaši) ter Maja in Andrej Čerček (v preskakovanju zaprek) so s svojimi konji v vrhu slovenskega konjeniškega športa. - Na sliki Andrej Čerček s konjem Wilfom na eni izmed preprek na memorialu Alenke Znidar, ki je veljal tudi za republiško prvenstvo. Andrej je v konkurenci osmih konjev in pred približno 6 tisoč gledalci ostojil enako številno točk kot njegova žena Maja na konju Tristanu, vendar je zaradi boljšega drugega parkurja tretje mesto pripadlo njemu. (cz) - Foto: C. Zaplotnik

INDUSTRIJA POHIŠTVA ŽELEZNIKI, 64228 ŽELEZNIKI

objavlja na podlagi 8. člena Pravilnika o delovnih razmerjih in sklepa odbora za kadre TOZD Kovinska predelava naslednje delo in naloge:

TOZD KOVINSKA PREDELAVA

vodenje priprave dela

Pogoji za zasedbo:

visoka ali višja šola strojne smeri, 4 leta delovnih izkušenj na opravljenih strojne smeri, pasivno znanje enega svetovnega jezika.

Za omenjena dela in naloge je stanovanje zagotovljeno.

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Pismene prijave s potrebnimi dokazili sprejema kadrovska socialni oddelek DO ALPLES ŽELEZNIKI, 64228 ŽELEZNIKI, v 15 dneh po objavi.

IMOS s.p.o.
GORENJC

SPLOŠNO
GRADBENO
PODJETJE
RADOVLJICA
LJUBLJANSKA CESTA 11

*Vsem delovnim ljudem, poslovnim prijateljem in so-
delavcem čestitamo za občinski praznik Radovljice*

Tržiška industrija obutve in konfekcije Tržič

proizvaja:

- sestavne dele obutve (notranjike) in
- modno usnjeno konfekcijo ter
- prodaja vse vrste osebnih in drugih zaščitnih sredstev pri delu.

*Ob občinskem prazniku čestita delovna skupnost
TRIO, Tržiške industrije obutve in konfekcije
Tržič vsem občanom in poslovnim prijateljem*

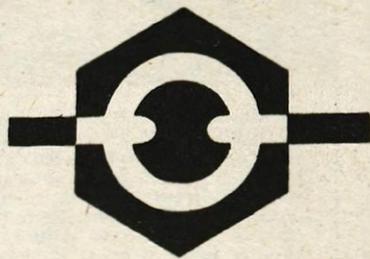
Kemična tovarna Podnart p. o.

SPECIALIZIRANA TOVARNA KEMIKALIJ
ZA GALVANOTEHNIKO, FOSFATIRANJE
IN BARVANJE KOVIN

V tovarni prejmete brezplačne nasvete in navodila,
servisna služba pa je vsem na voljo.

Kolektiv tovarne čestita vsem delovnim ljudem za občinski
praznik Radovljice

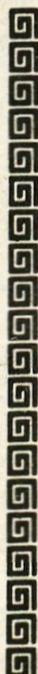
Slovenske železarne

VERIGA n.sol.o.
LESCE

Tovarna verig, vijakov, odkovkov, orodij, pnevmat-
sko-hidravličnih naprav, industrijske opreme in
meril

VSEM DELOVNIM KOLEKTI-
VOM DRUŽBENO-POLITIČ-
NIM ORGANIZACIJAM IN
OBČANOM ČESTITAMO ZA
OBČINSKI PRAZNIK RADOV-
LJICE IN JIM ŽELIMO VELI-
KO DELOVNIH USPEHOV

gozdno
gospodarstvo
bled

tel. dir 77-257 h c 77-361 — 364
telegram: GG Bled, poštni predal 42

TOZD GOZDARSTVO BOHINJ, n. sub. o.
Bohinjska Bistrica, Grajska cesta 10
TOZD GOZDARSTVO POKLJUKA, n. sub. o.
Bled, Triglavska 47
TOZD GOZDARSTVO JESENICE, n. sub. o.
Jesenice, Tomšičeva cesta 68
TOZD GOZDNO GRADBENIŠTVO BLED, n. sub. o.
Bled, Ljubljanska 19
TOZD GOZDNO AVTOPREVOZNIŠTVO IN DELAVNICE
SP. GORJE, n. sub. o.
Spodnje Gorje 1
TEMELJNA ORGANIZACIJA KOOPERANTOV
ZASEBNI SEKTOR GOZDARSTVA BLED, n. sub. o.
Bled, Ljubljanska c 19

v delovni organizaciji
GOZDNO GOSPODARSTVO BLED, n. sol. o.
Bled, Ljubljanska 19

gospodarijo z gozdovi, proizvajajo in prodajajo različne vrste
okroglega lesa, izdelujejo kvaliteten okrogli les po posebnih
naročilih, pripravljajo rezonančni les, nudijo prevozne
usluge za prevoz lesa in popravljajo gozdarske stroje in
prave

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem čestitamo
ob občinski praznik Radovljice

KOMUNALNO GOSPODARSTVO RADOVLJICA

s temeljnimi organizacijami
KOMUNALA — RADOVLJICA,
KOMUNALA — BLED,
KOMUNALA — BOHINJ

●●●● čestita vsem delovnim kolektivom in prebivalcem
občine Radovljica za občinski praznik 5. avgust

Klavnica in mesarija Bohinjska Bistrica

*Vsem kupcem in občanom občine Rado-
vljica čestitamo za občinski praznik
priporočamo naše domače, bohinjske
klobase in zimsko salamo.*

OBLAČILA
Novost
Tržič

*Delovnim ljudem in poslovnim prijateljem
čestitamo za občinski praznik*

Gradbeno podjetje Bohinj Bohinjska Bistrica

*Vsem občanom in poslovnim prijateljem
čestitamo za občinski praznik občine
Radovljica in se priporočamo s svojimi
storitvami*

Obrtno podjetje
Knjigoveznica
in tiskarna
Radovljica

čestita vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem za občinski praznik Radovljice in se priporočamo s svojimi storitvami

Živilski kombinat
ŽITO
Ljubljana

TOZD Triglav Lesce
TOZD Gorenjka – tovarna čokolade Lesce

Vsem svojim potrošnikom in občanom čestita za praznik Radovljice in Tržiča ter priporoča svoje izdelke kot: žitarice, mlevske izdelke, kruh, testenine, pekatete, Triglav pecivo, kolače, čokolado Gorenjka, izdelke obrata Šumi in Imperiala.

Ob 1. avgustu, prazniku občin Kranj in Jesenice ter 5. avgustu, prazniku občin Tržič in Radovljica čestitamo vsem občanom in jim želimo v prihodnje še veliko delovnih uspehov

Mercator

SOZD MERCATOR
Do Rožnik Ljubljana
TOZD PRESKRBA TRŽIČ

Ob tej priliki se želimo zahvaliti vsem cenjenim potrošnikom za naklonjenost in zaupanje in se priporočamo za nakup tudi v prihodnje.

Posebno še priporočamo obiske in nakupe v naši blagovnici in v naših specializiranih prodajalnah v Tržiču. Pri opremlitvi vašega stanovanja pa vam svetujemo ogled našega salona pohištva, železnine in koriva (bivši Trio) v Tržiču, v času letnega Gorenjskega sejma od 15. do 25. avgusta pa nasvidenje pri Mercatorju v hali A na sejmu v Kranju.

Sukno – industrija
volnenih izdelkov
z n.sol.o. Zapuže

SUKNO – Industrija volnenih izdelkov Zapuže proizvaja vse vrste blaga za ženske iz 100% čiste runske volne ter volnene odeje najboljših kvalitet. V prodajalnah v Zapužah in na Koroški cesti v Kranju vam nudimo najnovejše vzorce ženskega in moškega volnenega blaga ter volnene odeje vseh vrst in kvalitet. Ob tako bogati izbiri boste gotovo našli tudi nekaj zase.

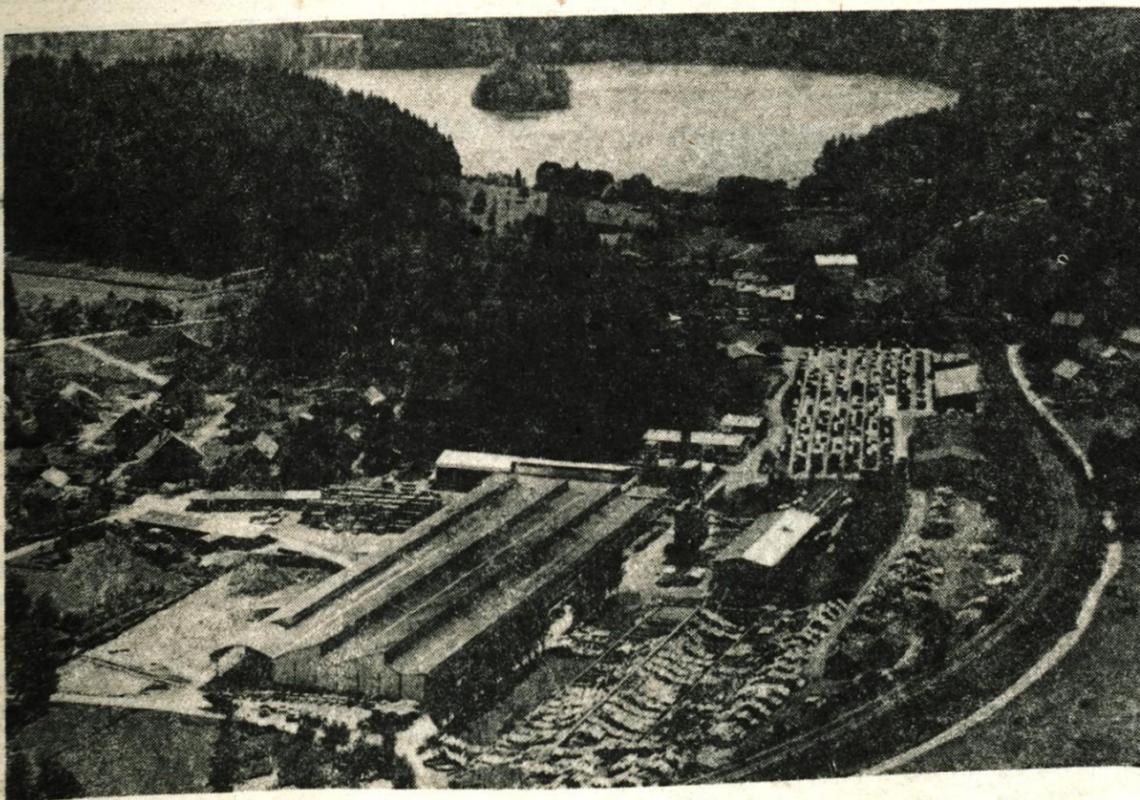
Vsem delovnim ljudem čestitamo za občinski praznik Radovljice

lip bled

lesna industrija

64260 Bled, Ljubljanska c. 32
tel.: 064-77-661, trgovina 064-77-161

LIP
Bled
čestita
ob
občinskem
prazniku
vsem
občanom
in
delovnim
ljudem
radovljiške
občine
ter
poslovnim
sodelavcem

VRATA • OBLOGE • ISO-SPAN • OPAŽNE PLOŠČE • POHIŠTVO

as almira

modne pletenine

TOZD Radovljica
TOZD Nova Gorica
TOZD Bohinj
TOZD Trgovine

*čestitajo
vsem
delovnim
ljudem
in poslovnim
prijateljem
za občinski
praznik
Radovljice*

FILBO

delovna organizacija za projektiranje,
proizvodnjo in montažo filterskih in
ventilacijskih naprav za industrijo

Bohinjska Bistrica

Izdelujemo, montiramo in projektiramo stroje in na-
prave za industrijsko ventilacijo, filtracijo, klimatiza-
cijo in zračno hlajenje.

Nudimo tudi ključavničarske in kleparske usluge:

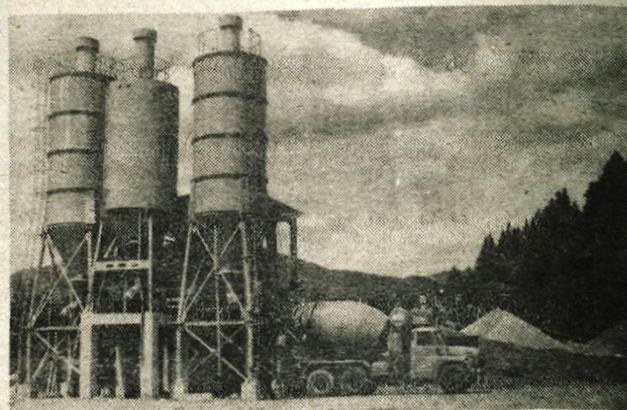
*Vsem občanom in poslovnim prijateljem
čestitamo za občinski praznik*

SGP Tržič

s svojo enoto
Arhitekt biro Kranj

ARHITEKT **BIRO**
ARHITEKT **SGPTRŽIČ**

*čestita občanom in poslovnim prijateljem
za praznik občine Tržič*

SLOVENSKE
ŽELEZARNE

plamen

tovarna
vijakov
kropa

*Za občinski praznik Radovljice čestitamo
vsem poslovnim prijateljem in občanom
ter jim želimo veliko delovnih uspehov*

mira

stavbno in pohištveno mi-
zarstvo, radovljica Šercerje-
va 22, telefon 75 036 (064),
žiro račun pri SDK Radov-
ljica 51540-801-12232

*Izdelujemo
opremo za hotele
in bolnice ter stavbno
pohištvo po naročilu*

*Vsem občanom in poslovnim prijateljem
čestitamo za občinski praznik*

KLJUČAVNIČARSTVO RADOVLJICA

*Vsem delovnim ljudem in poslovnim pri-
jateljem čestitamo za občinski praznik,
ter se priporočamo s svojimi uslugami.*

veletrgovina

Špecerija

bled, n. sol. o.

*vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo za občinski praz-
nik Radovljice*

KARTONAŽNA TOVARNA LJUBLJANA a. s. o.
TOZD JELPLAST, KAMNA GORICA n. sub. o.

proizvajamo:
- brizgane plastične izdelke za potrebe embalaže
- tehnične izdelke

*Vsem delovnim ljudem in poslovnim prija-
teljem čestitamo za občinski praznik Ra-
dovljice*

Cenjene kupce obveščamo, da smo v Kranju na Titovem trgu 2, odprli prenovljeno trgovino.

alpina

ŽIRI

Oglejte si bogato izbiro planinske in športne obutve ter moških, ženskih in otroških čevljev.

Za obisk se priporoča

ALPINA Žiri

lesnina

TOZD TAPETNIŠTVO RADOVLJICA

Izdelujemo in montiramo po naročilu:
zavesne in karnise silent gliss, platnene samonavijalce,
oblazinjeno pohištvo in vsa tapetniško dekorativna dela

Polegamo:

vse vrste plastičnih iglanih podov in itisona
Vsak torek odprto od 6. do 16. ure.

Vsem delovnim ljudem in poslovnim
prijateljem čestitamo za občinski praznik
Radovljice

metalka

Proizvajamo:

vse vrste pil, jeklena sidra z notranjimi navoji
za montažo z vsemi vibracijskimi,
električnimi vrtnimi stroji

TOZD Tovarna
montažnega pribora
in ročnega orodja

»TRIGLAV« Tržič

*Vsem delovnim ljudem
in občanom čestitamo
za občinski praznik*

Samoupravne interesne skupnosti
gospodarskih dejavnosti
občine Tržič
Cankarjeva 1.
TRŽIČ

STANOVANJSKA SKUPNOST
KOMUNALNA SKUPNOST

Čestitajo vsem občanom za praznik obči-
ne Tržič

OPT

Obrtno podjetje Tržič

se priporoča s svojimi storitvami v mizarški, slikar-
ski, črkoslikarski stroki, polaganje tapet, plastičnih
ometov ter vseh vrst podov

Vsem občanom in poslovnim prijateljem
čestita za praznik občine Tržič

Kartonažna tovarna Ljubljana
TOZD LEPENKA TRŽIČ

čestita vsem občanom in poslovnim prija-
teljem za praznik občine Tržič

Komunalno podjetje Tržič

DEJAVNOSTI: gradbena, steklarstvo, soboslikar-
stvo, vodovod, cvetličarna, tržnica, pogrebna služba,
vzdrževanje cest.

Vsem delovnim ljudem, poslovnim prija-
teljem in sodelavcem čestitamo za občin-
ski praznik

NESREČE

POBEG PO NESREČI

Lesce - V nedeljo, 3. avgusta je bila Uprava javne varnosti iz Kranja obveščena, da se je tega dne ob pol devetih zvečer na cesti proti kampu Šobec v Lescah pripetila prometna nesreča. Botrovala ji je voznja po levi strani ceste. Nihče ni bil poškodovan, gmotna škoda pa znaša okrog 17.000 dinarjev.

Neznani voznik stoenske, kranjske registracije, je vozil tega večera od kampa proti regionalni cesti Lesce-Bled. V levem nepreglednem ovinku dobrih 20 metrov pred križiščem z glavno cesto je vozil levo in bočno oplazil nasproti vozeči osebnim avtomobil nizozemske registracije, ki ga je pravilno po desni vozil 30-letni Jakobus Maulenbrack. Po oplazitvi je voznik stoenske sicer počakal, nato pa je odpeljal dalje. Delavci milice so na osnovi registrske številke ugotovili, da je lastnik osebnega avtomobila 27-letni Jože Frelj iz Trziča. Miličniki so večeraj zjutraj nekaj po polnoči našli vozilo v bližini bencinske črpalke v Bistrici pri Trziču, za voznikom pa po večerajšnjih podatkih še poizvedujejo.

NESREČA NA PREHODU ZA PEŠCE

Kranj - Na prehodu za pešce za tovarno Iskra v Kranju na magistralni cesti se je v petek, 1. avgusta, nekaj pred drugo uro pripetila prometna nesreča, v kateri je bila ena oseba huje telesno poškodovana. Motorist Bojan Jakše, star 27 let, iz Kranja, je tega dne na prehodu za pešce podrl Franciško Kalan, staro 37 let, iz Kranja, ki je po prehodu prečkala cesto. Huje je bila poškodovana in so jo zato prepeljali v ljubljanski Klinični center, kjer je ostala na zdravljenju.

Reševalci pomagali

Planika pod Triglavom - Po svoje nenavadna nesreča se je pripetila v soboto, 2. avgusta ob pol petih zjutraj v planinski koči Planika pod Triglavom. Janka Jerman iz Domžal, stara 37 let, je tega jutra padla po stopnicah in se hudo poškodovala. Jermanova je prenočevala v koči in je želela zjutraj oditi po stopnicah s prostora s skupnimi ležišči v pritličje. V temi ni našla zanesljivega koraka in je omahnila. V reševalni akciji je razen zdravnika in miličnikov sodeloval tudi helikopter republiškega sekretariata za notranje zadeve, ki je ponesrečeno prepeljal v jeseniško bolnišnico.

-jk

Dr. Srdjan Bavec (Nadaljevanje v naslednji številki)

DVA POŠKODOVANA

Jesenice - V torek, pretekli teden, se je na lokalni Savski cesti na Jesenicah pripetila prometna nesreča zaradi neprimerne hitrosti. Dve osebi sta bili na srečo le lažje poškodovani. Voznik osebnega avtomobila prijedorske registracije je vozil z Blejske Dobrave proti magistralni cesti. Zaradi neprimerne hitrosti je zbil s prednjim delom vozila pešca Viktorja Vontino, starega 55 let, z Jesenic, in Marijo Gašperin, staro 53 let, z Blejske Dobrave. Voznik je po nesreči vozilo zapustil in odšel s kraja nesreče. Miličniki so kasneje ugotovili, da je bil voznik Bifet Draganovič, star 29 let, iz Celja. Miličniki so ga ovadili javnemu tožilcu.

NEVARNO PREHITEVANJE

Orehok - Dva osebi sta bili lažje poškodovani, gmotna škoda na vozilih pa znaša okrog 303.000 dinarjev. To so posledice nesreče, ki se je pretekli četrtek dopoldne pripetila na magistralni cesti na Orehoku. Nepravilno in nevarno prehitevanje je botrovalo nesreči.

Francoz Jean Pierre Francis Cacheux, star 25 let, je vozil kot tretji v koloni od Kranja proti Ljubljani. Prvi v koloni je bil voznik tovornjaka Vladimir Toplak, star 38 let, iz Varaždina. Tovornjaka sta začela prehitevati dve vozili francoske registracije. Prvemu je prehitevanje uspelo, drugemu pa je v trenutku prehitevanja pripeljal nasproti osebno vozilo, ki ga je upravljal Peter Lang, star 40 let, iz Zahodne Nemčije, za njim pa še Anton Hace, star 35 let, iz Ljubljane. Prišlo je do trčenja med vozili. Na srečo sta bila poškodovana le voznik Hace in njegov sopotnik, 30 letni Ljubljancan Zdravko Božič. Zaradi nesreče je prišlo do krajšega zastoja v prometu, vendar so miličniki odredili obvoz.

NEUSPEL POBEG

Dovje - Zaradi neprimerne hitrosti se je v četrtek dopoldne na magistralni cesti pri Dovjem pripetila težja prometna nesreča. Ena oseba je bila huje poškodovana, voznica osebnega avtomobila pa je pobegnila, kar žal ni prvi tovrstni primer v teh dneh na naših cestah!

Voznica takrat še neznanega osebnega avtomobila zahodnonemške registracije 52-letne Marianne Wiewiorra je vozila od Jesenic proti Kranjski gori. Zaradi prevelike hitrosti pred zaznavanjem prehodom za pešce ni mogla pravočasno ustaviti, čeprav je šel po njem Franc Košorok, star 50 let iz Sevnice. Voznica ga je zbila in odpeljala naprej, vendar so jo miličniki izsledili na Korenskem prehodu, ko je nameravala zapustiti našo državo. J. Košnjek

Vzorno vzdrževanje planinskih koč

Planinsko društvo Srednja vas v Bohinju vzdržuje štiri planinske postojanke - Za obnovo lastna sredstva in prispevki delovnih organizacij

Bohinj - Planinsko društvo Srednja vas v Bohinju sodi med najstarejša planinska društva v Sloveniji, pohvali se lahko z izredno bogato tradicijo in z uspešnimi vodniki, alpinisti in plezalci, ki so se pred več kot dvesto leti že podali na teme Triglava. Prav Planinsko društvo Srednja vas je dalo izredno uspešne vodnike ter planince, med njimi Korošca s Koprivnika, Kosa iz Jereke, Rožiča in druge. Društvo je nadvse uspešno delovalo že pred drugo svetovno vojno, danes pa šteje okoli 800 članov, ki so izredno aktivni.

Planinsko društvo Srednja vas ima okoli 300 mladincev in pionirjev, ki so vključeni v alpinistični odsek. V okviru društva je njihova dejavnost raznovrstna, pestra in bogata.

saj organizirajo seminarje, tečaje in si prizadevajo, da bi se v Planinsko društvo vključili že najmlajši. Znani so po uspehih na gorenskih in republiških manifestacijah in prireditvah ter po množičnih pohodih v hribe ter seveda po vzponih v najbolj zahtevne stene.

Planinsko društvo Srednja vas v Bohinju skrbi za štiri planinske koč: koč na Uskovnici, za Vodnikov dom na Velem polju, planinski dom pod Bogatinom, letos pa so odprli tudi planinsko postojanko v Ukancu. Vse planinske postojanke vzorno vzdržujejo, največ z lastnimi sredstvi in s številnimi prostovoljnimi urami planincev. Od lani gradijo z lastnimi sredstvi novo koč na Vojah, katere pokrovitelj bo Lesno industrijsko podjetje LIP iz Bohinjske Bistrice, ker bo koč stala na kraju, kjer so ujeli bohinjkega komunista in revolucionarja Tomaža Godca. Temeljna organizacija LIP iz Bohinjske Bistrice pa se po njem imenuje. Uskovniško koč so poimenovali po jeseniško-bohinjskem odredu, za poimenovanje koč na Vojah pa se še dogovarjajo.

Prizadevni planinci Planinskega društva Srednja vas so obnovili tudi zelo dobro obiskan Vodnikov dom.

predvsem njegovo notranjost, da se številni obiskovalci zdaj njem bolje počutijo. Notranjost obnovili tudi zato, ker želijo imajo boljše pogoje tudi oskrbo in domov, saj precej časa pravo v gorah - ob vedno številnejšem obisku pa prihaja ob sodobni opremljeni do manj problemov in tako nameravajo v uskovniški koč napeljati centralno kurjavo in skrbeti za sodobnejšo opremo tudi ostalih planinskih domovih in stojankah.

Lani so namenili za v Vodnikovo koč 850.000 dinarjev, v Vojah pa so investirali milijon 150.000 dinarjev deloma so to tudi bančna sredstva sredstva delovnih organizacij LIP iz Bohinjske Bistrice, GG B. Gradbinca Jesenice, Creine, Kranj, Komunale Bohinj, Elek Žirovnice, Kmetijske zadruge Srednja vas in drugih. Pri tem pa imajo pomagajo tudi sami krajanje, vsem planinci, brez katerih koč planinski domovi danes ne bi tako dobro opremljeni in obiskovalci saj vložijo v vsako adaptacijo obnovo številne prostovoljne delne ure. Le resnična pripadnost Planinskemu društvu, predvsem goram, je lahko porok za našo uspešno delo Planinskega društva Srednja vas.

D. Sed

OSNOVNO ZDRAVSTVO GORENJSKE, o. o. Kranj

TOZD ZDRAVSTVENI DOM KRANJ

proda

sanitni avto OPEL RECORD, tip CARAVAN, letnik 1972, št. šasijske 655224793, št. motorja 17 S 0598476

Izključna cena je 50.000 din

Ogled je možen pred licitacijo v reševalni postaji TOZD Zdravstveni dom Bled.

Javna prodaja bo 16. 8. 1980 ob 7. uri za družbeni sektor in ob 7.30 za civilno pravne osebe, ki morajo položiti 10 % od vrednosti vozila.

Uspešna vaja na Kokrici

Kokrica - V praznovanje krajevnega praznika Kokrice se je vključilo tudi domače gasilsko društvo, ki je pripravilo večjo sektorsko vajo, na kateri so sodelovali tudi gasilci iz Predoselj, Suhe, Britofa in Ibijske domače enote prve medicinske pomoči.

V kulturnem domu je izbruhnil namišljen požar. Na kraj požara sta prvi prihiteli domača gasilska enota in enota medicinske pomoči. Močan veter je širil požar in domači gasilci so poklicali na pomoč sosednje gasilce, ki so bili skupaj uspešni v boju z ognjem, rešili pa so tudi ogrožene ljudi. Vaja je popolnoma uspela in pokazala dobro pripravljeno pripravljenost gasilcev. J. K.

MARKET ŠPECERIJA BLEDO
• DELIKATESA - SPOMINKI •

v PARK HOTELU na Bledu
posluje julija in avgusta vsak dan od 8 do 21 ure, ob nedeljah pa od 8 do 11 ure

Cenjenim strankam priporočamo, da se poslužijo nakup v večernih urah, ko so drugi trgovina že zaprte. MARKET je dobro založen s specialnimi delikatesnimi izdelki in s lotnim izborom pijač

Priporočamo se!

Oglarska kopa spet zagorela

V nedeljo je bila na Starem vrhu nad Škofjo Loko že deveta etnografsko-turistična prireditve »Dan oglarjev«. Prireditelj je bilo tudi tokrat turistično društvo Stari vrh. Turistično društvo Stari vrh deluje od marca 1970 in obsega območje KS Zapreval in Lenart. Ustanovitev društva je povezana z začetkom razvijanja kmečkega turizma, z graditvijo sistema žičnic in urejanjem zimsko-turističnega centra na tem območju.

Še do prve svetovne vojne je bilo oglarstvo po naših gozdovih pomembna gospodarska panoga. Velike količine oglja so žgali oziroma kuhali za potrebe našega fužinarstva po vsej Sloveniji. S kuhanjem oglja so se poleg potujočih oglarjev ukvarjali predvsem revnejši vaščani, bajtarji in najemniki. V prejšnjih stoletjih pa tudi kmečki gozdni posestniki. Danes oglarjenje, žal, vedno bolj zamira. Z vsakoletnim prikazom starih oglarskih običajev bi oglarji radi dali vzpodbudo, da bi se ta koristna gozdna dejavnost še nadaljevala. Oglje je še vedno iskana surovina in iz dneva v dan postaja dragocenejša.

Oglarji so na svojem dnevu obiskovalcem pokazali opravilo in opremo, ki jo rabijo pri svojem delu. Oglarjeva obleka je iz domačega barvanega platna, hlače pa so ponavadi irhaste. Obuval si je škornje s pojočimi podkvicami, po kopi pa je hodil v posebnih coklah. Pri enem izmed kopišč je imel bajto, kjer je počival, kuhal, jedel, spal in vedril. Če je bila bajta daleč, si je naredil za stražne dni zaslon ležišče pod smrekami. V bajti je imel ognjišče, poleno z zarezami, kamor je vtikal

pecelj ponve, ki je molela nad ognjem. Za ognjiščem sta bila z listjem postlana pograda za koparja in pomočnika. Streha je bila iz lubja, namesto stropa pa je bilo nekaj lat. To in še veliko drugega so pokazali oglarji na prireditvenem prostoru na Grebljici, kjer so obiskovalci lahko poskusili koruzne žganice iz oglarjeve ponve.

Predsednik turističnega društva Janez Ažbe je zbranim povedal nekaj zanimivosti o delu društva. Leopold Zupan, predstavnik pokrovitelja SOZD Gozdno in lesno go-

spodarstvo pa je poudaril predvsem velik pomen, ki ga ima oglarstvo danes.

Med obiskovalci je bilo veliko vdušenje ob opazovanju kuhe in predvsem pa ob pokušanju žganice »zelenega«. Janko in Jelka iz Ibijske domače enote sta povedala, da sta zelo zadovoljna in da jima ni žal, ker sta prišla na Stari vrh.

Tudi ostali so imeli nasmejan zadovoljne obraze in obljubljali, da drugo leto zopet pridejo.

V. Primožič

Oglarji so obiskovalcem povedali, pa tudi pokazali, kaj vse morajo narediti preden je oglje v urečkah za prodajo.

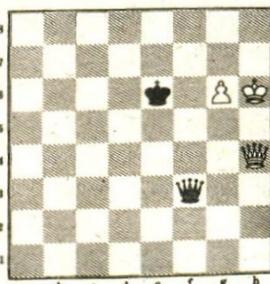
52

To je bistvena poteza v kombinaciji. S prodorom dame v nasprotnikovo zaledje se kaže tudi njena učinkovitost. Preti Lg5+.

- 5. ... h6
- 6. Td6! Sd6:
- 7. cd6: + Kd7
- Sicer pade trdnjava na c8.
- 8. Dg7: + Kd6:
- 9. Dh6: + Kd7
- 10. Dg7+ Kd6
- 11. Df6+ Kc7
- 12. De5+! Kd7
- 13. Df5+ Kc7
- 14. Lf4+ Kb6
- 15. Dc8: Ka7
- 16. e5

Črni se je vdal, kajti pred napredovanjem nasprotnikovih kmetov nima prave obrambe.

Moč in hkrati občutljivost dame lepo predoči naslednji primer, diagram 100 (PIHALJIĆ - IVANKA: Subotica, 1976).

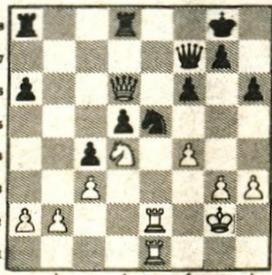
- 1. g7! De3+
- 2. Kh7 Dd3+
- 3. Kh8 Dc3
- 4. Dc4+!!

Lahko bi rekli, da se v tej potezi simbolično kaže silna moč in hkrati nemoč dame. Črna se je vdala. Na 4. ... Dc4: sledi 5. g8D+, kmet se spremeni v damo, ki s šahom takoj zajame za kraljem prikrito nasprotnikovo damo.

ZRTEV DAME

Dama je najučinkovitejša figura. Vendar pa v nekaterih pozicijah z žrtvijo dame za dve nasprotnikovi figuri dosežemo položaj, v katerem je sodelovanje figur učinkovitejše kot dejavnost dame.

V položaju na diagramu 101 (MINIC - GEORGESCU: Marianske Lazne, 1962) ima beli izrazito pozicijsko prednost. Njegov skakač je v sredšču in obvladuje okolico pa tudi trdnjavi sta podvojeni na liniji e. To mu omogoča, da z žrtvijo dame za dve nasprotnikovi figuri prevesi razmerje sil v svojo korist.

- 1. fe5!! Td6:
- 2. ed6: Tb8
- Kaj sicer naj črni igra? Na 2. ... Dd7 bi sledilo 3. Te7 z nadaljevanjem kot v partiji.
- 3. b4 cb3:e.p.

MALI
OGLASI

telefon
23-341

PRODAM

Prodaj mlado KRAVO simen-
talo. Benedik. Studeno 8. Zelezniki
6276

Prodaj NEMŠKEGA OVCARJA
z rodovnikom, odličnih staršev,
starega 9 tednov. Gradišar Peter, Zg.
Duplje 66 6277

Prodaj 5 let starega KONJA ali
zamenjam za mlado kravo. Poljšica
13. Zg. Gorje 6278

Prodaj dolgo POROČNO OBLE-
KO, italijanske izdelave, svetlo
modre harve z vlečko, št. 36-38.
Kličite na telefon 064/26-152 6279

Prodaj ZLATE FAZANE mla-
diče, čistokrvne VOLČJAKE 7
tednov stare, rodovniških staršev.
Novak Jože, Podreča 6, Mavčiče
6280

Prodaj moško DIRKALNO KO-
LO rog, šivalni stroj SINGER, star
86 let, komplet STEKLA za zastavo
750, prednje in zadnje STEKLO za
simco 1000 GLS in razne dele za
stroj od zastave 750. Erbežnik, M.
Pijade 5, Kranj 6281

Prodaj OBRAČALNIK mara-
ton. Trstenik 49, Golnik 6282

Oddaj PSA, dobrega čuvaja.
Bašelj 20, Preddvor 6283

Prodaj en teden starega BIKCA
za rejo. Zeje 12, Duplje 6284

Prodaj stoječo BARAKO, veliko
3,50 x 4,00 metre. Informacije po-
poldne. Grašič Ivanka, Mlaka 84,
Kranj 6285

Prodaj MIKSER za miksanje
poljskih pridelkov za krmljenje živi-
ne in 200 komadov STRESNE OPE-
KE trajanke iz Dravograda. Juhant,
Gmajnica 6, Komenda 6286

Prodaj ŠIVALNI STROJ Dani-
ca ekstramatik v kovčku. Ferenčak,
Gradnikova c. 91, Radovljica. Ogled
od 16. do 20. ure 6287

Prodaj lep SEMENSKI OH-
ROVT. Luks, Sveti Duh 5, Škofja
Loka 6288

VOZILA

Prodaj generalno obnovljen
VOLKSWAGEN standard. 10.000
kilometrov. Porabi 7 litrov bencina
na 100 km pri odprtih daljših vož-
njah. Naslov v oglasnem oddelku
6423

Prodaj AMI 6, registriran do
julija 1981. Cena 16.000 din. Brejc
Lado, Bistrica 165, Tržič, od 15. ure
dalje 6180

Prodaj ZASTAVO 101, letnik
1973, registrirano do julija 1981 in
PONY EKSPRES. Drstvenšek,
Finžgarjeva 4, Lesce 6235

Prodaj MOTOR MZ 175 ES in
MOPED tomos na pet brzín. Oba v
odličnem stanju. Poklukar, Sp.
Gorje 124 6248

Prodaj MOPED na štiri presta-
ve, v voznem stanju. Bergant, Po-
zenik 37, Cerklje 6289

Prodaj dobro ohranjeno ZA-
STAVO 750, Štravs Janko, Kidriče-
va 10, Jesenice 6290

Prodaj ZASTAVO 101, letnik
1976. Ogled popoldne. Bogataj, C. na
Brdo 16, Kokrica 6291

Prodaj dobro ohranjen MOTOR
L 15. Ogled vsak dan. Štirn Franci,
Možjanca 1, Preddvor 6292

Prodaj 125 PZ z novim MOTOR-
EM Z-1300 in obnovljeno karose-
ljo. Ogled vsak dan na Kuratovi 21,
Kokrica 6293

Prodaj ZASTAVO 750 za 1,8 M.
Šaršanski Igor, Gorenjskega odreda
18, Kranj, telefon 28-859 6294

Prodaj motor MZ TS 250/1,
letnik 1977. Setina Igor, Čirče 18,
Kranj 6295

Prodaj ŠKODO 100, letnik 1970,
Arzenšek Jože, Sutna 76, Zabnica
6296

Prodaj dobro ohranjeno ZA-
STAVO 750. Ogled možen v torek,
sredo in četrtek. Hajdinjak, Brezje 8
6297

KUPIM

Kupim komplet »ANGLEŠČINA
2000 S« na kasetah. Telefon 28-804
6298

STANOVANJA

Na Bledu oddajm SOBO samske-
mu moškemu. Oddati ponudbe pod
Bled - takoj 6301

Študentka - brucka, mirna in
marljiva. IŠČE SOBO v Kranju.
Koceli Nika, Velenjska 4, 63310,
Žalec 6302

POSESTI

Kupim PARCELO za zidavo
večjega vikenda ali stanovanjske
hiše na Gorenjskem. Najraje pod
Karavankami med Begunjami in
Zirovnico. Ponudbe pošljite na
oglasni oddelek pod Gorenjska
6299

Zamenjam ZAZIDLJIVO PAR-
CELO na Bledu, na kateri je pred-
videna gradnja dvojčka za zazidljivo
parcelo v okolici Kranja. Oddati
ponudbe pod Zamenjava ali prodaja
6300

Kupim manjšo, starejšo GAR-
SONJERO v Kranju ali okolici.
Oddati cenjene ponudbe na: Drago
Pribiškovič, pri Simonič, Kranj,
Nazorjeva 12/II-8 6266

ZAPOSLOTIVE

Mlajša MAKEDONKA išče delo
za eno leto pri privatniku, najraje
na delovnem mestu, kjer bi imela
stik z ljudmi, zaradi dopolnilnega
učenja slovenskega jezika. Najraje
bi delala kot šivilja, pletilja ali pri
kemičnem čiščenju perila. Oddati
ponudbe pod Eno leto 6303

Matematiko INSTRUIRAM v
Kranju. Telefon 27-329 popoldan
6269

OBVESTILA

Vpisujemo v tečaj iz CESTNO
PROMETNIH PREDPISOV za
voznike B kategorije. Tečaj se prične
v avgustu. Mladinski servis, Kranj,
Stritarjeva 5 6173

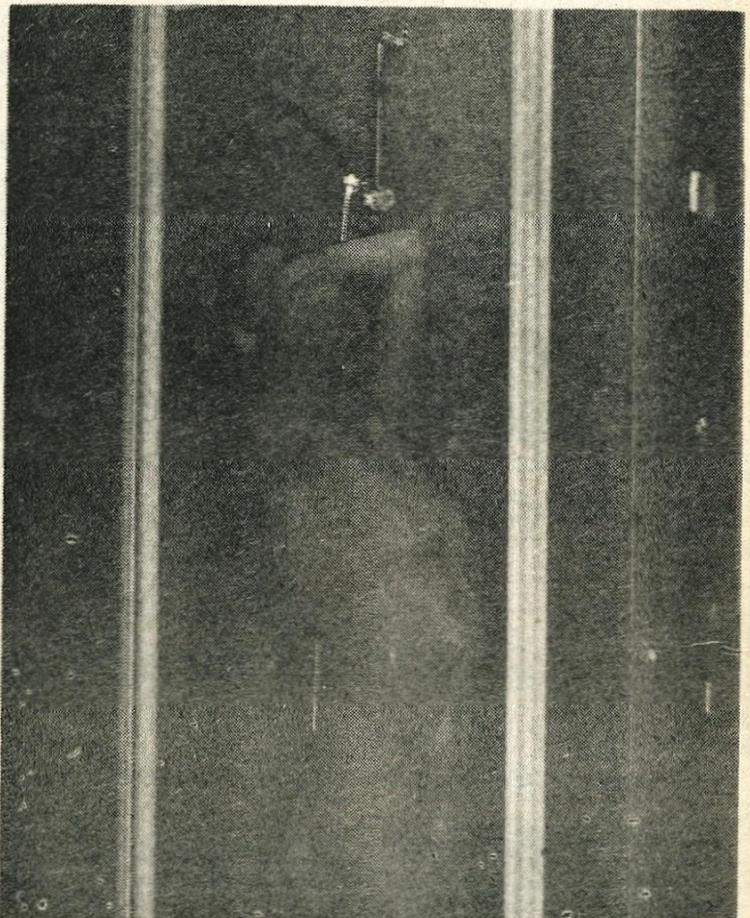
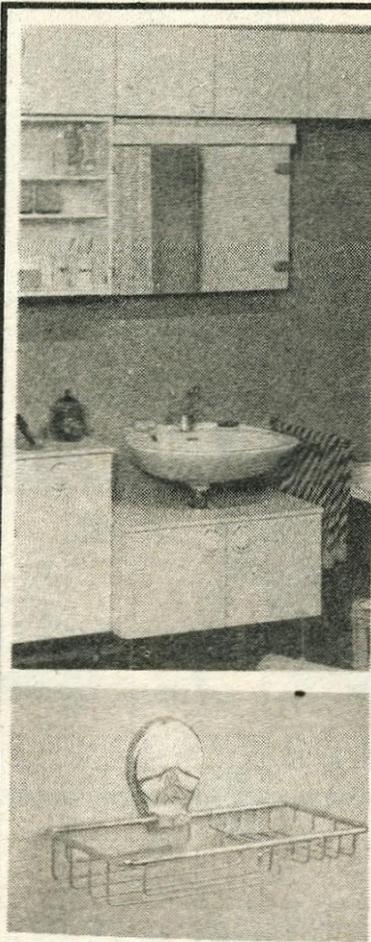
Vsa soboslikarska, pleskarska in
zidarska dela opravljam kakovostno
in takoj. Oddati ponudbe pod Av-
gust 6304

**Naše predstavništvo v Tu-
rističnem društvu v Škofji
Loki spet redno posluje.**
ČP Glas Kranj

Vabim upokojeince SAVE Kranj
in ostale prijatelje na izlet po
KOROŠKI 30. avgusta 1980. Odhod
izpred kina Storžič ob 5. uri. Cena je
300,00 din. Prijavite se v trgovini
Sava ali pri Pajer Frančiški, Sr. vas
31, Senčur do 15. avgusta 1980.
Imejte veljavne potne liste 6305

PIREDITVE

Š. D. Proleter prireja 10. avgusta
ob 16. uri v Praprotni polici pri Ve-
lesovem VELIKO VRTNO VESELI-
CO z bogatim SREČOLOVOM in
KEGLJANJEM za športno kolo na
predstave. Za pijačo in jedačo po-
skrbljeno. Zabaval vas bo ansambel
Trgovci. Vabljeni! 6306

Ne kopamo se samo v morju

Do 13. avgusta v blagovnici
Metalke v Ljubljani, Mariboru in
v prodajalni v Kamniku posebno
bogata izbira kopališke opreme.

V kopalnici preživimo kar precej
časa, zato si jo uredimo tako, da
nam bo všeč in da bo uporabna.
Predno boste začeli s prenovno ali
dopolnjevanjem se oglasite pri
nas, saj:

- dobite vse na enem mestu,
- strokovno vam svetujemo,
- pri večjih nakupih vam blago
prepeljemo zastoj (do 40 km
od prodajalne),
- kabine za tuširanje Sigmee
iz Žalca pa tudi montiramo zastoj,
- opozarjamo vas na tovarniško
znižanje elementov oranžne
»Kolpe« iz Novolesa

Metalka in Marles-Maribor,
Novoles-Novo mesto,
Sigma-Žalec, Meblo-Nova Gorica,
Gorenje-Velenje, Svilanit-Kamnik,
Inkop-Kočevje, vam zagotavljajo
novo in prijetno počutje v vaši
kopalnici.

 metalka

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, babice, prababice, sestre in tete

IVANE ZUPAN

p. d. Koroščeve mame

se zahvaljujemo vsem, ki ste jo tako številno pospremili na njeni zadnji poti in ji podarili cvetje. Posebno se zahvaljujemo strežnemu osebju internega oddelka bolnice Jesenice, še posebej dr. Pogacniku in Dr. Mencingerju. Prav tako tudi zdravnikom Zdravstvenega doma v Radovljici, vsem sosedom za pomoč v teh težkih trenutkih, pevcem za zapete žalostinke, kolektivu hotela Jelovica in sodelavcem kolektiva Petrol. Hvala tudi gospodu župniku za pogrebni obred in tolažilne besede ob grobu.

Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala!

Zalujoči vsi njeni!

Mošnje, 31. julija 1980

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, brata, tasta in strica

ANTONA RAKOVCA

Pucnkovega ata iz Kališ

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v težkih trenutkih pomagali, nam izrazili sožalje, mu darovali cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala dr. Rešku in dr. Možganu za večletno zdravljenje. Hvala tudi gospodu župniku za opravljen pogrebni obred in pevcem za lepo petje.

Zahvalo izrekamo tudi delavcem tovarn Iskra in Alples.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi!

Kališe, Železniki, Česnjica, Škofja Loka, 29. julija 1980

ZAHVALA

Ob prerani in nenadni izgubi našega dragega

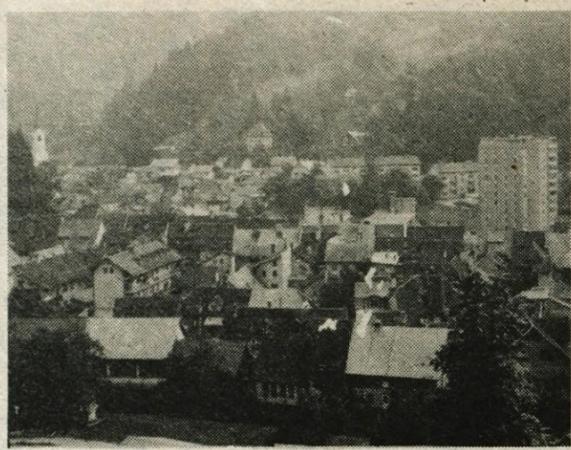
MILANA ŠEGULE

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, športnim in delovnim sodelavcem ter znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvala velja tudi pevcem, govornikom, Pihalnemu orkestru Kranj ter Krajevni skupnosti Zlato polje in krajevni organizaciji ZZB NOV Zlato polje.

Zalujoči domači!

Kranj, 4. avgusta 1980

Izdaja ČP Glas, Kranj, Stavek: TK Go-
renjski tisk Kranj, tisk: ZP Ljudska
pravica, Ljubljana. Naslov uredništva
in uprave lista: Kranj, Moše Pijadeja 1.
— Tekoči račun pri SDK v Kranju šte-
vilka 51500-003-31999 — Telefoni: n. c.
23-341, glavni urednik, odgovorni ured-
nik in uprava 21-835, redakcija 21-880,
komercialna — propaganda, naročnina,
malih oglasov in računovodstvo 23-341.
Naročnina za prvo polletje 1980 din
200. Oproščeno prometnega davka po
bristojnem mnenju 421-1/72.

Nadaljevanje s 1. str.

Zatem je Milan Ogris orisal gospodarske in družbene dosežke tržiških delovnih ljudi in občanov v minulem in letošnjem letu. »Pred nami sta zdaj dve pomembni nalogi,« je dejal. »Vse sile moramo usmeriti v ustalitev gospodarstva in v pripravo plana razvoja občine za naslednje srednjeročno obdobje.«

»Naš občinski praznik pa ima letos še posebno obeležje,« je nadaljeval. »Po skoraj petletnem sodelovanju, seznanjanju in spoznavanju na mnogih področjih družbenega življenja bomo podpisali listino o pobratenju z občino Zaječar. Trdne vezi iz pretekle vojne in tudi povojne graditve ter današnje in prihodnje možnosti za tesno sodelovanje so nas vodile v pobratenje. Ta slovesen dogodek pa bo hkrati nov kamen v mozaiku velikih in revolucionarnih pridobitev, ponoven dokaz naše trdne opredeljenosti Titovi misli o krepitvi bratstva in enotnosti med narodi in narodnostmi Jugoslavije.«

Listino o pobratenju sta podpisala predsednika obeh skupščin; za tržiško Milan Ogris, za zaječarsko pa Miodrag Kostić. V Zaječarju jo bosta ponovno podpisala 7. septembra.

Tudi Miodrag Kostić je govoril o vezeh, začelih med narodnoosvo-

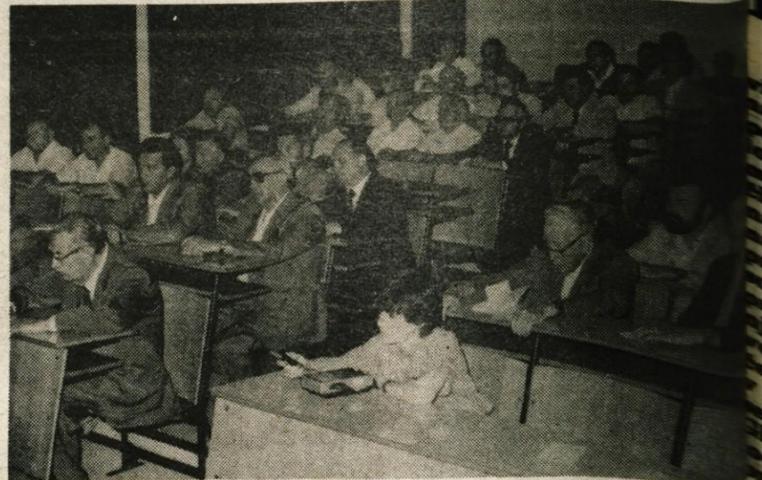
dilno vojno in ponovno oživitvi prek vlaka bratstva in enotnosti tako Tržičane in Zaječarce tako zblížali. Za njim je povzel besede Jean Paul Kuhn, župan francoskega mesta Ste Marie aux Mines, s katerim so se Tržičani pobratili šestirajstimi leti, predsednik občinske občine Ludbreg Josip Kosič, sekretar Zveze slovenskih organizacij na Koroškem Felix Wieser, ki je dejal, da koroški Slovenci vedno spoznavajo, koliko možnosti gospodarsko sodelovanje imajo bližnjimi slovenskimi občinami.

Predsednik skupščine občine Tržič Milan Ogris je nato podelil plakete mestu Tržiča za uspešno delo s sodelovanjem in posameznim organizacijam in posameznikom. Zlati plaketi sta prejela kulturno društvo Zveze slovenskih organizacij in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem Felix Wieser, ki je dejal, da koroški Slovenci vedno spoznavajo, koliko možnosti gospodarsko sodelovanje imajo bližnjimi slovenskimi občinami.

Predsednik skupščine občine Tržič Milan Ogris je nato podelil plakete mestu Tržiča za uspešno delo s sodelovanjem in posameznim organizacijam in posameznikom. Zlati plaketi sta prejela kulturno društvo Zveze slovenskih organizacij in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem Felix Wieser, ki je dejal, da koroški Slovenci vedno spoznavajo, koliko možnosti gospodarsko sodelovanje imajo bližnjimi slovenskimi občinami.

Tudi Miodrag Kostić je govoril o vezeh, začelih med narodnoosvo-

KISIK	ATENSKA PLEMISKA RODOVINA	SNOV DREVES IN GRMOV	TEDORA NOVBAR	AMPER	KONICA POLOTOKA SVIT. ZARJA	AMERIŠKI PISATELJ O ROBOTIH. ISAAC	PIKANTNA SOLATA	FINSKI ARHITEKT EERO	VBRIZGANJE	IZUMIRLA NOVO-ZELANDSKA PTLICA	KAMEN ZA BRUŠENJE KOBE	ZNAČILNOST VTKAMGA	AVRTRALSKA PUSČAVA OB OUBRANJU V SEVERNI TIRI TORIJU
JURAK ZAGREBSKIH RI						EMILE ZOLA							
OSTEVILOČEN ODSTAVEK ZAKONA				STANJE ODŽEJANEGA KRILATI KOHLI									
ČRKA X			PRODUCERKA										
NOVO MESTO		LESKOVAC		VLADO ČERNE		LJ. IME ARISTOTELA ONASISA			OREL V GEM. MIT.				
REKA IN DRŽAVA VZ. AFRIKI		NOVI SAD		VNETJE GRILA					OBMOČJE EPISKOPA		NEVENKA URBANOVA		TT. REKA PAD
DREVO IN SAD (PRAVI IN DIVJI)						AMERIŠKI PISATELJ IN DRAMATIK (RACUNSKI STROJ) ELMER							
VEZNIK		VZGIBANJE SEMENIŠČE				BOJAN ADAMIČ	IZVIRNO IME ZA JAPONSKO UREJEN JAVNI NASAD S SPREHAJALISČEM						
GRŠKO MESTO NA OTOKU EUBEJA				KRAVICA			INDIJSKI BOMBAZ				TANTAL		
RDENJE, LESNA GNILoba				IRONIČEN CLOVEK			TIRNICA				PORTIR		
KOLLA STARO LJUDSTVO BOLIVIJE						TREMOLO		NEKVALIFICIRAN			SPREMENLJIVOSTI BOGA EROSA		SOPROGA
ZAHOD	HERCEGOVEC				HIMALAJSKA KOZA			LOČEN PROSTOR					
ZBOD. KRAJ PRI ZADRU (AENOMA)	RINA			KRAJ PRI VALPOVEM LANTAN	AMERICAN AIR LINES			GRŠKA ČRKA					
STROKOVNIK ZA ITALIJANSTIKO								EPŠKA PEŠEM			PRIKOL EURE V FRANCIJI		
DOGODEK V NARAVI. POTOP. POLOM								SASA MIKLAVC			NADA LUKEŽIČ		
									OTOK V SKUPNI BARAT DAJA				GLAS
									RIMSKI VARUH DOMAČEGA OBNJŠCA				

Na slavnostni seji občinske skupščine Jesenice, ki sta se je udeležili tudi člana sveta federacije Franc Leskošek-Luka in Miha Marinčič, so podelili letošnja občinska priznanja, obenem pa orisali pomembne dosežke, ki jih je dosegla občina v zadnjem obdobju. — Foto: F. Perdan

Za reševalce nagradne križanke razpisujemo deset nagrad, in sicer:

1. nagrada 250 din
2. nagrada 150 din
3. nagrada 120 din
- 7 nagrad po 100 din

Rešitve pošljite do 13. avgusta 1980 do 9. ure na naslov: CP Glas Kranj, Moše Pijadeja 1, 64000 Kranj. Na kuverto napišite PRAZNIČNA KRIŽANKA — 5. avgust.

Zvezda poklonila nagrado

KRANJ — S ploskanjem so bile na petkovi slovesni seji kranjske občinske skupščine sprejete besede predstavnice Tekstilne tovarne Zvezda iz Kranja, ki je po prejemu nagrade občine Kranj sporočila odločitev delavskega sveta, da se organizacija nagradi odreče in jo poklanja Posebni osnovni šoli Helene Puhar Kranj. Nagrada občine Kranj Zvezdi znaša 30 tisoč dinarjev.

Predsednika občinskih skupščin Senta in Kranj Rozsa Gyula in Stane Božič podpisujeta listino o pobratenju, prijateljstvu in sodelovanju — Foto: F. Perdan

Srečanje prijateljev — Sodelovanja med Kranjem in z njim pobratanim italijanskim mestom Rivoli se vsestransko razvijajo. Ob letošnjem občinskem prazniku je obiskala kranjsko borbensko organizacijo delegacija njihovega združenja partizanov ANPI. Goste iz Rivolija so v četrtek sprejeli tudi predstavniki kranjske skupščine in družbenopolitičnih organizacij (jk) — Foto: F. Perdan

Rozsa Gyula: cenimo kranjske uspeli

Predsednik občinske skupščine Senta je ob podpisu listine o pobratenju, prijateljstvu in sodelovanju s Kranjem med drugim dejal: »V svojem imenu, v imenu slovenskih ljudi in občanov Sente in njihovih organizacij in sodelovanosti pozdravljam delovne ljudi in občane Kranja in jim čestitam na praznik. Veseli smo uspešnosti kranjske občine. Cenimo našo ljudje vedno bolj spoštujemo Kranj, v prihodnje pa bomo veliko priložnosti, da se medsebojno še bolj sodelujemo. Takšno sodelovanje, za katero se odločamo, je Titova pot. Ni ni več med nami, ali on ostane naš, mi pa njegovi, sedaj in v prihodnje, ko nas vse skupaj čakajo težke naloge. Podpis listine o pobratenju, prijateljstvu in sodelovanju je akt prijateljstva med narodi in narodnostmi Jugoslavije, je prispevek k utrjevanju bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti in tudi eden od pogojev, da se bodo razvijali le odnosi med občinama, ampak med Slovenijo in socialistično avtonomno pokrajino nasploh.«

Koristno srečanje

KRANJ — Stevilne delegacije so se udeležile letošnjih slovenskih praznikov kranjske občine. Razen delegacije Sente, ki je novi pobrateni Kranja, so bili v Kranju italijanski partizani iz Rivolija in njihovi stopniki Bitole, Osijeka, Koroške Varoše, Zemuna, Banjaluke in Hercegnovega. Zastopniki kranjske občine in organizacij so soboto popoldne koristili za izmenjavo izkušenj o preteklem sodelovanju in za prihodnje govore o prihodnjih poteh sodelovanja. Prav tako so obiskovali kranjsko Savo, navdušeni pa so bili nad obiskom Dražgoš.

čestita občanom, cenjenim potrošnikom in poslovnim prijateljem za praznik občine Tržič